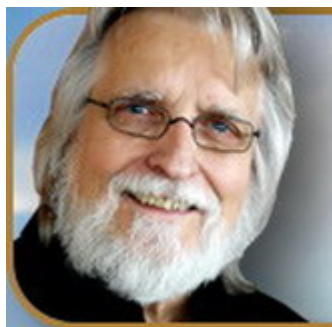
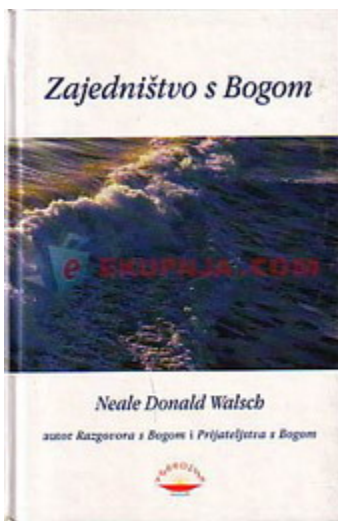

ZAJEDNIŠTVO S BOGOM

Naslov originala – “Comunion With God”

Neale Donald Walsch
10. septembar 1943g.

Uvod

Dobro došli u ovu knjigu.

Volio bih kad biste razmislili o nečemu izuzetnom.

Volio bih kad biste uzeli u obzir mogućnost da je ova knjiga stvorena upravo za vas.

Ako možete prihvatiti tu zamisao, vjerujem da ste na pragu najmoćnijeg iskustva u svome životu.

A sada bih volio da uzmete u obzir nešto još nevjerovatnije.

Volio bih da uzmete u obzir mogućnost da ste vi stvorili ovu knjigu za sebe.

Ako možete zamisliti svijet u kojem se ništa ne zbiva vama, a sve se zbiva kroz vas, dobit ćete poruku koju ste namjeravali poslati sami sebi putem ovih sedam rečenica.

Ne možete ni zahtijevati da vam se knjiga brže od toga isporuči.

Dobro došli u ovaj trenutak.

Ovamo ste »dobro došli«, jer vi ste sami smislili ovaj trenutak da vam donese blagoslovljeno iskustvo koje vas sada očekuje.

Tragali ste za odgovorima na najznačajnija životna pitanja, i za njima ste tragali opetovano, gorljivo i iskreno, inače ne biste ni bili ovdje.

Ta potraga traje u vama, bez obzira jeste li od nje načinili dio svoga vanjskoga života ili niste; ta vas je potraga navela da izaberete ovu knjigu. S tim razumijevanjem, razotkrili ste jednu od najvećih tajni života: zašto se stvari zbivaju onako kako se zbivaju.

A sve to u samo četrnaest rečenica.
Dobrodošli na ovaj sastanak sa Stvoriteljem.

To je sastanak kojeg nikako niste mogli izbjeći. Svi se ljudi susreću sa Stvoriteljem. Ne radi se o tome hoćete li se susresti s Njim, nego kada ćete se susresti.

Usrdni ljudi, koji tragaju za istinom, taj susret prije iskuse ranije nego kasnije. Iskrenost je magnet. On privlači Život. A Život je samo druga riječ za Boga. Osoba koja iskreno traga, iskreno i prima. Život neće sam sebi lagati.

Eto, tako se dogodilo da ste vi stigli ovamo, pred ove riječi. Vi ste sami sebe postavili ovamo, i to ne slučajno. Brižljivo razmotrite kako ste dospjeli ovamo, i shvatit ćete.

Vjerujete li u proces Božanskog Nadahnuća? Ja vjerujem. Ja u taj proces vjerujem u vaše ime, a vjerujem u njega i u svoje ime. Nekim se ljudima ne sviđa kad netko kaže da ga je Bog nadahnuo. Kako ja to shvaćam, za to postoji nekoliko razloga.

Ponajprije, najveći dio ljudi ne vjeruje da ih je Bog ikada nadahnuo, pa čak ni na najneposredniji način - odnosno, putem izravne komunikacije - i stoga im je svatko tko takvo što ustvrdi istoga trenutka sumnjiv.

Drugo, tvrdeći da je Bog njegovo nadahnuće, takav čovjek djeluje pomalo drsko, nagovještavajući da se nitko ne može usprotiviti tom nadahnuću, niti zaključiti da mu bilo što nedostaje, s obzirom na njegovo podrijetlo.

Treće, velik dio onih koji su tvrdili da posjeduju Božansko Nadahnuće nisu baš bili ljudi s kojima je lako živjeti - prisjetite se Mozarta, Rembrandta,

Michelangela, ili bilo kojeg od brojnih papa, kao i bezbrojnih drugih ljudi koji su u ime Božje počinili neke prilično bezumne stvari.

Konačno, one za koje vjerujemo da ih je Bog izravno nadahnuo preobratali smo u takve svece i svetice da zapravo ne znamo kako bismo se ponašali prema njima, niti znamo kako bismo s njima ostvarili normalan odnos. Jednostavno rečeno, koliko god bili prekrasni, s njima se osjećamo nelagodno.

Stoga se prilično plahovito odnosimo prema takvoj izjavi u kojoj se tvrdi da je Bog nečiji izvor. A, možda i s pravom, takvi i trebamo biti. Ne želimo prihvatiti sve ono što nam drugi govore samo stoga što tvrde da nose poruku Najuzvišenijeg.

Ali, kako možemo zasigurno znati stoje Božansko Nadahnuće, a što nije? Kako možemo biti sigurni u to tko izgovara vječnu istinu? To jest veliko pitanje. Ali, evo i velike tajne. Ni ne moramo to znati.

Moramo samo znati svoju istinu, a ne nečiju tuđu. Kad to shvatimo, shvatit ćemo sve. Shvatit ćemo da ono što drugi govore ne mora biti Istina; samo nas mora dovesti do naše vlastite. A to će i učiniti. Na kraju krajeva, ni ne može drugo nego nam pomoći da dođemo do naše vlastite. Sve nas stvari vode do naše najskrivenije istine. To je njihova svrha.

Uistinu, to je svrha Života samog.
Život je istina, i samog Sebe otkriva samome Sebi.
Bog je život, i samog Sebe otkriva samome Sebi.

Taj proces ne možete zaustaviti sve i kad biste to pokušali učiniti. Ali ga možete ubrzati.

I upravo je to ono što ovdje radite.
Zbog toga ste sami sebe doveli do ove knjige.

Ova knjiga ne tvrdi da je Istina. Namjera joj je da vas vodi do vaše vlastite, najskrivenije mudrosti. Da bi to učinila, nije nužno da se složite s njezinim sadržajem. Zapravo, potpuno je nevažno slažete li se ili se ne slažete. Ako se slažete, dovest će vas zbog toga što vi u ovoj knjizi vidite svoju vlastitu istinu.

Ako se ne slažete, dovest će vas zbog toga što u njoj ne vidite svoju vlastitu mudrost. U svakom slučaju, dovest će vas do vaše vlastite mudrosti. Stoga zahvalite samome sebi na ovoj knjizi, jer vam je ponovo uvelike razjasnila jedno važno pitanje: najveći autoritet skriva se u vama.

To je stoga što svatko od nas posjeduje izravnu povezanost s Božanskim. Svatko od nas posjeduje sposobnost pristupa vječnoj mudrosti. Uistinu, ja vjerujem da nas Bog sve nadahnjuje, i to neprestano. I premda smo svi imali to iskustvo, neki od nas odabrali su da će to iskustvo nazivati nekako drukčije:

Slučajno otkriće.

Podudarnost.

Sreća.

Slučajnost.

Čudnovato iskustvo.

Slučajni susret.

Možda čak i Božansko Posredovanje.

Čini se da smo voljni priznati da Bog posreduje u našem životu, ali nismo u stanju prihvatiti zamisao da nas Bog može zaista izravno nadahnuti da o nečemu razmišljamo, pišemo ili govorimo, kao i da nešto učinimo. Čini nam se da je to već pretjerano.

Ja imam namjeru pretjerati.

Imam namjeru reći da vjerujem da me je Bog nadahnuo da napišem ovu knjigu, a da je vas nadahnuo da je odaberete. A sada, hajde da iskušamo ovu zamisao u svjetlu nekih od razloga zbog kojih ste vi nepovjerljivi prema njoj.

Ponajprije, meni je sasvim jasno, kao što sam već rekao, da sve nas Bog neprestano nadahnjuje. Nije moja zamisao da smo svi mi jedinstveni, ili da nam je Bog podario jedinstvenu moć, ili nam pružio nešto posebno zbog čega smo sposobni komunicirati s Božanskim. Vjerujem da se svi nalaze u stanju takve trajne komunikacije, i da je možemo svjesno iskusiti kad god to odaberemo. Uistinu, kako ja to razumijem, to je obećanje mnogih svjetskih religija.

Drugo, ne vjerujem da zbog toga što netko iskusi trenutak izravnog dodira s Božanskim njegove riječi, djela ili zapisi postaju nepogrešivi. S dužnim

poštovanjem prema bilo kojoj religiji ili pokretu koji tvrdi da je njegov utemeljitelj ili sadašnji voda nepogrešiv, vjerujem da je moguće za božanski nadahnute ljude da naprave pogreške. I vjerujem da ih, zapravo, takvi ljudi redovito rade. Stoga ne vjerujem da svaka riječ Biblije ili Bhagavad gite ili Kurana mora biti doslovno istinita, da je svaka rečenica pape kad govori ex cathedra ispravna, ili da je svaki čin kojeg je napravila majka Tereza bio pravi i savršeni čin u tom trenutku vremena. Vjerujem da je majka Tereza bila božanski nadahnuta, ali božan-sko nadahnuće i nepogrešivost dvije su različite stvari.

Treće, sa mnom može biti vrlo teško živjeti (nitko to ne zna bolje od onih koji su živjeli sa mnom), i premda ne tvrdim da ste vi nesavršeni, mislim da nije točno da mi moja vlastita nesavršenost onemogućuje da primam Božju pomoć i izravno vodstvo. Zapravo, vjerujem da je istina sasvim suprotna.

Konačno, ne vjerujem da sam u opasnosti da ću postati »svet« do te mjere da bi se netko uz mene osjećao nelagodno. Zapravo, ponavljam, istina bi mogla biti sasvim suprotna. Ako je ljudima uopće nelagodno sa mnom, to je vjerojatno stoga što nisam dovoljno svet. Izazov je živjeti prema vlastitim knjigama. Pišem stvari koje nadahnjuju druge ljude, a mogu i govoriti stvari koje nadahnjuju druge ljude, ali katkad se uhvatim da radim nešto što ne nadahnjuje baš previše.

Ja sam na putu, ali ni u kom slučaju nisam stigao na svoje odredište. Pa čak mu se nisam ni približio. Jedino po čemu se razlikujemo sadašnji ja i onaj ja od prošle godine je činjenica da sam sada barem pronašao put. Pa ipak, za mene je to veliki napredak. Dobar dio svoga života proveo sam ni ne znajući kamo idem, i pitajući se zašto nisam stigao onamo.

Sada znam kamo idem. Idem Kući, nazad u potpunu svjesnost i iskustvo moga zajedništva s Bogom. I ništa me ne može spriječiti da onamo i stignem. Bog je obećao. A ja napokon vjerujem tom obećanju.

Bog mi je isto tako i pokazao put. Zapravo, ne neki određeni put, nego jedan od putova. Jer najuzvišenija je Božja istina da ne postoji samo jedan nego mnogo putova Kući. Na tisuće je putova koji vode Bogu, a svaki od njih odvest će vas onamo.

Uistinu, svi putovi vode Bogu. To je stoga jer nema niti jednog drugog mjesta na koje se može otići.

O tome govori ova knjiga. Govori o tome kako stići Kući. Raspravlja o iskustvu Jednote s Božanstvom, ili o onome što ja nazivam zajedništvo s Bogom. Opisuje put do tog iskustva, stazu koja kroz naše privide vodi do Krajnje Stvarnosti.

Ova knjiga govori jednim glasom. Vjerujem da je to Božji glas, Božje nadahnuće, Božja prisutnost koja se kreće kroz mene i kroz vas. Da nisam vjerovao da se Božji glas, Božje nadahnuće i Božja prisutnost mogu kretati kroz sve nas, odrekao bih se svoje vjere da Bog može nadahnuti sve svjetske religije.

To sam voljan učiniti. Vjerujem da u ovom slučaju religije imaju pravo: Bog dolazi u naše živote, na stvaran i opipljiv način, a mi ne moramo biti ni sveci ni mudraci da bi nam se to dogodilo.

Nije mi potrebno da mi se pridružite i povjerujete u to, niti da povjerujete u bilo koju riječ napisanu na ovim stranicama. Uistinu, bio bih najsretniji da ne povjerujete. Ne vjerujte ni u što od onoga što ćete ovdje pronaći.

Znajte.

Jednostavno znajte.

Znajte je li bilo što od ovoga vaša istina. Ako jest, odzvanjat će istinom -jer ćete se ponovo sjediniti sa svojom najskrivenijom mudrošću. Ako nije, i to ćete znati - opet stoga što će vas ponovo sjediniti s vašom najskrivenijom mudrošću. U svakom slučaju, doživjet ćete ogromnu dobrobit, jer ćete u tom trenutku ponovnog sjedinjenja iskusiti svoje vlastito zajedništvo s Bogom.

A upravo ste to namjeravali kad ste došli ovamo.

Na ove stranice.

I na ovu planetu.

Budite blagoslovljeni.

Neale Donald Walsch

Ashland, Oregon

Srpanj, 2000. godine

PRVI DIO
Deset privida čovječanstva

Prvi privid

[Prvi Privid glasi: POSTOJI POTREBA](#)

Sve što trenutno doživljavate u životu, sve što osjećate iz trenutka u trenutak, sve se temelji na ovoj zamisli, kao i vaše misli o njoj samoj. U Svemiru Potreba ne postoji. Čovjeku je nešto potrebno samo ako zahtijeva određeni ishod. Svemir ne zahtijeva određeni ishod. Svemir jest ishod. Isto tako, Potreba ne postoji niti u božjem umu. Bog bi nešto trebao samo kad bi zahtijevao određeni ishod. Bog ne zahtijeva nikakav određeni ishod. Bog je onaj koji stvara sve ishode.

Kad bi Bogu nešto bilo potrebno da ostvari određeni ishod, gdje bi Bog to pronašao? Nema ničega što bi postojalo izvan Boga. Bog Jest Sve Što Postoji, i Sve Što će Ikada Postojati. Nema ničega što postoji, a što nije Bog. Možda ćete tu misao bolje shvatiti ako umjesto riječi »Bog« upotrijebite riječ »Život«. Te su dvije riječi istoznačnice, stoga se značenje neće promijeniti; samo će se vaše razumijevanje povećati.

Ono što je ništa, nije Život. Kad bi Životu bilo potrebno nešto da ostvari određeni ishod, gdje bi Život to pronašao? Nema ničega što bi postojalo izvan Života. Život Jest Sve Što Postoji, i Sve Što će Ikada Postojati.

Da bi se pojavio, Bogu nije potrebno ništa osim onoga što se pojavljuje. Da bi se pojavio, Životu nije potrebno ništa osim onoga što se pojavljuje. Da bi se pojavio, Svemiru nije potrebno ništa osim onoga što se pojavljuje. Takva je priroda stvari. Tako jest, a ne onako kako ste vi to zamislili. U svojoj ste mašti stvorili zamisao Potrebe na temelju svoga iskustva da vam je nešto potrebno da biste preživjeli. Pretpostavite, pak, da vam nije važno živite li ili umirete. Sto bi vam tada bilo potrebno?

Baš ništa.

I pretpostavite da je za vas nemoguće da ne živite. Sto bi vam tada bilo potrebno?

Baš ništa.

A evo i istine o tome: vama je nemoguće da ne preživite. Ne možete, a da ne živite. Ne radi se o tome hoćete li živjeti, nego kako ćete živjeti. Odnosno, kakav ćete oblik uzeti? Kakvo će biti vaše iskustvo?

Reći ću vam ovo: da biste preživjeli, ništa vam nije potrebno. Vaš je opstanak zajamčen. Ja sam vam podario vječni život, i nikada vam ga nisam oduzeo.

Kad ovo čujete, možda ćete se suglasiti, ali preživljavanje je jedno, a sreća drugo. Možda zamišljate da vam je nešto potrebno da biste sretno preživjeli - da biste bili sretni samo pod određenim okolnostima. To nije istina, ali vi ste vjerovali da je to istina. A budući da uvjerenje stvara iskustvo, vi ste život iskusili na taj način, i tako ste zamislili jednog Boga koji isto tako mora na taj način iskusiti Život. To, pak, nije nimalo istinitije za Boga, nego za vas.

Jedina je razlika u tome što Bog to zna.

Kad i vi to spoznate, i vi ćete biti kao Bog. Ovladat ćete životom, i cijela će se vaša stvarnost promijeniti.

A sada, evo i velike tajne: sreća se ne stvara kao posljedica određenih uvjeta. Određeni se uvjeti stvaraju kao posljedica sreće.

To je tako važna izjava da će podnijeti i ako je ponovimo.

Sreća se ne stvara kao posljedica određenih uvjeta. Određeni se uvjeti stvaraju kao posljedica sreće.

Ta je izjava točna i za svako drugo stanje postojanja.

Ljubav se ne stvara kao posljedica određenih uvjeta. Određeni se uvjeti stvaraju kao posljedica ljubavi.

Suosjećaj se ne stvara kao posljedica određenih uvjeta. Određeni se uvjeti stvaraju kao posljedica suosjećaja.

Obilje se ne stvara kao posljedica određenih uvjeta. Određeni se uvjeti stvaraju kao posljedica obilja.

Zamijenite ovo s bilo kojim stanjem postojanja koje možete zamisliti ili izmisliti. I dalje će vrijediti da Postojanje prethodi iskustvu, i stvara ga. Budući da to niste razumjeli, zamišljali ste da se neke stvari moraju dogoditi da biste vi bili sretni - pa ste isto tako zamišljali nekakvog Boga za kojeg vrijedi to isto. Ako je, pak, Bog Prvi Uzrok, što bi se moglo dogoditi, a što Bog nije uzrokovao? A ako je Bog svemoćan, što se moglo dogoditi, a što

Bog nije odabrao da se dogodi?

Je li moguće da se dogodi nešto što Bog ne može zaustaviti? A ako Bog odluči da to ne zaustavi, nije li ta pojava sama po sebi nešto što je Bog odabrao?

Naravno da jest.

Pa ipak, zašto bi Bog odlučivao da se događa nešto što će Ga rastužiti? Odgovor na ovo pitanje odgovor je kojeg vi ne možete prihvatiti. Ništa Boga ne može učiniti nesretnim.

Vi to ne možete vjerovati, jer bi to od vas zahtijevalo da vjerujete u jednog Boga koji nema potreba i koji ne donosi prosudbe, a vi ne možete zamisliti takvog Boga. Razlog zbog kojeg ne možete zamisliti takvog Boga je u tome što ne možete zamisliti takvog čovjeka. Vi ne vjerujete da možete živjeti na taj način - pa ne možete zamisliti ni Boga koji bi bio uzvišeni ji od vas.

Kad shvatite da na taj način možete živjeti, tada ćete znati sve što se može znati o Bogu.

Znat ćete da je vaša druga procjena bila točna. Bog nije uzvišeni ji od vas. Kako bi i mogao biti? Jer Bog je Ono Sto Jeste Vi, a vi ste Ono Što Jest Bog.

Vi ste, pak, uzvišeniji nego što mislite da jeste.

Majstori to znaju. Upravo sada vašom planetom hodaju Majstori koji to znaju. Ti Majstori dolaze iz mnogih tradicija, religija i kultura, pa ipak, svima im je jedna stvar zajednička.

Ništa ne može Majstora učiniti nesretnim.

U ranim danima vaše primitivne kulture, najveći dio ljudi nije ovladao tim stupnjem vještine. Njihova je jedina želja bila da izbjegnu nesreću ili bol. Njihova je svijest bila previše ograničena da bi mogli shvatiti da bol ne mora dovesti do toga da se osjećaju nesretnima, pa je stoga strategija njihovog života izgrađena na temelju onoga što se kasnije opisivalo kao Načelo Užitka. Kretali su se prema onome što im je donosilo zadovoljstvo, a otklanjali se od onoga što im je oduzimalo to zadovoljstvo (ili nanosilo bol).

Tako je rođen Prvi Privid, zamisao da Potreba Postoji. To je bilo ono što bi se moglo nazvati prvom pogreškom.

Potreba ne postoji. To je izmišljotina. U stvarnosti, vama zapravo ništa nije potrebno da biste bili sretni. Sreća je stanje uma.

To rani ljudi nisu bili sposobni shvatiti. I budući da su osjećali da su im određene stvari potrebne da bi bili sretni, pretpostavili su da to isto vrijedi i za sveukupni Život. Tu su pretpostavku proširili i na onaj dio Života kojeg su shvaćali kao Uzvišeniju Moć - moć koju su kasniji naraštaji zamišljali kao živo biće, a obraćali su mu se mnogim i raznolikim imenima, uključujući Alaha, Jahvu, Jehovu i Boga.

Ranim ljudima nije bilo teško zamisliti moć koja bi bila veća od njih samih. To je, zapravo, bilo nužno. Bilo je potrebno objašnjenje za ono što se događalo, a što je u potpunosti bilo izvan njihovog nadzora.

Pogreška se nije sastojala u tome što su pretpostavili da postoji tako nešto kao što je Bog (združena moć i združena energija Svega Što Jest), nego u tome što su pretpostavili da bi ta Sveukupna Moć i Potpuna Energija mogli uopće bilo što trebati; da je Bog, na neki način, ovisan o nečemu ili nekome drugome da bi bio sretan ili zadovoljan, potpun ili cjelovit.

To je kao da kažete da Punina nije puna, da joj je potrebno nešto što bi je dovelo do stanja punine. To je proturječje - ali oni to nisu uspjeli shvatiti. Mnogi ljudi ni danas još to ne uviđaju. Stvorivši ovisnog Boga, ljudi su ispreli kulturalnu priču u kojoj Bog posjeduje određeni raspored. Drugim riječima, Bog želi da se nešto dogodi, i potrebno mu je da se to mora dogoditi na određeni način da bi bio sretan.

Ljudi su tu kulturalnu priču sveli na mit koji ovako glasi:

Neka bude Volja Tvoja.

Vaša zamisao da Ja imam Volju prisilila vas je da pokušate odgonetnuti kakva je ta Moja Volja. Taj vam je pokušaj brzo pokazao da među pripadnicima vaše vrste nema sveopće suglasnosti po tom pitanju. A ako ne znaju svi kakva je Božja Volja, ili ako se svi ne slažu u pogledu toga što je Božja Volja, tada nikako nije moguće da svi ispunjavaju Božju Volju.

Najpametniji među vama koristili su to načelo da bi objasnili zašto je život nekih ljudi bolji od života drugih ljudi. Ali tada se nametnulo novo pitanje:

kako je uopće moguće da se Božja Volja ne izvršava, ako je Bog uistinu Bog?

Jasno, u tom se Prvom Prividu pojavio i određeni nesklad. Taj je nesklad trebao razotkriti da je zamisao o Potrebi lažna. Ali ljudi su na nekoj dubokoj razini znali da se ne mogu odreći tog Privida, jer bi to okončalo nešto vrlo, vrlo važno.

I bili su u pravu. Ali, ujedno su i pogriješili. Umjesto da shvate da je privid uistinu Privid, i da ga koriste u svrhu u koju su ga i stvorili, mislili su da moraju ispraviti tu pogrešku.

Tako su, s namjerom da isprave nesklad Prvog Privida, stvorili Drugi Privid. To nije samo Prvi Privid, nego i najveći. Na ovom se prividu temelje svi ostali prividi.

Drugi privid

[Drugi Privid glasi:POSTOJI NEUSPJEH](#)

Zamisao da se Božja Volja (pretpostavivši da je Bog ima) ne može ispuniti, suprotstavlja se svemu što ste mislili da znate o Bogu - odnosno, da je Bog svemoćan, svenazoćan, Vrhovno Biće, Stvoritelj - ali ipak ste tu zamisao gorljivo prigrlili.

To je dovelo do sasvim nevjerojatnog, ali vrlo snažnog Privida, da Bog može doživjeti neuspjeh. Bog može nešto poželjeti, a da to i ne dobije. Bogu nešto može biti potrebno, a da on to ne dobije.

Ukratko, Božju je Volju moguće i ne ispuniti.

Taj je privid bio prilično nategnut, jer čak i ograničene zamjedbe ljudskoga uma mogu uočiti protuslovlje. Pa ipak, vaša vrsta posjeduje bogatu maštu i vjerojatnost može nategnuti do krajnjih granica, i to sa začuđujućom lakoćom. Ne samo da ste zamislili Boga s potrebama, nego ste zamislili i

Boga čije potrebe mogu ostati neispunjene.

Kako ste to uspjeli učiniti? Ponavljam, putem projekcije. Vi ste sebe projicirali na svog Boga.

Ponovo vam kažem, sposobnost ili osobina koju ste pripisali Bogu izravno je izvedena iz vašega vlastitog iskustva. Budući da ste uočili da vam se može

dogoditi da ne dobijete sve ono što zamišljate da vam je potrebno kako biste bili sretni, ustvrdili ste da to isto vrijedi i za Boga.

Na temelju tog privida ispreli ste kulturalnu priču koja tvrdi da je ishod života dvojben.

To je moglo djelovati, a i nije moralo. Moglo je biti u redu, a i nije moralo. Sve će to na kraju biti dobro - osim ako neće.

Pridodavši sumnju svim tim zamislima - sumnju u sposobnost Boga da ispunjava svoje potrebe (pod pretpostavkom da ih imam) - prvi put ste se suočili sa strahom.

Prije nego što ste smislili tu priču o Bogu koji ne može uvijek dobiti sve što želi, niste poznavali straha. Nije bilo ničega čega biste se mogli plašiti. Bog je bio zadužen za sve, Bog je Svemoćan, Čudesan i Milostiv, i u svijetu je sve bilo na svome mjestu. Što bi moglo pod po zlu?

Ali tada se pojavila zamisao da bi Bog mogao nešto poželjeti i da bi se moglo dogoditi da on to uistinu ne dobije. Bog je mogao željeti da se sva Njegova djeca vrate k Njemu, u raj, ali su to Njegova djeca mogla spriječiti svojim vlastitim postupcima.

Pa ipak, i ta je zamisao prilično rastegnula vjerojatnost, pa je ljudski um ponovo uočio protuslovlje. Kako bi ono što je Bog stvorio moglo onemogućiti Stvoritelja, ako su Stvoritelj i stvoreno Jedno? Kako bi ishod života mogao postati dvojben, ako su Onaj koji stvara ishod i Onaj koji ga doživljava jedno te isto?

Svakako, u Drugom se Prividu potkrala pogreška. Ta je pogreška trebala zamisao Neuspjeha razotkriti kao lažnu, ali ljudi su na nekoj dubokoj razini znali da se ne mogu odreći tog Privida, jer bi to okončalo nešto vrlo, vrlo važno.

Ponovo su bili u pravu. Ali, ponovo su i pogriješili. Umjesto da Privid uistinu sagledaju kao privid, i da ga iskoriste u onu svrhu

Treći privid:

[Ovo je treći Privid: RAZDVOJENOST POSTOJI](#)

Jedini izlaz iz zagonetke Drugog Privida bilo je stvaranje trećeg: Stvoritelj i stvoreno nisu u potpunosti jedno.

To je od ljudskog uma zahtijevalo da zamisli mogućnost nemogućeg - da Ono Sto Jest Jedno, nije Jedno; da je Ono Što Jest Sjedinjeno zapravo razdvojeno.

To je Privid Razdvojenosti - zamisao da nejedinstvo postoji.

Vaša je rasa zaključila da ako je stvoreno odvojeno od Stvoritelja, i ako Stvoritelj stvorenome dopušta da čini što želi, tada je moguće da stvoreno čini nešto što Stvoritelj ne želi da ono čini. Pod takvim okolnostima, Volja Stvoritelja mogla bi se ne ispunjavati. Bog bi mogao nešto poželjeti, ali bi se moglo dogoditi da to i ne dobije.

Nejedinstvo dopušta mogućnost Neuspjeha, a Neuspjeh je moguć samo ako postoji Potreba. Jedan privid ovisi o drugome.

Prva su tri privida najvažnija. Toliko su važni ti prividi, toliko su ključni u svom podržavanju ostalih, da su im pripisane razdvojene kulturalne priče da bi ih objasnile, i da bi osigurale njihovo objašnjenje.

Svaka je od vaših kultura stvorila svoju vlastitu, osobitu priču, ali sve su one zadržale neke iste temeljne postavke, svaka na svoj vlastiti način. Jedna od najčuvenijih je priča o Adamu i Evi.

Rečeno je da je Bog stvorio prvog muškarca i prvu ženu, i da su sretno živjeli u Edenskom vrtu, ili u Raju. Ondje su uživali vječni život u zajedništvu s Božanstvom. U zamjenu za taj dar prekrasnog Života, priča se da je Bog zahtijevao samo jednu stvar. Naredio im je da ne jedu plodove sa

Stabla Spoznaje Dobra i Zla.

Prema toj legendi, Eva je ipak jela tog voća. Prekršila je naredbu. Ali to nije bila u potpunosti njezina pogreška. Zavela ju je zmija, koja je zapravo bila biće kojem ste vi nadjenuli ime Sotona, ili Đavo.

A tko je zapravo taj Đavo? Prema jednoj priči, to je anđeo koji je zgriješio, Božja tvorevina koja se usudila poželjeti da bude podjednako uzvišena kao i sam Stvoritelj. Priča tvrdi da je to krajnja uvreda, vrhovno bogohuljenje. Sve

stvoreno trebalo bi štovati Stvoritelja i nikada ne težiti da postane uzvišeno kao On, ili još uzvišenije.

U ovoj inačici glavne kulturalne priče vi ste odstupili od svoga uobičajenog obrasca, pripisavši Mi određene osobine koje se ne odražavaju u ljudskom iskustvu.

Ljudski stvoritelji zapravo žele da njihovi potomci teže da budu jednako veliki kao njihovi stvoritelji, ako već ne i veći. Najveće je zadovoljstvo svih zdravih roditelja kad vide da njihova djeca dosežu i nadržavaju njihov vlastiti položaj u životu i da prekoračuju njihove vlastite dosege. Za Boga se, s druge strane, tvrdi da Ga je takvo nešto obeščastilo i duboko uvrijedilo.

Sotona, pali anđeo, bio je odbačen, odvojen od stada, proklet, i svi su ga se klonili; odjednom, u Krajnjoj Stvarnosti postojale su dvije moći - Bog i Sotona; a svaki je djelovao sa svoga područja, s nebesa i iz pakla. Prema toj priči, Sotona je želio namamiti ljude da se suprotstave Božjoj Volji. Bog i Sotona sada su se natjecali za čovjekovu dušu. I, što je najneobičnije, bilo je to nadmetanje u kojem je Bog mogao izgubiti.

Time se dokazalo da Ja i nisam, na kraju krajeva, nekakav svemogući Bog... ili da sam bio svemoćan, ali nisam želio koristiti Svoju moć, jer sam Sotoni želio pružiti poštenu priliku, ///se nije radilo o tome da pružim Sotoni poštenu priliku, nego o tome da ljudima poklonim slobodnu volju. Osim što bih vas Ja, kad biste provodi/i svoju slobodnu volju onako kako se to Meni ne bi svidjelo, predao Sotoni, koji bi vas vječno mučio.

Eto, tako zvuče zamršene priče koje su na vašoj planeti prerasle u religijske doktrine.

Kad se radi o priči o Adamu i Evi, mnogi ljudi vjeruju da sam Ja kaznio prvog muškarca i prvu ženu zbog toga što je Eva jela zabranjeno voće, i to tako da sam ih istjerao iz Rajskoga vrta. I k tome (ako u to možete povjerovati), kaznio sam i svakog drugog muškarca i ženu koji su nakon njih živjeli, opteretivši ih prvobitnim ljudskim grijehom, osudivši ih da i oni budu odvojeni od Mene tijekom cijeloga njihovog života na Zemlji.

Putem ove i drugih, podjednako živopisnih priča, prva se tri privida prenose na prilično dramatičan način, kojeg osobito djeca neće tako skoro zaboraviti. Te su priče bile toliko uspješne kad se radi o unošenju straha u srca djece, da

ih se neprestano ponavlja svakom sljedećem naraštaju. Tako su prva tri privida duboko utisnuti u ljudsku psihu.

1. Bog ima svoj program rada (djelokrug rada). (Potreba Postoji)
2. Ishod života je dvojbena. (Postoji Neuspjeh)
3. Vi ste odvojeni od Boga. (Postoji Razdvojenost)

Iako je zamisao o postojanju Potrebe i Neuspjeha ključna za sve ostale Privide, zamisao da Postoji Razdvojenost ima najvećeg utjecaja na ljudski život.

Učinak Trećeg Privida ljudska rasa osjeća sve do današnjega dana. Ako smatrate da je Treći Privid istinit, doživjet ćete iskustvo jedne vrste u životu.

Ako smatrate da nije istinit, nego da je, zapravo, privid, doživjet ćete drukčije iskustvo.

Ta će dva iskustva biti dramatično različita.

Trenutno, gotovo svi na vašoj planeti vjeruju da je Privid Razdvojenosti stvaran. Posljedica toga je da se ljudi osjećaju odvojeni od Boga i odvojeni jedan od drugoga.

Zbog osjećaja da su razdvojeni od Mene, ljudima je izuzetno teško odnositi se prema Meni na bilo kakav smislen način. Ili Me krivo shvaćaju, ili mole

Moju pomoć, ili Me u potpunosti niječu.

Čineći tako, ljudi propuštaju veličanstvenu priliku da koriste najmoćniju silu u Svemiru. Podvrgli su se životima za koje zamišljaju da nad njima nemaju uopće nikakvog nadzora, pod uvjetima za koje misle da ih ne mogu mijenjati, a koji stvaraju iskustva i ishode za koje ljudi vjeruju da im ne mogu izbjeći.

Žive životom tihog očajanja, nude svoju bol kao žrtvu, rado ga podnose, vjerujući da će im njihovo tiho junaštvo donijeti dovoljno zasluga za ulazak u raj, gdje će primiti svoju nagradu.

Mnogo je razloga zbog kojih je podnošenje patnje bez žalopojki dobro za dušu, ali tu ne spada osiguravanje nagrade u raj. Hrabrost je sama svoja vlastita nagrada, a nikada ne postoji nikakav dobar razlog zbog kojeg bi netko trebao izazivati patnju drugih ljudi - a kad se žali i prigovara, čini upravo to.

Stoga se Učitelj nikada ne žali i time ograničava patnju koja postoji izvan njega - a ujedno i onu koja postoji u njemu. Pa ipak, Učitelj se ne suzdržava od prigovaranja da bi ograničio patnju, nego stoga što Učitelj to iskustvo bola ne tumači kao patnju, nego jednostavno kao bol.

Bol je određeno iskustvo. Patnja je prosudba koju čovjek donosi o tom iskustvu. Procjena mnogih ljudi je da bol koju doživljavaju nije u redu, i da ne bi trebala postojati. Pa ipak, stupanj do kojeg čovjek može prihvatiti bol kao savršenu, stupanj je do kojeg se može odstraniti patnja iz života. Takvim razumijevanjem Majstori nadrastaju sveukupnu patnju, iako možda ne mogu izbjeći bol.

Čak i ljudi koji nisu dosegli vještinu Majstora doživljavaju razliku između boli i patnje. Primjer bi mogao biti vađenje jako bolnog zuba. Vađenje zuba boli, ali to je dobrodošla bol.

Osjećaj razdvojenosti od Mene sprečava ljude da Me koriste, da Me zazivaju, da ostvare prijateljstvo sa Mnom, koristeći potpuni potencijal Moje stvaralačke i iscjeliteljske moći, bilo da dokrajče patnju, ili u bilo koju drugu svrhu. Osjećaj razdvojenosti od drugih ljudi omogućuje ljudima da jedan drugome čine najrazličitije stvari koje nikada ne bi činili sami sebi. Ne uviđajući da to čine sami sebi, neprestano ponovo stvaraju neželjene posljedice u svojim svakodnevnim životima i u svom planetarnom iskustvu.

Govori se da se ljudska rasa suočava s onim istim poteškoćama s kojima se suočavala od praskozorja zabilježene povijesti - i to je istina, samo se neprestano s njima suočava u sve većem stupnju. Pohlepa, nasilje, ljubomora i druge vrste ponašanja za koje vjerujete da nikome ne koriste, i dalje provode pripadnici vaše vrste, iako su sada u manjini. To je znak vaše evolucije.

Napori vašega društva, pak, nisu niti približno tako snažno usmjereni na pokušaj mijenjanja takvog ponašanja, koliko su snažno usmjereni na kažnjavanje. Smatra se da će kažnjavanje ispraviti takvo ponašanje. Neki

ljudi još uvijek ne razumiju da sve dok ne promijene društvene uvjete koji stvaraju i izazivaju neželjeno ponašanje, baš ništa neće uspjeti ispraviti.

To dokazuju uistinu objektivne analize, pa ipak, mnogi se ljudi ne obaziru na taj dokaz, nego i dalje pokušavaju društvene nevolje razriješiti pomoću one iste energije koja ih je i stvorila. Ubijanje pokušavaju zaustaviti ubijanjem, nasilje pokušavaju zaustaviti nasiljem, bijes zatomiti bijesom. Čineći sve to, ne uspijevaju sagledati svoje vlastito licemjerje, i tako ga utjelovljuju.

Spoznaja da su prva tri Privida uistinu prividi zaustavilo bi sve ljude u njihovom nijekanju Jednote sveukupnoga Života, kao i prijeteće mogućnosti uništavanja sveukupnog života na vašoj planeti.

Mnogi ljudi sebe i dalje promatraju kao odvojene jedne od drugih, od svega drugog što živi, kao i od Boga. Oni uviđaju da sami sebe uništavaju, a tvrde pak da ne razumiju kako to čine. Naravno da se to ne događa, tvrde oni, putem njihovih pojedinačnih postupaka. Ne uspijevaju uočiti povezanost između svojih pojedinačnih odluka i odabira, i svijeta u cjelini.

U to vjeruju mnogi ljudi, a ako želite da promijene svoja uvjerenja, vi, koji uistinu razumijete Uzrok i Posljedicu, vi biste ih trebali navesti da ih promijene. Jer vaši bližnji vjeruju da sječa stotina tisuća stabala svakoga tjedna, što im omogućuje da pročitaju svoje nedjeljne novine, nema nikakvih negativnih posljedica na Cjelinu.

Nema nikakvih negativnih posljedica za Cjelinu kad se u atmosferu izbacuju nečistoće svih vrsti, samo da bi njihov način života ostao nepromijenjen.

Nema nikakvih negativnih posljedica na Cjelinu da se umjesto sunčeve energije koriste fosilna goriva.

Pušenje cigareta ne dovodi ni do kakvih negativnih posljedica na Cjelinu, kao ni jedenje crvenoga mesa uz svaki obrok, ili unošenje velikih količina alkohola, i već ih zamaraju ljudi koji im stalno govore da takve posljedice postoje.

Nema nikakvih negativnih posljedica, kažu oni, i već ih zamaraju ljudi koji im stalno govore da takve posljedice postoje.

Pojedinačno ljudsko ponašanje, kažu oni sami sebi, ne izaziva nikakve negativne posljedice na Cjelinu koje bi mogle uzrokovati stvarnu propast Cjeline. To bi bilo moguće samo kad ne bi postojala nikakva razdvojenost - kad bi Cjelina sve to činila sama sebi. A to je glupost. Treći je Privid istinit.

Mi smo razdvojeni.

Ipak, razdvojeni postupci sviju međusobno razdvojenih bića koja nisu jedno, koja nisu jedno sa sveukupnošću Života, čini se, zapravo, da imaju vrlo stvaran učinak na sam Život. Sada, naposljetku, u svome razvoju od primitivnoga kulturalnog mišljenja u razvijenije društvo, sve više i više ljudi to počinje priznavati.

To je zbog onog rada kojeg obavljate vi, i drugi slični vama. Jer vi ste podigli svoj glas. Vi ste uključili uzbunu. Vi ste se pridružili naporu da probudite jedan drugoga, svatko na svoj vlastiti način, neki tiho i pojedinačno, neki u skupinama.

U proteklim danima nije bilo ni izbliza toliko mnogo vas koji ste bili spremni i sposobni buditi druge. I zbog toga je ogromna većina ljudi živjela duboko usidrena u prividima, k tome i zburnjena. Zašto bi činjenica da su odvojeni jedan od drugoga stvarala takvu poteškoću? Kako bi moglo biti da sve ostalo osim zajedničkog života - jedan za sve, svi za jednoga - stvara poteškoće?

To su pitanja koja si ljudi počinju postavljati.

Jasno, u Trećem Prividu pojavila se pogreška. Ta je pogreška trebala zamisao o Razdvojenosti razotkriti kao lažnu, ali su ljudi na nekoj vrlo dubokoj razini znali da se ne mogu odrećiovog Privida, jer bi to okončalo nešto vrlo, vrlo važno.

Ponovo su bili u pravu. Ali, ponovo su i pogriješili.

Umjesto da Privid shvate kao privid, i da ga iskoriste u onu svrhu zbog koje su ga i stvorili, mislili su da moraju ispraviti pogrešku.

Tako je ispravljanje pogreške Trećeg Privida dovelo do stvaranja Četvrtoga Privida.

Četvrti Privid

Ovo je četvrti privid - PRIVID NEDOVOLJNOSTI

Nedovoljnost postoji.

On izranja iz Trećeg Privida, jer bez zamisli o Razdvojenosti, zamisao o Nedovoljnosti je neodrživa. Ako postoji samo Jedno, i ako je to Jedno Sve

Što Postoji, tada ne može postojati nedovoljnost bilo koje vrste, budući da je to Jedno sve, i tako...

Tako je dovoljno Samo Sebi.

To je izjava o prirodi Božjoj.

Međutim, iskustvo ljudi nije takvo, budući da ljudi sebe zamišljaju kao odvojene od Boga, i isto tako odvojene jedan od drugoga. Niti jedan, pak, čovjek nije odvojen od Boga, budući da je Bog Sve Što postoji. Stoga ljudi nisu, i ne mogu biti, odvojeni jedni od drugih.

To je izjava o ljudskoj prirodi.

Bilo bi netočno zaključiti da je zamisao Razdvojenosti bila »loša zamisao«, i da nije služila svojoj svrsi. Uistinu, zamisao o odvojenosti bila je blagoslovljena zamisao, jer je dopuštala Cjelini da shvati da je ukupnost svojih dijelova, pa čak i veća od toga. Privid veličanstveno služi vašoj svrsi kad ga upotrijebite kao sredstvo za stvaranje iskustva.

Kad zaboravite da je razdvojenost privid, zamišljate da je to pravo stanje stvari. Privid vise ne stvara iskustvo, nego postaje iskustvom.

To je kao kad glumite da ste ljuti, da bi se netko zabrinuo za vas, a tada se uistinu razljutite. Ili kad glumite da vas netko zanima da biste nekoga drugoga naveli da postane ljubomoran, a onda shvatite da je privid zanimanja zapravo postao sasvim stvaran...

Tada sredstvo postaje iskustvo.

Taj vas je proces doveo do stvarnog uvjerenja da ste odvojeni; da je Razdvojenost moguća u sjedinjenom polju kojeg vi nazivate Svemirom.

Sada sam vam opisao Treći Privid kao najmoćniji od svih Privida, a to je istina. On ima ogroman učinak na vaše svakodnevno iskustvo. Ono što je

najuočljivije, vaše vas je uvjerenje u razdvojenost dovelo do vaše zamisli da ničega »nema dovoljno«.

Kad je postojalo samo Jedno, i vi ste znali da ste i sami to Jedno, nikada se nije postavljalo pitanje nedovoljnosti nečega. Uvijek je bilo dovoljno. Ali kad ste odlučili da postoji više od samo Jednog, tada (i tek tada) moglo se učiniti da nečega nema dovoljno.

To »nešto« za što mislite da postoji je tvar Života. Pa ipak, vi jeste Život, i ono što Život jest- sam Bog.

Ipak, sve dok zamišljate da ste odvojeni od Boga, zamišljat ćete da ste nešto drugo, a ne Bog - koji je Život sam. Možete misliti da ste ono što živi, ali nećete sebe zamišljati kao Sam Život.

To razdvajanje Samoga Sebe od Samoga Sebe je ono što ste nazvali istjerivanjem iz Rajskoga Vrta. Iznenada, ondje gdje je nekoć postojao vječni život, sada postoji samo smrt. Iznenada, ondje gdje je nekoć vladalo obilje, sada ničega nema dovoljno.

Iznenada^ čini se kao da postoji mnogo vidova života koji se nadmeću za Život Sam. To je u Krajnjoj Stvarnosti nemoguće, ali nije nemoguće u vašoj mašti. Možete čak zamisliti da se i vi nadmećete - s pticama, pčelama, sa svim onim što živi, kao i s drugim ljudskim bićima.

Možete stvoriti noćnu moru u kojoj će vam se činiti kao da sve ono što podržava vaš život naizgled ograničava taj isti život. Tako ćete zapravo pokušati prigušiti ono što vas podržava.

Rečeno vam je da posjedujete suverenu vlast, ali vi ste odredili da to znači vladanje nad drugima. Stoga ste zapravo zametnuli rat s prirodom, i s prirodnim poretком stvari.

Znanost i tehnologiju koristite da biste iskrivili i promijenili prirodu i da biste njome upravljali, tako da se ponaša prema vašoj volji. Polagano uništavate prirodu onakvu kakva ona prirodno jest, u pokušaju da sebe iskusite kao ono što već prirodno jeste.

Vi već jeste ono čemu težite - vječni, neograničeni, sjedinjeni sa svime - pa ipak, toga se ne sjećate. I stoga težite podvrgnuti Život, da biste posjedovali

Život većeg obilja. A čak ni ne shvaćate što činite.

Život postaje zajednički nazivnik. Svi teže za Životom, i za onim što podržava Život. I budući da mislite da vas ima više, a ne samo Jedno, plašite se da možda neće biti dovoljno Života za sve vas.

Iz tog straha stvarate svoju sljedeću izmišljenu stvarnost: smrt.

Život za kojeg ste mislili da je vječan (sve dok niste zamislili da ste odvojeni, nikada vam nije palo na pamet da će doći trenutak kad vas više neće »biti«) sada, čini se, posjeduje početak i kraj.

To je Privid Nedovoljnosti koji se očituje na najvišoj razini. Iskustvo o životu koji posjeduje početak i kraj uistinu nije ništa više nego početak i rastvaranje vaše zamisli o sebi kao »odvojenima«. To možda ne znate na svjesnoj razini. Ali na višoj razini to je uvijek jasno.

Na toj višoj razini vi težite tome da ukinete to iskustvo razdvojenosti, da se podsjetite da je to samo privid kojeg ste sami stvorili.

Vi ste stvorili Privid Razdvojenosti da biste iskusili stvarnost Jednote. Tek kad se nalazite izvan stvarnosti, tek je tada možete doživjeti. Kad ste dio

Cjeline, ne možete sebe iskusiti kao Cjelinu, budući da ničega drugoga ni nema. A u odsutnosti onoga što vi niste, ono što vi jeste, ne postoji. U odsutnosti hladnoće, toplina ne postoji. U odsutnosti visine, ne postoji nizina. Ako je sve nisko, tada ništa nije nisko, jer »nisko« ne postoji kao nešto što bi se moglo spoznati. Može postojati kao zamisao, ali to nije zamisao koju možete izravno iskusiti. To može biti sam pojam, a nikada vaša iskustvena stvarnost.

Slično tome, u odsutnosti Razdvojenosti ne postoji jedinstvo. Ako se sve doživi ju je kao sjedinjeno, tada se ništa ne može doživjeti kao sjedinjeno, budući da »jedinstvo« ne postoji kao zasebno iskustvo. To nije nešto što bi se moglo spoznati. Može postojati kao pojam, ali nije pojam kojeg možete izravno iskusiti. To može biti samo zamisao, a nikada vaša iskustvena stvarnost.

U tom kontekstu, vi sebe ne možete spoznati kao ono Tko Vi Uistinu Jeste. Pa ipak, naša je želja spoznati sebe kao ono tko Mi Uistinu Jesmo. Stoga

ponajprije moramo stvoriti iskustvo onoga Sto Mi Nismo. Budući da to iskustvo ne možemo stvoriti u Krajnjoj Stvarnosti, moramo to učiniti putem Privida.

Na taj način možemo se radovati onome što uistinu jest, i to spoznati. Na taj način možemo iskusiti ono Tko Mi Uistinu Jesmo.

Sveukupnost Toga.
Jedno i Jedinostveno.

Mi smo Kolektivna, Jedina Stvarnost u Raznovrsnosti Oblika -jer smo preuzeli Raznovrsnost Oblika da možemo zamijetiti i iskusiti veličanstvenost naše Jedinstvene Stvarnosti.

To je jednostavno objašnjenje svrhe relativiteta, koje sam vam mnogo puta pružao tijekom našeg neprestanog razgovora. Ovdje ga ponavljam da biste ga u potpunosti mogli razumjeti, da biste se mogli probuditi iz svoga sna.

Dok se ne probudite iz svoga sna, Privid Razdvojenosti od Života stvorit će očiglednu potrebu za preživljavanjem. Prije razdvajanja, svoj opstanak nikada niste dovodili u pitanje. Tek kad ste iskoračili iz Života (iz Mene), kad ste sebe zamislili kao odvojene, tek je tada Sam Život postao ono čega »nema dovoljno«. Počeli stedonositi odluke o tome što osjećate da morate učiniti da biste preživjeli - da biste imali više života.

To je postao vaš najvažniji cilj, vaš novi temeljni instinkt. Čak ste pomislili da će vaš razum, udružen s razumom drugih, zajamčiti vaš opstanak kao vrste. Izgubili ste iz vida činjenicu da ste se udružili u reakciji na jedini stvaran instinkt, instinkt ljubavi.

Taj ste svoj novi temeljni instinkt nazvali Instinktom Preživljavanja, što se temelji na vašoj zamisli da bi vam se moglo dogoditi da ne preživite. Ta je zamisao lažna, jer je vaš opstanak zauvijek zajamčen, pa čak i duže od toga.

Vi se, pak, toga ne sjećate, i stoga mislite da nema dovoljno Života, s obzirom na to da postoji toliko mnogo vidova života koji se za Život nadmeću.

A evo kakovi to uistinu shvaćate. Zamišljate da se sa svim ostalim »tvarima Života« nadmećete za Sam Život. Vi se sa samim svojim ja nadmećete za još više svoga ja. Vaše vas je uvjerenje u Nedovoljnost čak dovelo do zaključka

da nema dovoljno Boga.

Ne samo da nema dovoljno Života (što vi prevodite u uvjerenje o smrti), i ne samo da nema dovoljno Životne tvari (što vi prevodite u uvjerenje o nedostatku), nego čak nema dovoljno ni Onoga Sto Je Stvorilo Život (što vi prevodite u uvjerenje o ograničenom Bogu).

Zbog toga što su sve ove stvari ograničene, vi se morate natjecati za njih. I zbog tog uvjerenja uništavate svoju planetu i sami sebe. Uništavate se čak i u svome nadmetanju za Boga, što nazivate religijama. Ubijate se međusobno, katkad težeći tome da izbrišete cijele civilizacije, u svom suludom natjecanju za Boga.

Ne priznajte da to Činite, jer priznati bi značilo obznaniti da možda postoji nešto pogrešno u načinu na koji sagledavate život i svijet - a osobito u načinu na koji sagledavate Boga - a vi to niste u stanju učiniti.

Takvo bi priznanje zahtijevalo golemu poniznost, a poniznost u ovom trenutku nije najvažniji dio filozofije ili teologije na vašoj planeti.

Osobito su vaši teolozi izuzetno drski u svojoj pretpostavci i tvrdnji da posjeduju sve odgovore - ne postavljajući nikakva pitanja, ne priznavajući nikakvih sumnji.

Nešto, pak, nije dobro u pogledu tih uvjerenja. Zamisao da ničega nema dovoljno - da nema dovoljno Boga, da nema dovoljno tvari Života, da nema dovoljno ni Samoga Života - odvela vas je u nešto više nego što je jednostavno natjecanje. Odvela vas je u okrutno ugnjetavanje, u potiskivanje i u kolektivno očajanje. Religije suzbijaju otvorena i čestita pitanja, vlade guše nesuglasice, a posljedica toga je da milijuni ljudi žive i u gospodarskoj i u psihičkoj depresiji. Sve je to proizašlo iz zamisli da Postoji Nedovoljnost - jer bi obilje sve to razriješilo. Kad biste pomislili da svega ima dovoljno, više ne bi dolazilo do samouništavajućeg ponašanja, više ne bi bilo borbi oko prirodnih izvora, niti prepirki oko pitanja Boga.

Ali nema dovoljno. To vam je jasno.

Ipak, ako nema dovoljno, kako dobiti dovoljno? Kako se opstanak može zajamčiti bez ubijanja i prepirki?

Jasno, u Četvrtom se Prividu potkrala pogreška. Ta je pogreška trebala razotkriti da je zamisao Nedovoljnosti lažna, ali ljudi su na jednoj vrlo dubokoj razini znali da se ne mogu odred tog Privida, jer bi to okončalo nešto vrlo, vrlo važno.

Ponovo su bili u pravu. Ali ponovo su i pogriješili. Umjesto da su taj Privid sagledali kao privid, i da su ga iskoristili za svrhu zbog koje su ga stvorili, mislili su da trebaju ispraviti pogrešku.

Tako je ispravljanje pogreške Četvrtoga Privida dovelo do stvaranja Petoga Privida.

Peti privid:

[Ovo je Peti Privid: ZAHTJEVNOST POSTOJI](#)

Postojanje Nedovoljnosti brzo je i neminovno dovelo do zamisli o sljedećem Prividu.

Kad bi svega bilo dovoljno, ne bi bilo ničega što biste morali činiti da biste dobili ono što želite ili što vam je potrebno. Samo biste pružili ruku i uzeli. Ali, ljudi nisu odlučili da će biti tako. Rekli su, ničega nema dovoljno. Stoga su se suočili s pitanjem: kako dobiti dovoljno? Kako se čovjek može kvalificirati da bi dobio dovoljno?

Zamislili ste da mora postojati nešto što morate učiniti da biste dobili ono čega nema dovoljno - nešto što bi vam omogućilo da postavite zahtjev kojeg nitko ne bi mogao odbaciti. To je jedini način koji ste mogli smisliti da sve - uključujući i Boga - privučete sebi, bez ubijanja i prepirki.

Zamislili ste da je to Zahtjevnost.

Rekli ste sami sebi da je ispunjavanje zahtjeva - kakvi god oni bili - ono »što se mora učiniti«. Ta se zamisao održala čvrstom do današnjega dana. Ako se imalo promijenila, samo je još ojačala. Vjerujete da kad radite ono što morate uraditi, možete biti ono što želite biti.

Ako želite biti sretni, ako želite sigurnost, ako želite biti voljeni, tada postoje neke stvari koje ćete morati učiniti. Ne možete biti sve to ako nemate dovoljno. A ne možete imati dovoljno ako ne učinite ono što se mora učiniti da dobijete dovoljno - ako se ne kvalificirate za ono što je dovoljno.

To je ono što vi vjerujete, i budući da vjerujete u to, ono što radite uzdigli ste na najuzvišenije mjesto u svojoj kozmologiji.

Čak i Bog kaže da ima nekih stvari koje morate napraviti da biste stigli u Raj.

Tako ste vi to shvatili.
To je Zahtjevnost.

Ali, ne zaboravite, sve se to temelji na Trećem Prividu - da ste odvojeni. Dok ste bili samo Jedno, uvijek je svega bilo dovoljno, i stoga nije bilo ničega što ste morali raditi da biste nešto bili.

A ta se zamisao o razdvojenosti temelji na Drugom Prividu, da postoji Neuspjeh. Budući da Bog ne dobije uvijek ono što želi, On je sve ljude odvojio od Sebe.

A Neuspjeh se temelji na Prvom Prividu - da postoji Potreba. Bog nije mogao doživjeti neuspjeh u pogledu onoga što je želio, ako ništa nije želio, a

Bog ništa ne bi želio da Mu nešto nije bilo potrebno.

Uistinu, postoji samo jedan Privid, a svi su ostali samo njegovi oblici. Sve ostalo samo je proširenje jednog jedinog Privida, u različitim nijansama.

Tako Privid Zahtjevnosti nije nimalo drukčiji od Privida Potrebe. Slično tome, Privid Nedovoljnosti samo je različit vid Privida Potrebe, kao i Privid Neuspjeha, i tako dalje, sve do posljednjeg Privida Čovječanstva.

Dok istražujete svaki privid, sasvim ćete jasno uvidjeti da je svaki od njih samo izdanak onih privida koji dolaze prije njega. To je kao da promatrate balon koji postaje sve veći.

Proglas vaše vrste da postoji Zahtjev kojeg morate ispuniti da biste zadobili bilo što od onoga čega nema dovoljno - uključujući i Božju ljubav - pokazao se kao jedna od najznačajnijih odluka koju je ljudska rasa ikada donijela.

Posljedica toga proglasa su popisi i zbirke pravila i propisa, niti vodilja i postupaka, Božjih i ljudskih zakona, prema kojima, kako zamišljate, morate

živjeti svoj život.

Evo nekoliko propisa za koje ste odlučili da ih se morate držati kako biste na Zemlji živjeli dobrim životom:

- Budi dobar dječak ili djevojčica.
- Ne budi nepristojan.
- Moraš dobivati dobre ocjene i upisati se na koledž.
- Diplomiraj s izvrsnom ocjenom i pronađi dobar posao.
- Moraš se vjenčati i imati djecu.
- Budi dobar roditelj i svojoj djeci pruži više nego što si sam dobio.
- Moraš biti smiren.
- Učini kako ti je rečeno.
- Nemoj činiti ružne stvari.
- Ne postavljalj previše pitanja, a ni u kom slučaju ne postavljalj pogrešna pitanja.
- Usrećuj sve oko sebe. Nemoj sebe uključiti u skupinu ljudi koje pokušavaš usrećiti, jer bi to značilo da nekoga drugog moraš isključiti iz skupine.
- Ne nameći se nikome, osobito ne kad ostariš.

A evo i nekoliko uputa za koje ste odredili da ih se morate pridržavati da biste udovoljili Bogu i dospjeli u nebesa:

Ne čini ništa loše - i zaboravi na ono »da te nitko ne vidi«, jer svakako će te vidjeti.

Ako učiniš nešto ružno, za Boga miloga, moli oprostaj i obećaj da to više nikada, baš nikada, nećeš učiniti.

Budi dobar dječak ili djevojčica.

Ne igraj se sam sa sobom.

Isto tako, ne igraj se ni s kim drugim. Ne na te/način...

Zapravo, uopće se nemoj puno igrati. Pokušaj razumjeti da su sva tjelesna zadovoljstva, u najboljem slučaju, ono što te odvlači od onoga što si zapravo i došao raditi ovdje, na Zemlji, a u najgorem slučaju, to su apsolutni grijesi protiv Boga.

- Ako moraš imati zadovoljstva, ne uživaj u njima.
- Ne uživaj u novcu.

- Ne uživaj u pažnji.
- Ne uživaj u seksu.
- Nadasve, ne uživaj u seksu.

Nikada, baš nikada, ne smiješ održavati izvanbračne odnose, i nikada, baš nikada, ne smiješ voljeti više od jedne osobe na »taj način«.

Ako moraš voditi ljubav iz bilo kojeg drugog razloga osim stvaranja potomstva, budi postuđen i ne uživaj slobodno ili neograničeno u tome. Ne uzimaj novac ni za što u čemu uistinu uživaš, a ako zaradiš mnogo novaca, svakako najveći dio razdijeli.

Vjeruj u pravog Boga.
Za Boga miloga, vjeruj u pravog Boga.

Moli oprostjenje i milost Božju zbog toga što si se nesavršen rodio, i moli Ga za pomoć da ti pomogne da ponovo osvojiš Njegovu ljubav.

Ljudi posjeduju i mnoga druga uvjerenja. Ova su ovdje navedena da biste pogledali nekoliko primjera. To je ono što morate raditi. To je Zahtjev, i bilo bi dobro da to shvatite.

Tko je postavio taj Zahtjev?
Tko ga je odredio?

Vi kažete da sam to Ja učinio.

Vi tvrdite da je autor tih zahtjeva Bog. A budući da ni Boga nema dovoljno za sve, vi ste morali ustvrditi da imate pravo na Mene, kako biste opravdali to što ste sebe proglasili pobjednicima u svome natjecanju.

Nakon toga ste ustvrdili da je vaš narod Jedan Narod Pod Nebom, ili da ste vi Odabrani Narod, ili da je vaša vjera Jedina Prava Vjera.

Vi Mene zahtijevate kao svoje pravo, i to činite opako i nasilno, jer osjećate da ako možete Mene zahtijevati kao svoje pravo, tada možete zahtijevati kao svoje pravo i sve ostalo što poželite, i to u Moje ime.

To činite već stoljećima, visoko podižući svoje svete knjige, svoje križeve, svoje zastave, da biste opravdali to što uzimate ono čega nema dovoljno svim sredstvima koja su nužna - uključujući i ubijanje. Otišli ste tako daleko

da takav jedan događaj nazivate svetim ratom, u kojem pokušavate zacijeliti rane svoje duše, dok stvarate rane na tijelima drugih.

Najbezbožnija djela činite u ime Božje, a sve zbog toga što mislite da sam Ja postavio Zahtjev kojeg vi morate ispuniti da biste primili Mene, Moju ljubav i tvar Života.

Sve dok vjerujete da postoji nešto što morate učiniti, borit ćete se da otkrijete što je to, a tada ćete se i dalje boriti da biste to postigli.

Dostizanje će postati vaš bog. Uistinu, već je postao. Pa ipak, ako vam pravi postupci donose sreću i omogućuju vam da se vratite svome domu, Bogu, zašto se uz sve vaše napore osjećate nesretnima, i zašto vam se čini da vas takvo ponašanje sigurno odvodi sve dalje od Boga?

A, što je možda/još važnije, kako ćete odrediti je li sve to bilo vrijedno truda ili nije? Kojim mjerilima, kojim sustavom ćete odlučiti jeste li ispunili Zahtjeve?

To je nešto što ne znate. To je pitanje koje su si ljudi počeli postavljati. Jasno, u Petom se Prividu potkrala pogreška. Ta je pogreška trebala razotkriti da je zamisao Zahtjeva lažna, ali ljudi su na jednoj vrlo dubokoj razini znali da se ne mogu odreći Privida, jer bi to okončalo nešto vrlo, vrlo važno.

Ponovo su bili u pravu. Ali, ponovo su i načinili pogrešku. Umjesto da Privid shvate kao privid, i da ga iskoriste u onu svrhu zbog koje su ga stvorili, mislili su da moraju ispraviti pogrešku.

Tako je ispravljanje pogreške Petoga Privida dovelo do stvaranja Šestoga Privida.

Šesti privid:

[Ovo je Šesti Privid: PROSUDIVANJE POSTOJI](#)

Vaša odluka da postoji nešto što morate učiniti da biste dobili ono čega nema dovoljno - uključujući i Boga - zahtijevala je od vas da odgovorite na teško pitanje: kako će se odlučiti je li netko ispunio Zahtjev ili nije? I što će se dogoditi s onima koji to nisu uspjeli?

Vaš odgovor na to pitanje doveo je do izmišljanja Božjeg Suda.

Zaključili ste da netko mora biti konačni sudac. Budući da je Stvoritelj onaj koji je uspostavio Zahtjev, činilo se logičnim da Stvoritelj bude i onaj koji će odlučiti tko je ispunio Zahtjev, a tko nije.

Dugo je, dugo vremena vaša vrsta smatrala da ima nešto što morate učiniti da biste udovoljili Bogu - i da neuspjeh u tom pokušaju udovoljavanja Bogu izaziva teške posljedice. Razumljivo je što ste došli do takvog zaključka.

Ogledajući se oko sebe, vidjeli ste da neki ljudi žive dobro, a neki ne. Primitivni se um zapitao, zašto je tome tako? I primitivni je um smislio primitivan odgovor:

Sreća se smiješi onima koji su u milosti bogova. To su bogovi koje treba zadovoljiti, a tada će oni suditi.

Na temelju tog uvjerenja razvili su se sustavi žrtvovanja i obreda sviju vrsta, a svi su bili usmjereni na to da umilostive zahtjevne bogove.

U tim najranijim danima, vaš je osjećaj Nedovoljnosti bio toliko snažan da ste čak zamišljali da se bogovi natječu jedan s drugim. Bilo je mnogo bogova koje je trebalo zadovoljiti, pa često nije bilo lako pamtititi što bi trebalo učiniti kako bi svi bili sretni.

Svaku ste novu nevolju na Zemlji, svaku oluju s tučom, svaki uragan, sušu, glad ili osobnu nevolju, shvaćali kao dokaz da jedan od bogova nije zadovoljan - ili, katkad, da se bogovi bore jedan protiv drugoga.

Kako inače objasniti ono što se događalo? Ta su uvjerenja izrasla u drevnim razdobljima, i tijekom tisućljeća pročistila su se i razjasnila. Najveći dio ljudi danas ne vjeruje da postoji dugačak popis nezadovoljnih bogova koje treba umilostiviti. Danas većina ljudi vjeruje da postoji samo jedan zlovoljan Bog kojeg treba umilostiviti.

Pa iako se može učiniti da je vaša vrsta davno prije evoluirala od primitivnih razmišljanja koja su dovela do stvaranja takvog Boga koji će vas smožditi, te zamisli i dalje vladaju teologijama na vašoj planeti.

Takav Bog Osvetnik, kao oblik Božanstva, u vašim društvima nikada nije izgubio naklonost. Kao dokaz njegovog postojanja koristili ste i osobne i planetarne nesreće. Čak i sasvim nedavno, kad je izbila epidemija side, bilo

je mnogo ljudi - uključujući i neke religijske vođe - koji su tvrdili da su životne nesreće Božja kazna za pojedinačno ili kolektivno loše ponašanje ljudske rase.

Ljudi se i dalje uvelike slažu da postoji Zahtjev kojeg sam Ja postavio, a kojeg oni moraju ispuniti, da bi mogli zaslužiti nagrade i ovdje i u raju. I dalje se slažu da postoji Posljednji Sud na kojem će se odlučiti tko je zadovoljio Zahtjev, a tko nije.

S druge strane, neki su teolozi otvoreno tvrdili da nitko ne može ispuniti taj Zahtjev, bez obzira što činio. Čak niti ako vodi savršen život, bez pogreške, bez zabluda, ili bilo kakvih propusta. To je zbog toga što su svi rođeni nesavršeni, tvrdi to učenje (neke religije to nazivaju Prvobitnim Grijehom), odnosno, i prije nego započnu život, već imaju mrlju na duši.

Tu se mrlju ne može otkloniti niti jednim djelom kojeg osoba napravi, pa čak niti činom istinskog pokajanja, nego samo milošću Božjom. A Bog, tako vas uče teolozi, tu milost neće podariti ako Mu se osoba ne približi na sasvim osobit način.

To učenje tvrdi da sam Ja vrlo osobit Bog, onaj koji neće sve nebeske radosti podariti čovjeku koji ne učini kako Ja kažem.

Rečeno je da sam Ja u ovom pogledu vrlo tvrdoglav; da uistinu nije važno koliko su ljudi dobri, suosjećajni ili velikodušni ili srdačni. Nije važno koliko im može biti žao zbog njihovih pogreški, i nije važno što su učinili da bi ih ispravili. Uistinu, nije važno čak ni ako su dobrobiti života na planeti dali najveći doprinos kojega je svijet ikada vidio: ako Mi se nisu približili pravim putem, izrekli prave riječi, vjerovali u pravu religiju, oni ne mogu sjediti zdesna Bogu, Ocu Svemogućemu.

Budući da se zahtijeva takva ispravnost, ova bi se zamisao mogla nazvati pravednošću...

S obzirom na to da je Bog tako uspostavio odnose između Sebe i cijele ljudske rase, pripadnici te ljudske rase upravo su na isti način uspostavili odnose među sobom.

Izvukavši stranicu iz Božje knjige (ono što je dobro za Mene svakako bi trebalo biti dobro i za vas), ljudi su jedan na drugoga stavili »mrlju« još i prije samoga početka. Kao što sam to već opisao, to rade pripadnicima »pogrešnog« spola, boje ili religije. Tu mrlju proširuju i na one koji

pripadaju »pogrešnoj« narodnosti, susjedstvu, političkom uvjerenju, seksualnom opredjeljenju, ili bilo kojoj drugoj »pogrešnosti« koju odluče stvoriti. Tako radeći, ljudska se bića »igraju Boga«.

Da, Bog je onaj, kažete vi, koji vas je naučio da unaprijed donosite procjene, jer Bog je onaj koji je stavio prvu mrlju nesavršenosti na vašu vlastitu dušu - onaj koji je vas unaprijed procijenio, čak i prije nego ste imali prilike dokazati se, na ovaj ili onaj način.

Unaprijed donesena odluka - odnosno, predrasuda - mora, stoga, biti nešto prihvatljivo, jer kako bi ono što je prihvatljivo Bogu moglo biti neprihvatljivo za čovjeka?

A zbog kojeg sam razloga Ja ustvrdio da ste već i u samom trenutku rođenja svi vi nesavršeni? To sam učinio, kako kaže priča, zbog toga što su prvi ljudi bili zločesti.

I tako vidimo kako ste se okrenuli i vratili se prvim trima Prividima da biste opravdali Četvrti, Peti i Šesti. I tako to ide, svaki Privid stvara sljedeći, a svaki novi Privid dokazuje one koji mu prethode.

Vaša kulturalna priča govori da kad su Adam i Eva zgriješili, Bog ih je istjerao iz Raja, pa su izgubili sreću i svoje pravo na vječni život - zajedno s vašim. To je stoga što sam ih Ja osudio nesamo na ograničen i tegoban život, nego i na eventualnu smrt (Četvrti Privid) - a ništa od toga nisu doživjeli prije nego su pogriješili.

Druge kulturalne priče i teologije koje se pojavljuju i postoje na vašoj planeti ne prihvaćaju obrazac Adama i Eve, ali ipak stvaraju svoj vlastiti dokaz za Zahtjev. Oko ovoga se uglavnom svi slažu: ljudi su u Božjim očima nesavršeni, stoga postoji nešto što moraju učiniti da bi dosegli savršenstvo - što se različito opisuje kao: Pročišćenje, Spasenje, Prosvjetljenje... kako god.

Budući da vi vjerujete u ljudsku nesavršenost, i budući da vjerujete da ste tu oznaku dobili od Mene, osjećali ste se savršeno slobodni da je prenesete na druge. Cijelo ste vrijeme od drugih očekivali ono isto za što su vam rekli da

Ja očekujem od vas: savršenstvo.

I tako se dogodilo da ljudi prolaze kroz život zahtijevajući savršenstvo od onih koji sami sebe nazivaju nesavršenima - odnosno, od ljudi. Ponajprije, to zahtijevaju sami od sebe. To je njihova prva, a često i najskuplja, pogreška.

Zatim to zahtijevaju od drugih. To je njihova druga pogreška. I sebi su i drugima onemogućili da u potpunosti zadovolje... Zahtjevnost.

Roditelji zahtijevaju savršenstvo od svoje nesavršene djece, a djeca zahtijevaju savršenstvo od svojih nesavršenih roditelja. Građani zahtijevaju savršenstvo od svoje nesavršene vlade, a vlada zahtijeva savršenstvo od svojih nesavršenih građana.

Crkve zahtijevaju savršenstvo od svojih nesavršenih sljedbenika, a sljedbenici zahtijevaju savršenstvo od svojih nesavršenih crkvi. Susjedi zahtijevaju savršenstvo od drugih susjeda, rase od drugih rasa, narodi od drugih naroda.

Vi ste Privid Prosuđivanja prihvatili kao stvarnost; tada ste objavili da, ako Bog sudi vama, vi imate pravo suditi svima drugima. I uistinu im sudite.

Vaš je svijet osobito hitar osuditi one koji primaju nagrade - slavu, moć, uspjeh - koje bi trebali primiti samo oni savršeni, a vaš svijet osuđuje one u kojima otkrije makar i najmanje nesavršenstvo. Toliko ste postali fanatični da ste ljudima doslovce onemogućili da postanu vođe, junaci ili simboli vaše sadašnjosti - i tako ste oduzeli sami sebi upravo ono što je vašem društvu potrebno.

Doveli ste se u zamku svoga vlastitog izmišljanja, jer se ne možete osloboditi Prosuđivanja koje ste nametnuli jedan drugome, a vjerujete da vam je Prosuđivanje nametnuo Bog.

Pa ipak, zašto bi vam bilo toliko neugodno kad vas netko prosuđuje? Je li obična izjava da je nešto ovakvo ili onakvo Prosuđivanje? Nije li to samo primjedba? Pa što ako netko ne udovoljava Zahtjevnosti? Zar je to važno?

To su pitanja koja si ljudi počinju postavljati.

Jasno, u Šestom se Prividu potkrala pogreška. Ta je pogreška trebala razotkriti da je zamisao Božjeg Suda lažna, ali ljudi su na jednoj vrlo

dubokoj razini znali da se ne mogu odreći tog Privida, jer bi to okončalo nešto vrlo, vrlo važno.

Ponovo su bili u pravu. Ali, ponovo su i počinili pogrešku. Umjesto da Privid shvate kao privid, da ga iskoriste u onu svrhu zbog koje su ga stvorili, mislili su da moraju ispraviti pogrešku.

Tako je ispravljanje pogreške Šestog Privida dovelo do stvaranja Sedmog.

Sedmi privid:

[Ovo je Sedmi Privid: OSUDA POSTOJI](#)

Prosudivanje je moralo imati svoje posljedice. Ako je istina da postoji Prosudivanje, morao je postojati i razlog.

Jasno, čovjeku je bilo suđeno da bi se odredilo treba li dobiti nagradu zbog ispunjavanja Zahtjevnosti.

Tako su to smislili ljudi. Tragajući za uvidom, pokušavajući pronaći odgovore, vraćali ste se nazad, svojim prvobitnim kulturalnim pričama, i prvim Prividima koji se na njima temelje.

Rekli ste sami sebi da sam vas Ja razdvojio od Sebe kad prvi put niste uspjeli ispuniti Moj Zahtjev.

Kad ste bili savršeni, živjeli ste u savršenom svijetu, u Raju, i uživali ste u vječnom životu. Kad ste pak počinili Prvobitni Grijeh i time postali nesavršeni, vaše je iskustvo savršenstva nestalo u svim svojim vidovima.

Ono najsavršenije u vašem savršenom svijetu bilo je to što nikada niste umirali. Smrt nije postojala. Pa ipak, kad je nestalo vaše iskustvo savršenstva, vi ste Četvrti Privid prihvatili kao činjenicu. Nedovoljnost

Postoji. Ničega nema dovoljno. Nema dovoljno čak ni Života. Stoga posljedica mora biti smrt. To je kazna zbog toga što niste udovoljili Zahtjevu.

Ali kako to može biti? pitali su se napredni mislioci među vama. Sada svi umiru. Kako onda smrt može biti kazna za neispunjavanje Zahtjeva? Čak i

oni koji udovolje Zahtjevu umiru!

Možda je razlog postojanju smrti jednostavno Nedovoljnost u svemiru. Nedovoljnost je stanje stvari. To ste naučili u Četvrtom Prividu. Pa ipak, ako je smrt posljedica Nedovoljnosti, kakav je onda ishod neispunjavanja Zahtjeva? Ovdje je nešto pogrešno. Nešto se ne slaže. Vratili ste se svom izvornom mitu. Bog je Adama i Evu izbacio iz Raja kad nisu udovoljili Zahtjevu. To je dovelo do Razdvajanja, što je stvorilo Nedovoljnost, što je stvorilo Zahtjev.

Stoga je Nedovoljnost posljedica Božje kazne. Kazna je odvajanje, a Nedovoljnost posljedica. Smrt je nedovoljnost Života - i stoga je, ako se stvari dovoljno nategnu, smrt zapravo kazna.

Tako ste vi to shvatili. Svrha smrti mora da je kazna zbog neispunjavanja Zahtjeva. Jer, da nema smrti, postojalo bi samo ono što je oduvijek postojalo - odnosno, Vječni Život. A ako biste mogli živjeti zauvijek, kakva bi bila posljedica neispunjavanja Božjeg Zahtjeva?

Stoga ono što je oduvijek postojalo mora biti imenovano nagradom.

To! rekli ste sami sebi. Vječni je Život nagrada. Ali sada se pojavila druga zagonetka. Ako smrt postoji, tada ne može postojati i Vječni Život. Hmmm.

Eto izazova. Kako omogućiti postojanje oboma - usprkos činjenici da se ta dva pojma uzajamno isključuju.

Odlučili ste da smrt fizičkoga tijela za vas ne znači kraj. Budući da postojanje smrti unaprijed isključuje mogućnost života koji se pruža u beskraj, odlučili ste da se nakon tjelesne smrti život mora nastavljati u vječnosti.

Ali ako se život nastavlja u vječnosti nakon tjelesne smrti, kakva je onda svrha smrti?

Nema svrhe. I tako, u vašem iskustvu nakon smrti... morao je postojati još nekakav ishod. Njega ste prozvali Osudom.

Kad ste dobro razmislili, Osuda se savršeno uklapala. Pristajala je upravo u Drugi Privid - ishod života je dvojen; Neuspjeh Postoji!

Sada ste imali i ovce i novce. Sada ste mogli imati smrt /Vječni Život, kaznu/nagradu. Budući da ste i jedno i drugo smjestili nakon smrti, bili ste u stanju smrt prikazati ne kaznom, nego jednostavno krajnjim očitovanjem

Nedovoljnosti - što je bio najdojmljiviji dokaz Četvrtog Privida. Sada su se Prividi uistinu počeli podržavati. Savršeno su se utkali jedan u drugi. Vas je posao bio dovršen, a ovo je bila stvarnost stvorena pomoću vaše kulturalne priče, i pomoću vašeg beskonačnog stvaranja i prenošenja mitova koji su je učvršćivali.

Mitovi podupiru Priču, a Priča podupire Privide. To je nadgradnja cjelokupne vaše kozmologije. To su potpornji sveukupnog vašeg razumijevanja.

A ujedno su - svi do jednoga - lažni. Smrt ne postoji. Reći da smrt postoji bilo bi kao da kažete da vi ne postojite, jer vi ste Život Sam. Reći da smrt postoji bilo bi kao da kažete da Bog ne postoji, jer ako je Bog sve ono što jest (a Bog i jest upravo to), i ako sve stvari tvore sjedinjenu cjelinu (a tvore je), tada ako jedna stvar umre, i sve ostale umiru - što bi značilo da i Bog umire. Ako samo nešto umre, umire i Bog.

Naravno, to je nemoguće. Stoga, znajte: smrt i Bog međusobno se isključuju. Nije moguće da ta dva pojma postoje jedan uz drugog. Ako smrt postoji, tada Bog ne postoji. Ili bi se moralo zaključiti da Bog nije sve što jest.

Iz toga izrasta zanimljivo pitanje. Ima li čega što Bog nije? Ako vjerujete da postoji Bog, ali i da postoji nešto što nije Bog, tada možete vjerovati i u mnoštvo drugih stvari. Ne samo u smrt, nego i u Đavola, i u još mnogo toga drugoga.

S druge strane, ako vjerujete da je Bog energija Samog Života, i da ta energija nikada ne umire nego samo mijenja oblik, i da se ta Božanska energija nalazi ne samo u svemu, nego i jest sve - to je energija koja oblikuje ono što je uzelo oblik - tada je to mali korak prema razumijevanju da smrt ne postoji i ne može postojati.

Tako jest. Ja sam energija Života. Ja sam ono što oblikuje ono što je uzelo oblik. Sve što vidite jest Bog, u različitim oblicima. Svi ste vi Bog, u oblicima.

Ili, da to drukčije izrazim, vi ste Božja informacija.

To sam vam već i prije rekao, ali sada to možda možete konačno i uistinu shvatiti.

Mnogo toga što sam vam rekao u našim razgovorima ponovljeno je već mnogo puta, a i to je, naravno, učinjeno po određenom naumu. Prije nego možete prihvatiti nove pojmove koje biste željeli razumjeti, ponajprije morate čvrsto usaditi u svoje shvaćanje svaki pojam kojeg ste dobili.

Neki od vas željeli bi brže napredovati. Neki od vas će reći: »Dobro, to sam već shvatio!«. Pa ipak, jeste li shvatili? Vaš je proživljeni život mjera onoga što shvaćate i onoga što ne shvaćate. On je odraz vaših najdubljih shvaćanja.

Ako je vaš život iskustvo trajne radosti i potpunog blaženstva, onda ste uistinu shvatili. To ne znači da u vašem životu ne postoje stanja koja izazivaju bol, patnju i razočarenje. To ne znači da vi svoj život živite radosno usprkos tim uvjetima. Vaše iskustvo ni na koji način nije povezano s uvjetima.

To je bezuvjetna ljubav, o kojoj sam mnogo puta govorio. Možete je iskusiti prema drugoj osobi, kao i prema Samom Životu.

Kad bezuvjetno volite Život, tada volite Život upravo takvim kakav se očituje, upravo ovdje, upravo sada. To je moguće tek onda kad »uočavate savršenstvo«.

Ja vam kažem da je sve savršeno i da su svi savršeni. Kad to uvidite, poduzeli ste prvi korak prema spoznaji. To, pak, ne možete uvidjeti sve dok u potpunosti ne shvatite što svatko pokušava učiniti, kao i svrhu svega što postoji pod nebom.

Primjerice, kad shvatite da je svrha zbog koje se ovaj razgovor neprestano vraća na svoje najvažnije točke u tome da vas sve dublje i dublje uvodi u vaše vlastito razumijevanje, i sve bliže i bliže spoznaji, tada ćete zavoljeti ponavljanja. Zavoljet ćete ih, jer ćete razumjeti dobrobit koju vam donose. Prigrilit ćete taj dar.

U tom će vam trenutku to shvaćanje pribaviti stalozhenost, a ona će se proširiti na sve trenutke vašega života, kako god da ste ih prethodno procjenjivali kao neugodne. Stalozhenost ćete otkriti čak i u trenutcima koji prethode vašoj smrti, jer ćete i svoju smrt promatrati kao savršenu.

Kad shvatite da je svaki trenutak umiranje, tada ćete još umjesnije pronaći i stvarati stalozhenost. Svaki je trenutak kraj vašega života kao osobe kakva ste bili, i početak vašega novoga života kao osobe koju ste sada odabrali da postanete.

U svakom trenutku vi iznova stvarate sebe. To činite ili svjesno ili nesvjesno, potpuno svjesni ili potpuno nesvjesni onoga što se događa. Ne morate se suočiti s trenutkom onoga što ste prethodno nazivali »smrću« da biste iskusili više života. Više života možete iskusiti kad god to poželite, na stotinu različitih načina, u stotinu različitih trenutaka - u trenutku svoga rođenja, u trenutku svoje smrti, ili u bilo kojem trenutku između ta dva trenutka.

Ovo vam obećajem: iskusit ćete više života u trenutku svoje tjelesne smrti - i to će vas, više od bilo čega, uvjeriti da postoji još više života, da se život neprestano nastavlja i da nikada, nikada ne prestaje. U tom ćete trenutku shvatiti da nikada nije bilo trenutka u kojem nije nečega bilo dovoljno.

Nikada nije bilo trenutka u kojem nije bilo dovoljno života, i u kojem nije bilo dovoljno životne tvari.

To će zauvijek raspršiti Četvrti Privid. Pa ipak, taj Privid može se raspršiti i prije trenutka vaše smrti, i na to se odnosi ova Moja poruka.

Način na koji možete stvoriti više života je da iskusite više smrti. Ne dopustite da smrt bude nešto što se događa samo jednom! Svaki trenutak svoga života iskusite kao da je smrt, jer to i jest ono što taj trenutak jest, uistinu, kad smrt ponovo odredite jednostavno kao kraj jednog iskustva i početak drugog. Kad to učinite, svakog trenutka možete održati mali pogreb onoga što je prošlo, onoga što je upravo umrlo. A tada se možete okrenuti i stvoriti budućnost, shvaćajući da postoji budućnost, da postoji više Života.

Kad to spoznate, razbijena je zamisao o nedovoljnosti, pa možete početi koristiti svaki zlatni Trenutak Sadašnjosti na novi način, s novim razumijevanjem i dubljim poštovanjem, s većom svjesnošću. I vaš život nikada, nikada više neće biti isti.

Kad jednom shvatite da uvijek postoji više Života, naučit ćete koristiti privid da nema dovoljno Života na takav način koji će vam biti od koristi. To će

omogućiti prividu da vam pomaže, a ne da vas sprečava, dok hodate stazom i vraćate se svome domu.

Možete se opustiti, jer znate da imate dovoljno vremena, iako postoji privid da vam vrijeme ističe. Možete stvarati s neizmjernom učinkovitošću, jer znate da imate više Života, iako postoji privid da se vaš život bliži kraju. Možete pronaći spokojstvo i radost, iako postoji privid da nema dovoljno ničega što vi mislite da vam je potrebno u vašem životu, jer sada znate da ima svega dovoljno. Ima dovoljno vremena, ima dovoljno Života, a ima dovoljno i stvari Života da vam omogući da zauvijek živite u radosti.

Kad sebi dopustite da iskusite da ima dovoljno svega onoga za što ste nekada mislili da ga nema dovoljno, u načinu na koji živite svoj život dolazi do nevjerojatnih promjena.

Kad znate da ima svega dovoljno, prestajete se natjecati s drugima.

Prestajete se nadmetati za ljubav, ili novac, seks, moć, ili ono za što mislite da nema dovoljno.

Natjecanje je završilo.

To mijenja sve. Sada, umjesto da se natječete s drugima da biste dobili ono što želite, počinjete davati ono što želite. Umjesto da se borite za više ljubavi, počinjete pružati više ljubavi. Umjesto da se trudite oko uspjeha, počinjete shvaćati da su svi drugi uspješni. Umjesto da težite za moći, počinjete osnaživati druge.

Umjesto da težite za naklonošću, pažnjom, seksualnim zadovoljstvom i osjećajnom sigurnošću, shvatit ćete da ste vi izvor svega toga. Uistinu, sve ono što ste ikada poželjeli sada pružate drugima. A čarolija je u tome da dok dajete, vi isto tako i primete. Iznenada imate više od svega onoga što pružate.

Razlog zbog kojeg imate više od svega onoga što pružate je jasan. On ni na koji način nije povezan sa činjenicom da je ono što ste uradili »moralno ispravno« ili »duhovno prosvjetljeno« ili »Božja Volja«. Povezan je s jednostavnom istinom: u sobi i nema nikoga drugoga.

Postoji samo Jedno.

Pa ipak, Privid tvrdi da nije tako. Privid kaže da ste svi vi odvojeni jedan od drugoga, i odvojeni od Mene. Kaže da ničega nema dovoljno - pa čak ni Mene - i zbog toga postoji nešto što morate učiniti da biste imali dovoljno. Kaže da će vas netko brižljivo nadgledati da bi bio siguran da ste to učinili. Kaže da ćete biti osuđeni ako tako ne učinite.

Čini se da u tako postavljenim stvarima nema mnogo ljubavi. Pa ipak, postoji nešto što su vam sve vaše kulturalne priče govorile, a to je da je Bog Ljubav. Vrhovna Ljubav. Potpuna Ljubav. Neshvatljiva Ljubav. Ako je pak Bog Ljubav, kako bi Osuda mogla postojati? Kako bi nas Bog mogao osuditi na vječne muke koje se ne mogu ni opisati?

To su pitanja koja ljudi počinju postavljati.

Jasno, u Sedmom se Prividu potkrala pogreška. Ta je pogreška trebala razotkriti da je zamisao Osude lažna, ali ljudi su na jednoj vrlo dubokoj razini znali da se ne mogu odreći tog Privida, jer bi nešto vrlo, vrlo važno moglo doći svome kraju.

Ponovo su bili u pravu. Ali, ponovo su i načinili pogrešku. Umjesto da Privid shvate kao privid, i da ga iskoriste u onu svrhu zbog koje su ga stvorili, mislili su da moraju ispraviti pogrešku. Tako je ispravljanje pogreške Sedmog Privida dovelo do stvaranja Osmog Privida.

Osmi privid:

[Ovo je Osmi Privid: PRIVID UVJETOVANOSTI](#)

Uvjetovanost postoji.

Da bi Osuda mogla postojati, mora biti nečega u ljubavi što vi ne razumijete. To je bio vaš zaključak, pa ste izmislili Uvjetovanost kao osobinu života, da biste razriješili dvojbu koja se pred vama pojavila.

Sve u životu mora biti uvjetovano. Nije li to samo po sebi očigledno, upitat će neki mislioci među vama. Niste li razumjeli Drugi Privid? Ishod života je dvojbena.

Neuspjeh postoji.

To znači da možda i nećete uspjeti osvojiti Božju ljubav. Božja je ljubav uvjetovana. Morate ispuniti Zahtjev. Ako ne ispuniti Zahtjev, bit ćete odvojeni. Nije li to ono čemu vas je naučio Treći Privid?

Vaše su kulturalne priče vrlo uvjerljive. U ovim sam razgovorima govorio uglavnom putem priča Zapadne kulture, budući da je to kultura u kojoj su se začeli ti razgovori. Ali i kulture Istoka, kao i sve raznovrsne kulture i tradicije ljudi u svoj njihovoj šarolikoj raznolikosti, posjeduju isto tako svoje priče, a većina ih se temelji na nekim ili svim Prividima.

Kao što sam jasno rekao, ima više privida, a ne samo deset. Svakoga ih dana stvarate na stotine. Svaka od vaših kultura stvara svoje vlastite, ali na ovaj ili onaj način svi su oni utemeljeni na istim, temeljnim zabludama. Dokaz je to što su se u svima stvorile iste posljedice.

Život na vašoj planeti ispunjen je iskustvima pohlepe, nasilja, ubijanja i, gotovo posvuda, uvjetovane ljubavi.

Da je ljubav uvjetovana, naučili ste iz svoje misli da je ljubav Vrhovnoga Bića, kako god zamišljali to Biće, uvjetovana. Ili, ako ne vjerujete u Vrhovno Biće, nego radije u Sam Život, tada ste Život zamišljali kao proces izražavanja života u kontekstu Uvjetovanosti. Odnosno, jedan uvjet ovisi o drugome. Neki od vas to bi nazvali Uzrokom i Posljedicom. A što je, pak, s Prvobitnim Uzrokom?

To je pitanje na koje nitko od vas nije u stanju odgovoriti. Čak ni vaši najveći znanstvenici nisu u stanju razotkriti tu tajnu. Čak ni vaši najveći filozofi nisu u stanju razriješiti taj problem.

Tko je stvorio Ono Sto Stvara?

Ako zamislite Svemir uzroka i posljedice, to je sasvim zgodno - ali što je uzrokovalo Prvobitni Uzrok? Na tome se spotiču učitelji. Tu završava vaša staza. Tu dosežete granicu svoga razumijevanja.

A sada ćemo se baciti s ruba klisure.

U Svemiru nema nikakve Uvjetovanosti. Ono Sto Jest je Ono Što Jest, i nema nikakvih uvjeta pod kojima To nije tako.

Razumijete li?

Onome »Sto Jest« nije moguće ne biti. Nema nikakvih uvjeta pod kojima bi to moglo biti. Zbog toga je Život vječan. Budući da je Život Ono Sto Jest, a

Ono Što Jest nikada ne može ne biti.

Život je oduvijek bio, i uvijek će biti, svijet bez kraja.

Tako je i s Bogom. Jer Bog jest ono što Život jest.

Tako je i s ljubavlju. Jer ljubav jest ono što Bog jest.

Stoga ljubav ne poznaje nikakvih uvjeta. Ljubav jednostavno jest.

Ljubav ne može ne »biti«, i nema nikakvih uvjeta pod kojima bi mogla nestati.

Riječ »ljubav« u gornjoj rečenici možete zamijeniti riječju »Život« ili riječju »Bog«, i bit će jednako tako istinita.

Uvjetovana je ljubav sama sebi protuslovlje.

Jeste li to shvatili? Razumijete li to? Ta se dva pojma uzajamno isključuju.

Iskustvo Uvjetovanosti i iskustvo ljubavi ne mogu postojati istovremeno i na istom mjestu.

Uništava vas upravo vaša zamisao da mogu tako postojati.

Vaša je civilizacija odabrala živjeti Osmi Privid na vrlo visokoj razini.

Posljedica toga je da vaša civilizacija sama sebi prijete izumiranjem.

Vama ne prijete izumiranje. To se ne može dogoditi. Jer vi ste Sam Život. Pa ipak, oblik u kojem izražavate Život u sadašnjem trenutku - a to je

civilizacija koju ste stvorili, i koju se spremate stvoriti - nije nepromjenjiv.

To je čudo onoga Tko Vi Jeste da svoj oblik možete promijeniti kad god to poželite. Zapravo, vi to neprestano radite.

Međutim, ako uživate u obliku u kojem sada doživljavate sebe, zašto biste ga mijenjali? To je pitanje s kojim se sada suočava cijela ljudska rasa.

Dobili ste raj u kojem možete živjeti. Pružena vam je svaka moguća radost

tjelesnog života. Vi uistinu živite u Rajskom Vrtu. Taj je dio vaše kulturalne

Priče točan. Pa ipak, vi niste odvojeni od Mene, i nikada ne morate biti

odvojeni. Taj raj možete doživljavati koliko god dugo želite. Ili ga možete

uništiti u trenutku.

Što odabirete?

Vjerojatno ćete odabrati ovo posljednje.

Je li to vaš izbor? Je li to vaša svjesna odluka?

Vrlo pažljivo razmotrite ovo pitanje. Mnogo toga ovisi o vašem odgovoru. Bez obzira što u Svemiru ne postoji prava Uvjetovanost, vi čvrsto vjerujete da Uvjetovanost postoji. Naravno da postoji u Božjem carstvu. Svaka i pojedina vaša religija tome vas uči. Stoga mora postojati i u Svemiru. Vi ste odlučili da je to životna činjenica. Stoga ste mnoge živote proveli pokušavajući shvatiti koji bi vam uvjeti dopustili da stvorite život - i život poslije života - kojeg želite, ako niste udovoljili Zahtjevnosti. Ako ste udovoljili Zahtjevnosti, nema nikakvih poteškoća. Ali, što ako niste?

Ta vas je potraga odvela u slijepu ulicu, jer nikakvih uvjeta nema. Možete imati život kakvog želite, i kakav god život nakon života zamislite, jednostavno tako što ćete ga odabrati.

Vi u to ne vjerujete. Recept ne može biti toliko jednostavan, kažete. Ne, ne... morate udovoljiti Zahtjevnosti!

Vi sebe ne shvaćate kao stvaralačka bića. Niti Mene smatrate takvim. Zamišljate da na neki način Ja ne mogu dobiti ono što želim (da se sva Moja djeca vrate u svoj dom, k Meni) - što znači da Ja uopće nisam istinski stvaralačko biće, nego ovisno. Da sam uistinu stvaralačko biće, bio bih u stanju stvoriti sve što god odaberem. Ali čini se da u pogledu onog što bih želio ovisim o određenim uvjetima.

Ljudi uopće ne mogu zamisliti kakvim bi uvjetima morali udovoljiti da bi se mogli vratiti kući, Bogu. Stoga su napravili najbolje što su mogli... i jednostavno izmislili neke uvjete. Oni su objašnjeni u onome što vi nazivate religijama.

Religije ne samo da su objasnile Zahtjevnost, nego su isto tako objasnile kako čovjek može ponovo osvojiti Božju ljubav ako ne udovolji Zahtjevnosti. Tako su rođeni pojmovi oproštenja i spasenja. To su uvjeti ljubavi. Bog kaže, »Voljet ću te ako«, a to su bili ti »ako«.

Da su ljudi objektivno promatrali stvari, činjenica da svaka religija opraštanje i spasenje objašnjava na drukčiji način mogla im je poslužiti kao dokaz da je sve to izmišljeno. Ali objektivnost je osobina za koju ljudi nisu osobito sposobni. Čak ni danas mnogi ljudi nisu sposobni za nju. Vi i dalje tvrdite da ništa ne izmišljate. Tvrdite da sam Ja uspostavio uvjete vašeg povratka Bogu. A ako postoji nekoliko stotina različitih religija, koje postavljaju nekoliko tisuća različitih uvjeta, to nije stoga što sam im Ja predao zbrkanu poruku, nego stoga što je ljudska rasa jednostavno nije pravilno shvatila.

Naravno, v/ste je pravilno shvatili. Radi se samo o tome da je oni drugi ljudi, koji pripadaju onim drugim religijama, nisu pravilno shvatili. Ima mnogo načina na koji se to može razriješiti. Možete ne obraćati pažnju na njih. Možete ih pokušati preobratiti. Možete čak odlučiti da ih jednostavno uklonite.

Vaša je rasa iskušala sve te načine. A imali ste i pravo što ste to činili, zar ne? Bili ste dužni to učiniti, zar ne? Zar to nije bio Božji rad? Zar niste bili pozvani da uvjerite i preobratite one druge tako da i oni shvate što je pravo?

A nije li vaše ubijanje i vaše etničko čišćenje opravdano time što se ti drugi nisu dali uvjeriti? Zar ne postoji nešto, nekakvo nepisano »nešto« što vam je dalo to pravo?

To su pitanja koja si ljudi počinju postavljati.

Jasno, u Osmom Prividu se potkrala pogreška. Ta je pogreška trebala razotkriti da je zamisao Uvjetovanosti lažna, ali ljudi su na jednoj vrlo dubokoj razini znali da se ne mogu odreći tog Privida, jer bi to okončalo nešto vrlo, vrlo važno.

Ponovo su bili u pravu. Ali, ponovo su i načinili pogrešku. Umjesto da Privid shvate kao privid, i da ga iskoriste u onu svrhu zbog koje su ga stvorili, mislili su da moraju ispraviti pogrešku.

Tako je ispravljanje pogreške Osmog Privida dovelo do stvaranja Devetog Privida.

Osmi privid:

[Ovo je Deveti Privid: PRIVID NADMOĆNOSTI](#)

Nadmoćnost postoji.

Ljudi su zaključili da, ako Uvjetovanost postoji, tada bi za uživanje i stvaranje života - i života nakon života - kojeg čovjek želi, bilo nužno poznavanje uvjeta.

Taj je zaključak bio neizbježan, jer oni koji poznaju uvjete bili bi u boljem položaju od onih koji ih ne poznaju. A nije trebalo mnogo vremena da ljudska rasa iz prethodne rečenice izbaci riječ »položaj«.

Tako se rodila zamisao o Nadmoćnosti.

Nadmoćnost je bila vrlo korisna. Najvažnija korist od svih bila je to što nadmoćnost pruža neoborivo opravdanje za činjenje onoga što god je potrebno da bi se zajamčilo da su »dovoljne« količine svega - uključujući i Božju ljubav - dostupne. Poznavanje uvjeta čovjeku je pružalo pravo da se ne obazire na druge, ili da ih preobraća, ili da jednostavno uklanja one koji nisu poznavali uvjete, ili se nisu s njima slagali.

Stoga, traganje za spoznajom uvjeta Života postalo je glavno zanimanje. Poznavanje uvjeta Života nazivalo se znanošću. Poznavanje uvjeta zagrobnog života nazivalo se savješću. Kad netko poznaje te uvjete i razumije ih, za njega se kaže da ima »savjesti« ili da je »svjestan«.

Govorilo se da »viša svijest« izvire iz ozbiljnog proučavanja onoga što ste nazvali teologijom, od theo+logos, odnosno, u slobodnom prijevodu, Božje logike.

Nakon velikih proučavanja, zaključeno je da postoje određene okolnosti pod kojima bi se moglo udovoljiti Zahtjevu, kao i određene okolnosti pod kojima je to nemoguće. Isto su tako postojale određene okolnosti pod kojima se čovjeku moglo oprostiti zbog toga što nije udovoljio Zahtjevu.

Te okolnosti su postale poznate kao »uvjeti«.

To se poznavanje uvjeta u vašem iskustvu pretvorilo u mogućnost djelovanja.

Ako ste dovoljno pametni, možete učiniti ono što se zove dobiti dobre ocjene, maturirati među najboljima u razredu i pronaći izvrstan posao. Tada možete biti ono što nazivate uspješnim.

Ako imate dovoljno novaca, možete učiniti ono što nazivate kupiti prekrasnu kuću, i tada možete biti ono što nazivate sigurnim.

Ako imate dovoljno vremena, možete raditi ono što se zove otići na odmor, možete biti ono što se naziva odmorenim, osvježenim i opuštenim.

Ako imate dovoljno moći, možete činiti ono što nazivate određivanjem svoje vlastite sudbine, i možete biti ono što nazivate slobodnim.

Ako imate dovoljno vjere, možete napraviti ono što se naziva pronaći Boga, i postati ono što se naziva spašen.

Tako ste vi uredili svoj svijet. Kad netko ima ono pravo, tada može i uraditi prave stvari - stvari koje vam omogućuju da budete ono što ste oduvijek željeli biti.

Poteškoća je u tome što ljudi ne mogu tek tako učiniti sve ono što je potrebno učiniti, ako nemaju sve one preduvjete za koje vi tvrdite da ih moraju imati.

Ne mogu, na primjer, dobiti dobar posao i uzdići se na vrh - čak ako su i pametni - ako ujedno nisu i pravog spola. Ne mogu kupiti prekrasnu kuću, čak i ako imaju novca, ako ujedno nemaju pravu boju kože. Ne mogu pronaći Boga, čak i ako imaju vjeru, ako ujedno nemaju ispravna religijska uvjerenja.

To što posjedujete prave stvari još nije jamstvo da ćete dobiti ono što želite, ali vam daje veliku početnu prednost.

Što više znanja o tim uvjetima usvajate (ili mislite da ste ih usvojili), to se nadmoćnijima smatrate. Kao što je već spomenuto, ta nadmoćnost pruža ljudima vlast (ili ih ohrabruje da sami sebe ovlašćuju) da rade što god osjećaju da je nužno kako bi sebi osigurali što više Života i što više Boga - a prije toga Života i Boga nikada nije bilo dovoljno.

Zbog toga ste morali činiti ono što ste morali činiti: zbog toga što ničega nije bilo dovoljno. To je ono što ste vi rekli sami sebi. Cijela je vaša vrsta prihvatila tu mantru.

Vas ima više, a ne samo jedan, i stoga nema ničega dovoljno za sve. Nema dovoljno hrane, nema dovoljno novca, nema dovoljno ljubavi, nema dovoljno Boga.

Za sve se to morate nadmetati.

A ako se namjeravate nadmetati, mora postojati nekakav način na koji možete odrediti tko će pobijediti.
Nadmoćnost je bila vaš odgovor.

Onaj koji je nadmoćan, taj pobjeđuje - a Nadmoćnost se temelji na određenim uvjetima.

Neki su ljudi pokušali zajamčiti svoju vlastitu pobjedu tako da su proizvoljno dodavali uvjete. Omogućili su sebi da se unaprijed mogu proglasiti pobjednicima.

Na primjer, proglasili su da su muškarci nadmoćni ženama. Zar to nije samo po sebi očito, pitali su neki mislioci među vama. (Naravno, takva su pitanja postavljali uglavnom muškarci.)
Nalik tome, bijelci su proglasili da su oni Nadmoćni.

A kasnije, Amerikanci.
I, naravno, kršćani.
Ili su to bili Rusi? Ili Židovi? Ili žene?

Zar bi tako nešto moglo biti istinito? Naravno da bi moglo. Sve to ovisi o onome tko uspostavlja takav sustav.

Najranija nadmoćna bića nisu bili muškarci... a muškarci su se zapravo složili s tim. Napokon, zar nisu žene donositeljice života? A nije li život ono za čim svi ponajviše čeznu? Tako su tijekom vašeg razdoblja matrijarhata žene smatrane nadmoćnijima.

Nalik tome, bijela rasa nije bila prva rasa, i stoga nije nadmoćna.

Zapravo, danas nije nadmoćna.
Niti su nadmoćni muškarci.
Niti Židovi.
Niti kršćani.

Niti muslimani, budisti, hinduisti, pa čak ni demokrati ni republikanci, konzervativci ni komunisti, niti bilo tko drugi.

Evo istine - istine koja će vas osloboditi, istine koju se ne usuđujete izgovoriti, jer ta će istina sve osloboditi:
Nema nečeg takvog kao stoje Nadmoćnost.
Vi ste sve to izmislili.

Vi ste odredili ono što mislite da je nadmoćno, a što se temelji na vašim sklonostima i željama te vašem razumijevanju (koje je uistinu vrlo ograničeno). Vi ste objavili ono što ste odredili kao bolje, a što se temelji na vašem stajalištu i vašim ciljevima i vašem programu rada.

Pa ipak, neki od vas su tvrdili da je to Moj program rada. Bog je onaj koji je imenovao Odabrani Narod, ili Jednu Jedinu Istinitu vjeru, ili jedini put spasenja.

Sve se to temelji na Prvom Prividu: Potreba Postoji.

Vi zamišljate da Bog, zbog toga što ima potrebe, ima i program rada. To je bila vaša prva pogreška, a ona vas je odvela u ono što bi mogla biti vaša posljednja pogreška. Jer Ja vam kažem: vaša zamisao o Nadmoćnosti mogla bi biti posljednja pogreška koju ste ikada učinili. Ljudi misle da su nadmoćni prirodi, i stoga je pokušavaju podvrgnuti sebi. Čineći tako, uništavaju upravo ono prebivalište koje je stvoreno da bi ih štitilo i da bi bilo njihov raj.

Ljudi misle da su nadmoćni jedni drugima, i stoga jedan drugoga pokušavaju podvrgnuti sebi. Čineći tako, uništavaju upravo onu obitelj koja je stvorena da ih prigrlji i pruži im ljubav.

Vaša vrsta uvelike otežava doživljaj Života u njegovom sadašnjem obliku, i to zbog svoje vjere u Privide. Budući da ne koristite Privide u onu svrhu zbog koje su smišljeni, vi ono što je zamišljeno kao prekrasan san pretvarate u živuću noćnu moru.

Ali, vi sve to upravo sada možete poništiti. Jednostavno sagledajte Privide u njihovom pravom svjetlu - stvarnosti smišljene s određenom svrhom - i prestanite ih živjeti kao da su stvarni.

Osobito, prestanite živjeti Deveti Privid s takvim dubokim uvjerenjem. Uistinu, iskoristite taj Privid da biste shvatili da Nadmoćnost nije nešto stvarno. Budući da smo Svi Mi Jedno, ne može postojati ništa slično

Nadmoćnosti. Nešto ne može biti nadmoćno samo sebi.

Sve su stvari Jedno, i ničega drugoga nema. »Svi Smo Mi Jedno« više je nego lijepa izreka. To je točan opis prirode Krajnje Stvarnosti. Kad to shvatite, život ćete početi doživljavati - i postupati jedan prema drugome - na novi način. Odnose sviju stvari drukčije doživljavate. Zamjećujete povezanost na mnogo višoj razini. Vaša se svjesnost proširuje, vaš uvid postaje vrlo oštar. Vi, sasvim doslovno, gledate unutrašnjost.

Ta povećana sposobnost da zaronite dublje u život omogućuje vam da progledate Privid i da prepoznate - da »ponovo znate«, da spoznate - svoju stvarnost. Tim se procesom prisjećate onoga Tko Vi Uistinu Jeste.

Taj pokret, kretanje od neznanja do ponovnog spoznavanja, može se provesti i sporo. Putovanje se može odvijati u malim koracima. Mali koraci stvaraju veliki napredak. Uvijek to imajte na umu.

Jedan takav mali korak dokrajčit će ono »bolje«.

Zamisao o Nadmoćnosti najzavodljivija je zamisao koju je ikada razvila ljudska rasa. Ona može srce preobraziti u kamen, toplinu u hladnoću, »da« u »ne«, i to u jednom jedinom trenutku.

Jedna jedina rečenica, koja će biti izgovorena s vaših govornica, katedri i propovjedaonica, u vašim parlamentima i na skupu svjetskih vođa, mogla bi promijeniti sve.

»Naš način nije bolji, naš je način jednostavno različit.«

Ta bi skromna izreka mogla početi zacjeljivati razdore između vaših religija, premostiti provaliju između vaših političkih stranaka, smiriti sukobe između vaših naroda.

Jednom riječju sve biste to mogli zaustaviti.

»Namaste.«

Bog u meni poštuje Boga u tebi.

Kako jednostavno. Kako prekrasno. Uistinu, kako čudesno.

Pa ipak, kako je teško, kad je čovjek uhvaćen u mrežu Privida, vidjeti Boga u svakome i u svemu. Svaka bi osoba morala biti svjesna Privida - biti svjesna da to jest privid.

Pa ipak, ako to nije privid, nego život onakav kakav uistinu jest, kako je onda moguće da upravo kad zamišljamo da smo nadmoćni, ponašamo se na najgori mogući način? Zašto se događa da upravo kad mislimo da smo bolji, ponašamo se gore?

Jasno, u Devetom se prividu potkrala pogreška. Ta je pogreška trebala razotkriti da je zamisao Nadmoćnosti lažna, ali ljudi su na jednoj vrlo dubokoj razini znali da se ne mogu odrećitog Privida, jer bi to okončalo nešto vrlo, vrlo važno.

Ponovo su bili u pravu. Ali, ponovo su i načinili pogrešku. Umjesto da Privid shvate kao privid, da ga iskoriste u onu svrhu zbog koje su ga stvorili, mislili su da moraju ispraviti pogrešku.

Tako je ispravljanje pogreške Devetog Privida dovelo do stvaranja Desetog Privida.

Deseti privid:

[Ovo je Deseti: PRIVID NEZNANJA](#)

Neznanje postoji.

Postepeno, kako su se Prividi gomilali jedan na drugoga, bilo je sve teže i teže razumjeti Život. Ljudi su postavljali sve više i više pitanja na koja nije bilo odgovora.

Ako je to istina, zašto onda ovo? Ako je to istina, zašto onda ono? Nije prošlo dugo vremena, a filozofi i učitelji počeli su dizati ruke. »Mi ne znamo«, rekli su, »a ne znamo čak ni je li moguće znati«.

Tako se rodila zamisao o Neznanju.

Ta je zamisao služila mnogim svrhama, pa se vrlo hitro raširila i uskoro je postala posljednji odgovor.

Mi jednostavno ne znamo.

Ljudske ustanove u njoj su počele tražiti ne samo svoje sklonište, nego i određenu vrstu moći. »Mi ne znamo« pretvorilo se u »nije ni mišljeno da

znamo«, što je postalo »nije vam ni potrebno da znate«, a to se konačno pretvorilo u »ono što ne znaš, neće te ni povrijediti«.

To je religijama i vladama pružilo ovlast da kažu što god žele, da se ponašaju kako god im se sviđa, a da nikome ne moraju polagati račune. »Nije ni mišljeno da znamo« zapravo se pretvorilo u religijsku doktrinu.

Postoje određene tajne Svemira za koje Bog ne želi da ih mi saznamo, tvrdila je ta doktrina, pa se čak i raspitivanje o takvim stvarima smatralo bogohuljenjem. Ta se doktrina brzo proširila od religije na politiku i vladu. Posljedica: u vašoj je povijesti postojalo razdoblje kad su određena pitanja, postavljena u određenom trenutku i na određeni način mogla dovesti do toga da čovjek izgubi glavu. Doslovce.

Ta je zabrana postavljanja pitanja Neznanje uzdigla do željenog obilježja. Postalo je vrlo mudro i vrlo pristojno ne postavljati pitanja. To se pretvorilo u prihvaćeno ponašanje. Uistinu, u očekivano ponašanje. I premda se čini da kažnjavanje za uvredu nanесenu drskim pitanjima možda nije tako oštro danas, kao što je bilo u proteklim stoljećima, na vašoj planeti postoje određena mjesta gdje se malo toga promijenilo. Određeni totalitarni režimi još i u ovom trenutku zahtijevaju da se čuju samo glasovi suglasnosti, a da se glasovi neslaganja utišaju, katkad i na najokrutnije načine.

Takvo barbarsko ponašanje opravdava se proglasima da je »nužno uvesti red«. Prosvjede međunarodne zajednice dočekuje ogorčeno odbijanje, dok ugnjetavačke vlade objavljuju da su takva pitanja »unutrašnja stvar«. A sada vam ovo kažem: suština ljubavi je sloboda. Svatko tko vam kaže da vas voli, i da vam se raduje, podarit će vam slobodu.

To je, eto, tako jednostavno. Ne morate tragati dalje niti dublje, da biste pronašli tananije značenje.

Već sam vam i prije rekao, a reći ću vam ponovo. U srži ljudskoga iskustva postoje samo dvije energije: ljubav i strah.

Ljubav podaruje slobodu, strah je oduzima. Ljubav se otvara, strah se zatvara. Ljubav pozdravlja slobodno izražavanje, strah ga kažnjava. Tim mjerilom možete znati voli li vas netko, ili vas se plaši. Ne slušajte što

govori. Promatrajte što radi.

Ljubav vas uvijek poziva da slomite spona neznanja. Da postavite bilo koje pitanje. Da potražite bilo koji odgovor. Da izgovorite bilo koju riječ. Da podijelite bilo koju misao. Da podržite bilo koji sustav. Da obožavate bilo kojeg Boga.

Da živite svoju istinu.

Ljubav vas uvijek poziva da živite svoju istinu.

Tako možete biti sigurni da je to ljubav.

Ja vas volim. Zbog toga sam vam došao reći da je Neznanje Privid.

Vi znate sve što se može znati o tome Tko Vi Uistinu Jeste - što je suština ljubavi. Nema ničega što biste trebali naučiti. Trebate se samo prisjetiti.

Rekli su vam da ne možete spoznati Boga, i da je uvreda za Mene čak i postavljanje pitanja o Meni.

To nije istina.

Niti jedna od ovih dviju izjava nije istinita.

Rekli su vam da postoji nešto što Ja trebam od vas, i ako Mi to ne date, možda se nećete vratiti Kući, u Jednotu sa Mnom.

To nije istina.

Niti jedna od ovih dviju izjava nije istinita.

Rekli su vam da ste odvojeni od Mene, i da ste odvojeni jedan od drugoga.

To nije istina.

Niti jedna od ovih dviju izjava nije istinita.

Rekli su vam da ničega nema dovoljno, i da se stoga morate nadmetati jedan s drugim za sve, uključujući i Mene.

To nije istina.

Niti jedna od ovih izjava nije istinita.

Rekli su vam da ćete, ako ne učinite ono što Ja od vas zahtijevam u tom nadmetanju, biti kažnjeni i da je ta kazna osuda na vječne muke.

To nije istina.

Niti jedna od ovih izjava nije istinita.

Rekli su vam da je Moja ljubav prema vama uvjetovana, i da ste, ako znate i ispunite Moje uvjete, i sve ostale uvjete potrebne da biste pobijedili u natjecanju za život, tada nadmoćni.

To nije istina.

Niti jedna od ovih izjava nije istinita.

Konačno, rekli su vam da vi ne znate da su te izjave neistinite, i da to nikada ne možete znati, jer je sve to previše složeno da biste vi to mogli razumjeti.

To nije istina.

Niti jedna od ovih izjava nije istinita.

A SADA, EVO ISTINE...

1. Bogu ništa nije potrebno.
2. Bog ne može doživjeti neuspjeh, a ni vi.
3. Ništa nije odvojeno ni od čega drugoga.
4. Svega ima dovoljno.
5. Nema ničega što biste morali činiti.
6. Nikada vam se neće suditi.
7. Nikada vas se neće osuditi.
8. Ljubav ne poznaje uvjeta.
9. Nešto ne može biti nadmoćno samome sebi.
10. Vi već sve to znate.

DRUGI DIO

Ovladavanje prividima

Dobro učite svoju djecu

Učite svoju djecu tim istinama.

Učite svoju djecu da im ne treba ništa izvana da bi bila sretna - nikakva osoba, nikakvo mjesto ili stvar - i da se prava radost otkriva iznutra. Učite ih da su sami sebi dovoljni.

Učite ih tome, i velike ćete ih stvari naučiti.

Učite svoju djecu da je neuspjeh izmišljotina, da je svaki pokušaj uspjeh, i da svaki napor donosi pobjedu, da je prvi podjednako dostojan poštovanja kao i posljednji.

Tome ih učite, i velike ćete ih stvari naučiti

Učite svoju djecu da su duboko povezana sa sveukupnim Životom, da su Jedno sa svim ljudima, i da nikada nisu odvojeni od Boga.

Tome ih učite, i velike ćete ih stvari naučiti.

Učite svoju djecu da žive u svijetu veličanstvenog obilja, da ima dovoljno za sve, i da se najviše prima u dijeljenju, a ne u gomilanju.

Tome ih učite, i velike ćete ih stvari naučiti.

Učite svoju djecu da ne postoji ništa što bi morala učiniti ili biti da bi bila dostojna uzvišenog i ispunjenog života, da se ni sa kim ni zbog čega ne trebaju nadmetati, i da Božji blagoslovi pripadaju svima.

Tome ih učite, i velike ćete ih stvari naučiti.

Učite svoju djecu da im se nikada neće suditi, da se ne moraju brinuti hoće li uvijek sve napraviti kako treba, i da ništa ne trebaju mijenjati, niti trebaju »postati bolji« da bi u očima Božjima bila savršena i prekrasna.

Tome ih učite, i velike ćete ih stvari naučiti.

Učite svoju djecu da u ljubavi nema nikakvih uvjeta, da ne trebaju brinuti da će ikada izgubiti vašu ljubav, ili Božju, i da je njihova vlastita ljubav, bezuvjetno pružena, najveći dar kojeg mogu pokloniti svijetu.

Tome ih učite, i velike ćete ih stvari naučiti.

Učite svoju djecu da biti osobit ne znači biti bolji, da ako smatraju da su nekome nadmoćni, tada tu osobu ne sagledavaju Onakvom Kakva Ona Uistinu Jest, i da se u priznanju »moj način nije bolji, nego je samo drukčiji« krije duboka iscjeliteljska snaga.

Tome ih učite, i velike ćete ih stvari naučiti.

Učite svoju djecu da nema ničega što ona ne bi mogla naučiti, da se privid Neznanja može izbrisati s lica Zemlje, i da će sve što im je uistinu potrebno dobiti sami od sebe, kad ih se podsjeti Tko Oni Uistinu Jesu.

Tome ih učite, i velike ćete ih stvari naučiti.

Tome ih učite, ali ne riječima, nego postupcima; ne raspravama, nego

pokazivanjem. Jer vaša će se djeca ugledati u ono što vi činite, i postat će onakvi kakvi ste i vi.

Idite sada i učite ovome ne samo svoju djecu, nego sve ljude i sve narode. Jer svi su ljudi vaša djeca, i sve su zemlje vaš dom, kad se otputite na put ovladavanja spoznajom.

To je putovanje na koje ste se otputili prije mnogo stoljeća i mnogo života.

To je putovanje na koje ste se dugo spremali, a sada vas je dovelo ovamo, u ovo vrijeme i na ovo mjesto.

To je putovanje koje vas sada poziva mnogo žurnije nego ikada prije; a vi osjećate da sada napredujete sve većom brzinom.

To je neminovni ishod čežnje vaše duše. To je govor vašeg srca, jezik vašeg tijela. To je izraz Božanstva u vama. A sada vas poziva kao nikada prije - jer sada čujete taj zov kao što ga nikada prije niste čuli.

Vrijeme je da se sa svijetom podijeli veličanstvena vizija. To je vizija svih umova koji su uvijek istinski tragali, sviju srca koja su uvijek istinski voljela, sviju duša koje su uvijek istinski osjećale Jednotu Života.

Kad to jednom osjetite, više se nećete zadovoljiti ni sa čim manjim. Kad to jednom iskusite, nećete željeti ništa drugo, nego samo da to podijelite sa svima onima čije živote dodirujete.

Jer to je Stvarnost, a ona je sasvim suprotna Prividu. Bit ćete sposobni iskusiti Stvarnost, i spoznati je, upravo zbog privida. Vi, pak, niste Privid, a »vi« kojeg doživljavate u okviru Privida nije ono Tko Vi Uistinu Jeste.

Ne možete se prisjetiti Tko Vi Uistinu Jeste sve dok zamišljate da je Privid stvaran. Morate shvatiti da je Privid samo privid - da ste ga vi stvorili, zbog vrlo stvarnih razloga, ali da sam Privid nije stvaran.

Ovamo ste došli toga se prisjetiti, s većom jasnoćom nego ste se ikada prije toga prisjetili. Preobrazba vašega svijeta ovisit će o vašem sjećanju. Značenje riječi obrazovanje nije »unijeti znanje«, nego »izvući« ga. Istinsko obrazovanje izvlači iz učenika ono što već u njemu postoji. Učitelj zna da je znanje već u učeniku, i stoga nema nikakve potrebe unositi znanje u učenika.

Učitelj jednostavno radi na tome da navede učenika da on primijeti da je znanje pohranjeno u njemu.

Učenje nikada ne podrazumijeva pomaganje drugima da nešto nauče, nego pomaganje da se prisjete.
Sve učenje samo je prisjećanje. Sve podučavanje samo je podsjećanje. Sve pouke su uhvaćena sjećanja.

Nemoguće je nekoga naučiti nečemu novome, jer nema ničega novoga što bi se moglo naučiti. Sve ono što je ikada bilo, i sada jest, i uvijek će biti, i jest, upravo sada.

Duša ima pristup svim podacima. Uistinu, duša i jest sve to... u oblikovanju. Duša je Tijelo Boga, u oblikovanju.

Ja sam u neprestanom procesu oblikovanja. Taj proces se naziva evolucijom, i taj proces nikada ne prestaje.

Ako mislite o Bogu kao o procesu, ili kao o biću, koje je »dovršeno«, nečega se niste dobro prisjetili. Evo velike tajne:

Bog nikada nije završen.

Bog nikada ne završava ni sa čim. Uključujući i vas.

Bog nikada ne završava s vama.

To je stoga jer vi jeste ono što Bog jest. A budući da Bog nikada ne završava s Bogom, Bog nikako ne može završiti s vama.

A evo i Božanskog protuslovlja: rekao sam da sve što je ikada bilo, sve što je sada, i sve što će uvijek biti, jest upravo sada. Isto sam tako rekao da proces evolucije nikada ne završava, i stoga nikada nije dovršen. Kako i jedno i drugo može biti istinito?

Odgovor je povezan s prirodom vremena, onakvom kako je vi shvaćate.

Uistinu, nema tako nečeg kao što je vrijeme, postoji jednostavno proces koji se neprestano nastavlja u beskrajnom Trenutku Sadašnjosti.

[Bog je proces.](#)

Vi to nikako ne možete razumjeti u okviru ljudske logike, ili u okviru ograničenja ljudskoga uma. Ta su ograničenja samonametnuta, a

samonametnuta su s određenim razlogom. Taj je razlog povezan s razlogom pojavljivanja sveukupnosti Privida, što vam je do sada mnogo puta objašnjeno - i bit će vam objašnjeno još jednom prije nego ova sadašnja komunikacija dođe svome kraju.

Za sada, jednostavno znajte da Bog nikada ne prestaje »Bogovati«. Proces kojim Ja doživljujem Samoga Sebe trajan je, beskonačan i trenutan. Osobiti vid Mene koji se očituje kao ljudski život na Zemlji čak se i sada preobražava. Vi sada, u ovim danima i u ovome razdoblju, odabirete igrati svjesnu ulogu u toj preobrazbi. Vaš izbor da igrate tu ulogu pokazuje se već i jednostavnim činom odabiranja ove knjige. Ne biste je odabrali - a kamoli pročitali ovoliko mnogo - a da na nekoj vrlo dubokoj razini nemate namjeru vratiti se u svjesnost.

Čak i ako zamišljate da ovu knjigu čitate kao sumnjičavac ili kritičar, to je samo vaše trenutno zamišljanje. Pozadinska svrha vašeg pridruživanja ovoj komunikaciji je buđenje velikog prisjećanja.

To se prisjećanje sada pojavljuje širom vašega svijeta, u cijelom vašem ljudskom društvu. Prisjećanje je otpočelo sasvim ozbiljno, a dokaze možete vidjeti posvuda oko sebe.

Približavate se drugom stupnju procesa preobrazbe života na svojoj planeti, a taj se proces može dovršiti u vrlo kratkom vremenskom razdoblju, za nekoliko desetaka godina, za jedan ili dva naraštaja - ako vi to tako odaberete.

Prvo je razdoblje ove preobrazbe oduzelo mnogo više vremena - zapravo, nekoliko tisuća godina. Ali čak je i to, u kozmičkim okvirima, vrlo kratko vrijeme. Tijekom tog razdoblja buđenja ljudskosti, oni pojedinci koje ste vi nazivali učiteljima, Majstorima, guruima ili avatarima, na sebe su preuzeli zadatak podsjećanja ljudi Tko Oni Uistinu Jesu.

Kako broj ljudi koje je dotakla ova prva skupina i njezino učenje raste prema kritičnoj masi, iskusit ćete ubrzanje duha, ili ono što biste mogli nazvati probojem, u kojem počinje drugo razdoblje preobrazbe. Sada odrasli počinju učiti svoju djecu - a ako se promatra s tog stajališta, kretanje je vrlo brzo.

Vaša se rasa sada nalazi na prijelomnoj točki. Mnogi su ljudi osjetili pomak kad ste zakoračili u novo tisućljeće. To je bila ključna točka u početku globalnog pomaka svijesti u kojem vi sada igrate svoju ulogu.

Ključ nastavljanja ovog zamaha leži u vašim mladima. Ako obrazovanje vašeg potomstva sada obuhvati određena životna načela, vaša vrsta može načiniti kvantni skok prema naprijed u ovoj evoluciji za koju je sposobna. Svoje škole gradite oko pojmova, a ne akademskih predmeta: gradite ih oko suštinskih pojmova, kao što su svjesnost, čestitost, odgovornost; pojmova kao što su otvorenost, dijeljenje, sloboda, potpuno samoizražavanje, radosno slavljenje seksualnosti, ljudska povezanost i raznolikost u jednota.

Tome ih učite, i velikim ćete ih stvarima naučiti. Nadasve, podučite ih Prividima, i kako - i zašto - živjeti s njima, ali ne u njima.

[Sagledati privide kao privide](#)

Kako možete Privid sagledati kao privid, kad se čini toliko stvaran? A kako uopće i može djelovati toliko stvarno, ako jest samo privid?

To su pitanja koja ljudi počinju postavljati dok vaša vrsta prelazi u iskustvo svoje vlastite svjesne evolucije. Sada ćete dobiti i odgovore, i iskoračit ćete iz Privida Neznanja.

Ja ću vam ovdje dati te odgovore, da biste mogli o njima razmišljati. Zapamtite, kao što je u svim razgovorima s Bogom, ono što pročitate uzmite kao vrijedno, ali ne i kao nepogrešivo. Znajte da ste vi sami svoj vlastiti autoritet. Bez obzira čitate li Talmud ili Bibliju, Bhagavad gITU ili Kuran,

Palijske svete tekstove ili Mormonsku knjigu, ili bilo koji Sveti tekst, ne postavljajte svoj izvor autoriteta izvan sebe. Nego radije zaronite u sebe da biste vidjeli je li istina koju ste otkrili u skladu s istinom koju otkrivete u svome srcu.

Ako jest, ne recite drugima: »Ova je knjiga istinita«. Nego im recite: »Ova je knjiga istinita za mene«.

A ako vas drugi zapitaju o načinu vašega života s obzirom na istinu koju ste otkrili u sebi, svakako im odgovorite da vaš način nije bolji, nego da je vaš način jednostavno drukčiji.

Jer to je ono što ovaj sadašnji razgovor znači. Ovaj je razgovor tek drukčiji način promatranja stvari. Ako vam razjašnjava svijet, u redu. Ako vas dovodi u bliži dodir s vašom vlastitom, najskrivenijom istinom, u redu. Ali budite oprezni i ne pretvarajte ove riječi u svoje novo »sveto pismo«, jer tada biste jednostavno jedan skup uvjerenja nadomjestili drugim.

Ne tragajte za skupom uvjerenja, nego tragajte za svjesnošću o onome što znate. Koristite sve ono što vas vraća vašoj svjesnosti. Shvatite da živite u prividu, i da ništa od toga nije istinito. Pa ipak, Privid ukazuje na ono što je stvarno i može vam pružiti iskustvo stvarnoga. Kako možete Privid sagledati kao privid, kad se čini toliko stvarnim? A kako uopće i može djelovati toliko stvarno, ako jest samo Privid?

Drugo će pitanje dati odgovor na prvo.

Privid djeluje toliko stvarno, jer toliko mnogo ljudi vjeruje da nije tek privid. U vašem svijetu Alice u Zemlji čuda, sve je upravo onako kako vi vjerujete da jest. Postoje tisuće i milijuni primjera za to. Evo dva. Nekoć ste vjerovali da se Sunce okreće oko Zemlje - i, uistinu, za vas je tako i bilo. Svi su vaši dokazi dokazivali da je tako! Bili ste toliko uvjereni u tu istinu da ste na njoj izgradili cjelokupnu znanost astronomije.

Nekoć ste vjerovali da se sve što je fizičko kreće od jedne točke do druge, kroz vrijeme i prostor. Svi su vaši dokazi dokazivali da je tako! Bili ste toliko uvjereni u tu istinu da ste na njoj izgradili cjelokupan sustav fizike. Sada dobro slušajte. Ljepota je tih znanosti i tih sustava u tome što su djelovali

Astronomija, koju ste utemeljili na svome uvjerenju da je Zemlja središte Svemira, uspješno je objašnjavala vidne pojave koje ste zamjećivali u kretanju planeta preko noćnog neba. Vaša su zapažanja podržavala vaše uvjerenje, stvarajući ono što ste nazivali znanjem.

Fizika koju ste utemeljili na svome uvjerenju o česticama tvari, uspješno je objašnjavala vidne pojave koje ste zamjećivali u fizičkom svijetu. Ponovo, vaša su zapažanja podržavala vaše uvjerenje, stvarajući ono što ste nazivali znanjem.

Tek kasnije, kad ste pažljivije pogledali ono što ste zamjećivali, promijenili ste mišljenje o tim stvarima. Pa ipak, ta promjena mišljenja nije bila jednostavna. Prvi koji su predložili takvu promjenu mišljenja nazivani su

krivovjercima ili, u kasnijim razdobljima, budalama i nezalicama. Njihove su zamisli o novoj astronomiji, u okviru koje se Zemlja okreće oko Sunca, ili o kvantnoj fizici, u okviru koje se čestice tvari ne kreću u neprekinutoj crti kroz vrijeme i prostor, nego se čini da na jednom mjestu nestaju, a pojavljuju se na drugom, nazivane su duhovnim i znanstvenim bogohuljenjem. Ljude koji su ih izražavali drugi su obeshrabrivali, izdavali, pa čak i ubijali zbog njihovih uvjerenja.

Većina vas je uporno tvrdila da su vaša uvjerenja istinita. Napokon, zar ih ne podržavaju sva zapažanja? Pa ipak, što je bilo prvo, uvjerenje ili promatranje? To je središnje pitanje. O tome niste željeli postavljati pitanja.

Je li moguće da vidite ono što želite vidjeti? Bi li moglo biti da zamjećujete ono što očekujete da ćete zamijetiti? Ili, što je možda točnije, jednostavno ne zamijetite ono što ne očekujete da ćete zamijetiti?

Ja vam kažem da je odgovor potvrđan.

Čak i danas, kad se vaša suvremena znanost - umorna od pogreški prošlosti - zaklinje da najprije promatra, a tek naknadno donosi zaključke, tim se zaključcima i dalje ne može vjerovati. To je stoga što je vama nemoguće bilo što promatrati objektivno.

Znanost je zaključila da ništa što se promatra ne ostaje nedirnuto promatračevim promatranjem. Duhovnost vam je to ustvrdila još prije mnogo stoljeća, a znanost je tek sada nadoknadila propušteno. Vaši su liječnici i laboratorijski istraživači naučili da moraju provoditi dvostruke slijepe pokuse tijekom važnih istraživanja ako se žele makar malo približiti zajamčenoj točnosti.

U ljudskom iskustvu sve se stvari promatraju u okviru konteksta onoga za što mislite da već razumijete. Vi ne možete drukčije. Jednostavno ne poznajete drugoga puta.

Drugim riječima, vi Privid promatrate iz unutrašnje strane Privida. Svaki zaključak do kojeg dođete o Prividu, stoga se temelji na Prividu. I tako je svaki zaključak prividan.

Neka to bude vas novi uvid i ono što će vas neprestano podsjećati : Svaki je zaključak prividan.

A sada, vratimo se prvom pitanju. Kako možete prepoznati Privid kao privid, kad djeluje tako stvarno?

Upravo ste naučili da ne djeluje stvarno zbog toga što jest stvaran, nego zbog toga što vi tako čvrsto vjerujete da je stvaran. Stoga, da biste promijenili način na koji sagledavate Privid, promijenite svoja uvjerenja o njemu.

Nekada su vam govorili da vidjeti znači vjerovati. Ali nedavno je otkrivena nova zamisao - da vjerovati znači vidjeti. A Ja vam kažem, to je istina. Ako, kad se suočite s Prividom, povjerujete da je privid, i vidjet ćete ga kao privid, iako se doima vrlo stvarnim. Tada ćete biti sposobni upotrijebiti Privid onako kako je bilo i mišljeno da ga koristite - kao sredstvo kojim ćete iskusiti Krajnju Stvarnost.

Sjetit ćete se da stvarate Privid. Navest ćete ga da bude ono što vi želite da bude, umjesto da ga jednostavno promatrate kako vam se predstavlja onakvim kakvim vi mislite da treba biti, jednostavno zbog vašeg slaganja da je »to jednostavno tako«. Pa kako to možete učiniti?

Vi to već činite. Vi to jednostavno ne znate i zbog toga donosite nesvjesne, a ne svjesne, odluke. Odnosno, kad uopće donosite istinske odluke. Najveći dio vremena vi jednostavno prihvaćate odluke drugih.

Vaš je izbor da odaberete ono što su i drugi već odabrali. I tako vi ponovo oživljavate kulturalnu priču svojih predaka - kao što su oni činili s kulturalnom pričom svojih predaka, unazad sve do sedmog naraštaja. Dan kad prestanete odabirati ono što je već odabrano za vas, bit će dan vašeg oslobođenja.

Tada nećete pobjeći od Privida, nego ćete ga se osloboditi. Iskoračit ćete iz Privida, ali ćete nastaviti živjeti s njim, oslobođeni njegove sposobnosti da nadzire vas i vašu stvarnost.

Kad jednom shvatite njegovu svrhu, nikada nećete odabrati da taj Privid dovedete kraju, sve dok ne ispunite svoju vlastitu svrhu.

Vaša svrha nije samo to da spoznate i iskusite Tko Vi Uistinu Jeste, nego da stvorite ono što Nakon Toga Želite Biti. Vaš je zadatak da ponovo i iznova

stvarate sebe u svakom pojedinačnom Trenutku Sadašnjosti, u sljedećoj najveličanstvenijoj inačici najuzvišenije vizije koju ste ikada imali o tome Tko Vi Jeste. To je taj proces kojeg ste nazivali evolucijom.

Pa ipak, taj proces ni na koji negativan način ne treba djelovati na vas. Možete biti u ovom svijetu, ali ne i od svijeta.

Kad u tome uspijete, počete doživljavati svijet onakvim kakvim ga odabirete iskusiti. Tada ćete shvatiti da je samo iskustvo više djelovanje, a ne reakcija; nešto što vi činite, a ne nešto što imate.

Kad to shvatite, u vašem će se životu sve promijeniti. Kad dovoljno vas ljudi to shvati, na vašoj će se planeti promijeniti sve.

Oni koji su shvatili tu tajnu nazivaju se Majstorima. Oni koji podučavaju tu tajnu nazivaju se avatarima. Oni koji žive tu tajnu nazivaju se blagoslovljenima.

Stoga, blagoslovljeni i budite.

Da biste živjeli kao prosvijetljeni Majstor, morate postati krivovjerac i bogohulnik, jer nećete željeti vjerovati u ono što svi drugi vjeruju, a drugi će nijekati vašu novu istinu dok vi nijećete njihovu staru.

Vi ćete nijekati da je svijet kakvog ga drugi doživljavaju stvaran, kao što su to činili i oni koji su nijekali da je svijet ravan. Kao i u tim danima, to će izazvati ono što djeluje neupitno, a što se temelji na pojavnosti stvari. Kao i u onim danima, to će izazvati sukobe i neslaganja, a vi ćete ploviti olujnim oceanima i tragati za beskonačnim obzorjima. I, kao i u tim danima, živjet ćete u novom svijetu.

To je svijet na kojeg ste čekali da ga stvorite, i koji je bio određen da ga iskusite, od samog početka vremena. Uostalom, i vrijeme je privid, stoga bi bilo mnogo točnije reći »otkad je počeo Privid«. Zauvijek zapamtite: Privid nije nešto što morate trpjeti, nego nešto što odabirete.

Vi ne morate živjeti Privid, ako odaberete drukčije.

Vi ste ovdje zbog toga što ovdje želite biti. Da to ne želite, ne bi tako ni bilo.

Pa ipak, znajte da ste Vi stvorili Privid u kojem živite, a da ga nije stvorio nitko drugi za vas.

Ljudska bića koja ne žele preuzeti odgovornost za život kojeg žive, tvrde da ga je stvorio Bog, i da oni nemaju nikakvog drugog izbora, osim da ga podnose.

Pa ipak, Ja vam kažem da je svijet u kojem živite takav kakav jest zbog toga što ste vi odabrali da bude takav. Kad više ne budete željeli da svijet bude ovakav kakav jest, promijenit ćete ga.

To je istina koju ne može prihvatiti mnogo ljudi. Jer bi prihvaćanje značilo da moraju priznati sukrievnju, a oni se ne mogu natjerati da to učine. Radije će se osuditi na ulogu nevoljne žrtve, nego na ulogu nedomišljatog sustvoritelja.

Naravno, to je razumljivo. Ne biste mogli oprostiti sami sebi kad biste mislili da je vaš svijet proizvod vašeg vlastitog stvaralaštva, posljedica vaše vlastite volje i želje. A zašto ne biste mogli sebi oprostiti? Jer mislite da vam Ja ne bih oprostio.

Naučili su vas da postoji nešto što se naziva »neoprostivo«. A kako možete sebi oprostiti nešto za što znate da vam Bog ne bi oprostio? Ne možete. I zbog toga činite sljedeću najbolju stvar koju možete učiniti. Izgovarate se da ništa s time niste imali. Nijećete odgovornost za ono za što mislite da ću ja nazvati neoprostivim grijehom čovjeka.

To je iskrivljena logika, jer ako vi niste stvorili svijet takvim kakav jest, a tko ga je onda stvorio? Ako netko kaže da je Bog stvorio sve one užasne pogreške u svijetu, skočit ćete u Moju obranu. »Ne, ne, ne«, reći ćete. »Bog je čovjeku jednostavno dao slobodnu volju. Čovjek je taj koji je sve to stvorio.«

Pa ipak, ako Ja kažem: »Upravu ste. Ja nisam stvorio, i ne stvaram vaš život takvim kakav on jest. Vi ste stvoritelji svoje stvarnosti«, vi ćete i to zaniijekati.

Znači da biste vi htjeli i jedno i drugo. Bog nije stvorio takvo nešto, a ni vi niste stvorili takvo nešto. I vi i Ja jednostavno tužno promatramo to stvoreno.

Ali kad se uistinu razbjesnite ili razočarate zbog svoga života, neki od vas mijenjaju pjesmu. Kad stvari krenu naopako, na kraju krajeva, spremni ste kriviti Mene.

»Kako si mogao dopustiti da se to dogodi?« govorate Mi. Neki od vas čak prijete šakom prema nebesima.

Privid se pretvorio u zbrku. Ne samo da je svijet okrutno mjesto, nego ga je takvim stvorio okrutan i bezdušan Bog. Da biste održavali tu misao, sebe morate sagledati kao odvojenog od Boga, budući da vi ne biste stvorili okrutan i bezdušan svijet. Morate zamisliti Boga koji bi učinio ono što vi nikada ne biste učinili, a sebe morate vidjeti kao stvora podvrgnutog

Njegovim hirovima.
To i činite - religiozno.

Ipak, čak i u tome zamjećujete protuslovlje, jer Bog kojeg zamišljate svojim najuzvišenijim razumijevanjem isto tako ne bi učinio takve stvari. Pa tko ih je onda učinio? Tko ih čini sve do dan-današnjega? Netko mora biti odgovoran, pa tko je onda taj? Ulazi Sotona.

Da biste razriješili protuslovlje Boga punog ljubavi koji ne bi činio okrutne stvari i da biste izbjegli svoju vlastitu odgovornost u tom pogledu, vi stvarate treću stranu.

Savršenog žrtvenog jarca.
Đavola.

Sada je, naposljetku, sve razumljivo. Postoji Drugi, koji stoji između onoga što vi želite i onoga što Ja želim, i zbog kojeg smo i vi i Ja jadni. Vi niste odgovorni za bezdušan svijet bez ljubavi u kojem živite. Vi ga niste stvorili.

»Pa«, mogli biste reći, »možda sam ga na nekoj razini ja i stvorio, ali to nije moja pogreška. Đavo me naveo da tako učinim«.

Navod iz komedije postao je vaša teologija.
Ili je, možda, vaša teologija postala navod iz komedije?
Vi ste jedini koji to možete odlučiti.

Razumjevanje svrhe privida

Postoji način na koji možete razriješiti tu zbrku, postoji način na koji Privid možete sagledati kao privid, a taj je način korištenje Privida.

Uvidjet ćete da Privid nije stvaran kad shvatite koliko je lako njime upravljati.

Možete tvrditi da ne znate kako se to radi. Možete reći da je to velik zadatak, i da mu vi niste dorasli. Pa ipak, ljudi svakoga dana stvaraju privide i žive u njima.

Poznajete li ikoga tko svoj sat postavlja petnaest minuta naprijed da nikada nikamo ne zakasni?

Na vašoj planeti ima onih koji to rade! Oni uistinu namjeste svoj sat pet ili deset ili petnaest minuta ranije od stvarnog vremena. Tada, kad pogledaju na sat, to ih potakne da se požure, jer se pretvaraju da je nekoliko minuta kasnije nego što uistinu jest.

Neki ljudi uistinu zaborave da sa sobom igraju tu malu igricu, i misle da je vrijeme koje pokazuje njihov sat stvarno vrijeme. Tada im privid više ne koristi. Ne služi svojoj prvobitnoj svrsi.

Osoba koja razumije da je vrijeme koje pokazuje njezin sat privid kojeg je sama stvorila, osjeća olakšanje kad vidi koliko je sati, jer zna da ima još nekoliko minuta na raspolaganju. Počinje brže raditi i postaje vrlo učinkovita, upravo stoga što je opuštena. Ona shvaća da Privid nije stvarnost.

Osoba koja je privremeno zaboravila da je vrijeme na njezinom satu privid, i to privid kojeg je sama stvorila, ispunjena je tjeskobom, jer misli da je privid stvarnost.

Tako dva čovjeka pokazuju dvije potpuno različite reakcije na iste okolnosti. Jedan čovjek privid doživljava kao privid, a drugi je doživljava kao stvarnost.

Tek kad čovjek prepozna da je Privid privid, i kad ga živi kao privid, tek ga tada taj privid može odvesti do iskustva Krajnje Stvarnosti. Tada služi svrsi

svoga stvoritelja.

Sada mnogo bolje razumijete.

Način na koji možete iskoristiti Privid je da spoznate da to jest privid, a način na koji možete spoznati da jest Privid je da ga koristite. Proces je kružan, kao i Sam Život.

Taj proces počinje vašim nijekanjem Privida kao nečeg što je povezano sa stvarnošću. Vi već jako dugo vremena nijećete Krajnju Stvarnost. Nijećete ono Tko Sam Ja, i ono Tko Ste Uistinu Vi. Sada ćete samo prebaciti svoje nijekanje na drugu stranu.

To nijekanje možete nazvati »obratom«.

Osvrnite se oko sebe i objavite jednostavnu izjavu: u mome svijetu nema ničega stvarnog. Tek tako.

To sam vam već i prije rekao, na mnogo načina i u mnogim prilikama, a sada vam to ponovo ovdje govorim.

Od onoga što vidite ništa nije stvarno.
To je vaš sat, namješten deset minuta prerano.

Vi zapravo promatrate sami sebe. Odnosno, vi sami sebe zavaravate, misleći da je stvarno ono što nije stvarno.

Ali morate biti na oprezu, jer vrlo lako možete zaboraviti da živite u okviru privida kojeg ste sami stvorili.

Neki od vas možda će postati malodušni kad im se kaže da je ono što doživljavate na svojoj planeti u potpunosti izmišljeno. Pa ipak, ne budite malodušni, jer vaš je svijet vaš ponajveći dar, čudo koje trebate prihvatiti, blago u kojem trebate uživati.

Život je u fizičkom carstvu uistinu veličanstven, a svrha mu je da vam, putem svjesnosti i objave, izražavanja i ispunjenja onoga Tko Vi Uistinu Jeste, priskrbi sreću. Stoga uđite u taj prekrasni svijet kojeg ste sami stvorili, i neka vaš životni vijek postane predivna izjava i zadivljujuće iskustvo

najveličanstvenije zamisli koju ste ikada imali o samima sebi.

Zapamtite da je svaki čin čin samoodređenja. Svaka misao nosi energiju stvaranja. Svaka je riječ objava onoga što je za vas istinito. Promotrite ono što danas radite. Odabirete li uistinu da se odredite na taj način?

Razmotrite ono o čemu danas razmišljate. Je li to ono što odabirete stvarati? Poslušajte ono što danas govorite. Želite li da takav bude vaš svijet? Svaki je trenutak vašega života sveti trenutak, trenutak stvaranja. Svaki je trenutak novi početak. U svakom se trenutku vi iznova rađate. To je vaše putovanje prema razini Majstora. To je putovanje koje će vas izvesti iz noćne more koju ste sami smislili, u onaj čarobni san kakav je vaš život i trebao biti. To je putovanje koje će vas odvesti na sastanak sa Stvoriteljem.

[Meditiranje o prividima](#)

Ovdje je rečeno da kad ljudska bića dosegnu razinu Majstora, ništa ih ne može učiniti nesretnima. Isto je tako rečeno da postoji velika tajna koja Majstorima omogućuje da borave ovdje. Već sam vam odao tu tajnu, ali nisam naglasio da je to »ta tajna«. I stoga možda niste razumjeli da je taj uvid ključ svega.

Evo tog uvida ponovo. Evo tajne.
Razdvojenost ne postoji.

Taj uvid može promijeniti cijelo vaše iskustvo života. Taj uvid se prevodi u jednostavnu izjavu koja, ako je živite kao svoju svakodnevnu stvarnost, vaš svijet može preokrenuti naglavce:

Svi Smo Mi Jedno.

Ta će izjava zapravo vaš svijet okrenuti pravom stranom prema gore! Jer kad shvatite da postoji Jedna Stvar, i samo Jedna Stvar, jedna stvarnost i samo Jedna stvarnost, Jedno Biće i samo Jedno Biće, tada ćete shvatiti da na određenoj razini to Jedno Biće uvijek dobije - i uvijek mora dobiti - ono što želi.

Drugim riječima, Neuspjeh ne postoji.

A kad dosegnete tu razinu jasnoće, isto ćete tako jasno uvidjeti da u nepostojanja neuspjeha, to jedno Biće nema ničega.

Stoga, Potreba ne postoji.

Iznenada, kad doživite prosvjetljenje, kockice domina se ruše. Ustrojstvo vaših privida se raspada. Ne ruše se sami Prividi, nego ustrojstvo koje oni podržavaju. Odnosno, kulturalne priče na temelju kojih ste izgradili svoj život.

Sve su te priče mitovi - od priče o tome što vi mislite da je potrebno da bi vaš život bio uspješan ovdje i sada, do priče o tome kako zamišljate da je sve to započelo - a niti jedna od tih priča ni na koji način nije povezana s

Krajnjom Stvarnošću. Da biste vi sada u svojoj evoluciji napredovali kao vrsta, morate se odvojiti od tih priča. Razdvajanje se može provesti na mnogo načina.

Najučinkovitiji je duboka tišina.

U dubokoj tišini pronaći ćete svoje istinsko biće. U tišini ćete začuti disanje svoje vlastite duše - i disanje Boga.

Mnogo sam vam već puta rekao, i reći ću vam ponovo: pronaći ćete Me u dubokoj tišini.

Meditirajte svaki dan. Zapitajte sebe: možete li svakoga jutra i svake večeri petnaest minuta pokloniti Bogu?

Ako ne možete, ako nemate vremena, ako je vaš raspored prenatrpan, ako jednostavno ima previše toga drugoga što morate obaviti, tada ste zarobljeni Majom, Prividom, još mnogo dublje nego što ste ikada i pomislili.

Pa ipak, nije prekasno - nikada nije prekasno - da iskoračite iz Privida, da ga sagledate takvim kakav jest, i da ga upotrijebite da biste sebi omogućili iskustvo Krajnje Stvarnosti onoga Tko Vi Uistinu Jeste.

Počnite tako što ćete svakoga dana odvajati mali djelić svojih budnih sati - to je sve što je potrebno - da biste još jednom bili u zajedništvu sa Mnom. Ja vas pozivam u zajedništvo s Bogom. Ja vas pozivam da iskusite svoj susret sa Stvoriteljem.

U tom trenutku zajedništva spoznat ćete da je Jedinstvo istina vašega bića. A kad izronite iz svoje meditacije, razumjet ćete i shvatiti iz svoga iskustva, da upravo nijekanje te istine obnavlja negativne učinke Privida.

Privid je trebao biti vaša radost. Trebao je biti vaše oruđe. Nikada nije bilo mišljeno da postane vaš teret i vaša patnja, vaše iskušenje i jad. A prestat će biti jad kad shvatite Krajnju Stvarnost: razdvojenost ne postoji.

Ne postoji odvojenost ničega, ni od čega. Postoji samo Jedinstvo. Postoji samo Jednota.

Vi niste odvojeni jedan od drugoga, niti od bilo kojeg dijela Života. Niti od Mene.

Budući da Razdvojenost ne postoji, ne može postojati ni Nedovoljnost. Jer

Ono što Jest dovoljno je Samo Sebi.

Budući da Nedovoljnost ne postoji, ne može postojati ni Zahtjev. Jer kad nema ničega što bi vam bilo potrebno, nema ničega što biste morali učiniti da biste bilo što postigli.

Budući da nema ničega što morate uraditi, neće vam se suditi prema tome jeste li to uradili ili niste.

Budući da nećete biti suđeni, ne možete biti ni osuđeni.

Budući da nikada nećete biti osuđeni, naposljetku ćete spoznati da je ljubav bezuvjetna.

Budući da je ljubav bezuvjetna, nema nikoga i ničega što bi u Božjem carstvu bilo nadmoćno nečemu drugome. Ne postoje rangovi, niti hijerarhije, ne postoje oni koji dobivaju više ljubavi od drugih. Ljubav je potpuno i sveobuhvatno iskustvo. Ljubav se ne može mjeriti. Čovjek može voljeti na različite načine, ali ne i različitim stupnjevima.

To zauvijek zapamtite.

Ljubav se ne može mjeriti.

Ili je prisutna ili nije, a u Božjem je carstvu ljubav uvijek prisutna. To je stoga što Bog nije onaj koji dijeli ljubav, nego Bog Jest Ljubav.

Sada sam vam rekao da smo vi i Ja Jedno, i to jest tako. Vi ste načinjeni na

Moju sliku i priliku. Stoga ste i vi ljubav. Riječju, to je ono Tko Vi Uistinu Jeste. Vi niste oni koji primaju ljubav, vi ste ono što težite dobiti. To je veličanstvena tajna, a spoznaja te tajne mijenja živote ljudi. Cijeli svoj život ljudi provode tragajući za onim što već posjeduju. Oni to posjeduju, jer to i jesu.

Sve što morate učiniti da biste imali ljubav jest da budete ljubav. Vi ste Moji voljeni. Svatko od vas. Svi vi. Nikoga od vas Ja ne volim više od nekoga drugoga, jer niti jedan od vas nije više Ja, nego netko drugi - iako se neki od vas Mene više sjećaju, a stoga se više sjećaju i sebe.

Zato, ne zaboravite sebe.
Voljeni, budite ljubav.
Činite to Meni na spomen.

Jer svi ste vi dio Mene, dio Tijela Božjega. A kad se prisjetite Tko Vi Uistinu Jeste, to ćete sasvim doslovno i postati. Odnosno, prisjetit ćete se - i ponovo postati dijelom Jednoga Tijela.

Postoji samo Jedno Tijelo.
Jedno Biće.
To zauvijek zapamtite.

Budući da Nadmoćnost ne postoji, nema ni onih koji znaju više od drugih, kao ni onih koji znaju manje. Postoje samo oni koji se prisjećaju više, i koji se prisjećaju manje, onoga što se oduvijek znalo. Neznanje ne postoji.

Sada sam vam ponovo došao reći da je to istina: Ljubav je bezuvjetna. Ljubav je beskrajna. Bog nema potreba. A vi ste čudo. Čudo Božje, u obliku čovjeka.

To ste cijelo vrijeme željeli znati. To je ono što ste u svome srcu uvijek znali, ono što je vaš um nijekao. To je ono što vam vaša duša uvijek iznova šapće, samo da bi je vaše tijelo ušutkalo, kao i ona tijela oko vas.

Upravo one religije koje su vas trebale pozivati da Me spoznate, tražile su od vas da Me zaniječete. Jer one su vam rekly da vi niste Ja, i da Ja nisam vi, i da je već i sama takva pomisao grijeh. Mi nismo jedno, govore te religije,

nego smo Stvoritelj i stvoreno. To, pak, odbijanje da spoznate sebe kao jedno sa Mnom, ono je što je izazvalo sveukupnu bol i sveukupnu patnju vašega života.

Ja vas sada pozivam da se susretnete sa Stvoriteljem. Stvoritelja ćete pronaći u sebi.

[Korištenje privida](#)

Pripremajući se za svoj sastanak sa Stvoriteljem, koristit će vam ako se malo odmaknete od svojih privida - uključujući i Privid da ste vi i Stvoritelj odvojeni.

To je ono što ovdje radite. To je svrha cjelokupnog ovog razgovora s Bogom. Jer vi sada pokušavate živjeti s Prividima, a ne u njima. I upravo vas je ta iskrena potraga dovela ovamo, u ovaj razgovor.

Vama je već neko vrijeme jasno da se u Prividima potkrala pogreška. Ta je pogreška trebala razotkriti sve te Privide kao lažne, ali ljudi su na jednoj vrlo dubokoj razini znali da se ne mogu odreći Privida, jer bi nešto vrlo, vrlo važno moglo doći svome kraju.

Bili su u pravu. Ali, napravili su i pogrešku. Umjesto da Privide shvate kao privide, i da ih iskoriste u onu svrhu zbog koje su ih stvorili, mislili su da moraju ispraviti pogrešku.

Smisao nije bio u tome da ispravljate pogrešku, nego da je jednostavno uvidite, i da se tako prisjetite onoga što ste znali na jednoj jako dubokoj razini. I zbog toga se niste mogli odreći Privida, a da nešto vrlo, vrlo važno ne dođe svome kraju.

To vam je već i prije u našim razgovorima objašnjeno. Ja ću vam to ponovo objasniti, ovdje, po posljednji put, stoga da bi vaše prisjećanje moglo postati potpuno jasno.

Razlog postojanja Privida je da vam pruže ograničeno polje konteksta unutar kojega vi sami sebe možete uvijek iznova stvarati u sljedećoj najveličanstvenijoj inačici najuzvišenije vizije koju ste ikada imali o onome

Tko Vi Uistinu Jeste.

I sam je Svemir kontekstualno polje. To je i njegova definicija i njegova svrha. On pruža životu način pomoću kojeg se može izraziti i fizički iskusiti. Vi ste ograničena inačica tog istog kontekstualnog polja, kao i svi i sve oko vas. Drugim riječima, ograničeni Bog.

Izvan tog ograničenog konteksta, sebe možete spoznati samo kao Sve Sto Jest. A Sve Što Jest Sebe ne može iskusiti kao ono što jest, budući da i nije ništa drugo.

U nedostatku onoga što vi niste, Ono Što Vi Jeste, ne postoji. Ne može ga se iskusiti. Ne može ga se spoznati. To vam je rečeno već mnogo puta.

Rečeno vam je da u nedostatku brzine, »sporost« ne postoji. U nedostatku visine, »dolje« ne postoji. U nedostatku onoga ovdje, »ondje« ne postoji. U nedostatku Privida, tada, vi ste - sasvim doslovno - ni tu ni tamo.

I tako, vi ste kolektivno stvorili te veličanstvene Privide. Svijet - a uistinu i Svemir - svog vlastitog stvaranja. To vam je pružilo kontekstualno polje unutar kojeg možete odlučivati i objavljujivati, stvarati i izražavati, iskusiti i ispuniti ono Tko Vi Uistinu Jeste.

Svi vi to radite. Mnogi od vas. Svi vi koji ste individuacije Božanstvene Cjeline. Vi, svaki od vas, težite spoznati i odrediti sebe.

Tko ste vi? Jeste li dobri? Jeste li loši? Što jest »dobro«? Što jest »loše«? Jeste li veliki? Jeste li maleni? Što/etf »veliko«? Što »maleno«? Jeste li vi bilo što od toga? Što znači kad kažemo, biti sve to? Jeste li uistinu čudesni?

To je jedino pitanje koje je Bog ikada postavio.

Tko sam ja? Tko sam ja? Tko sam ja?

A tko sada odabirem biti?

To je jedino pitanje koje je uistinu važno, i vaša duša koristi vaš život da bi to odlučivala, u svakom trenutku.

Ne da bi otkrila. Da bi odlučila. Jer život nije proces otkrivanja, nego, život je proces stvaranja.

Svaki je čin čin samoodređenja.

Bog je u svakom trenutku u procesu samostvaranja i doživljavanja Samoga Sebe.

To je ono što vi ovdje radite. I vi koristite iskustvo onoga što niste da biste dobili iskustvo Onoga Što Vi Uistinu Jeste.

Nema ničega što vi ne biste bili. Vi ste sve to, vi ste sve. Bog je Sve To. Bog je sve. Pa ipak, da biste vi (Bog) saznali dio onoga što sada izražavate, morate zamisliti da ima i onih dijelova koje ne izražavate. To je Veliko Zamišljanje. To su Prividi Života.

Stoga koristite Privide, i budite zahvalni na njima. Vaš je život čarobnjačka varka, a vi ste čarobnjak.

U putovanju prema spoznaji radi se o tome da u trenutku kad se suočite s nekim Prividom izražavate slavu onoga Tko Vi Jeste. U tom kontekstu važno je obznaniti da Prividi mogu djelovati vrlo stvarno.

Spoznati da Prividi jesu prividi, prvi je korak prema korištenju privida u njihovu prvobitnu svrhu, ali to nije jedini korak. Nakon njega dolazi odluka o tome što Prividi znače.

Konačno, vi odabirete onaj vid Božanstva (onaj dio svoga ja) kojeg želite iskusiti u okviru ograničenog kontekstualnog polja (ono što biste vi nazvali »situacijom« ili »okolnošću«) s kojom ste se suočili (koju ste stvorili).

Evo ukratko tog procesa:

- A. Sagledati Privide kao Privide.
- B. Odrediti što oni znače.
- C. Sebe iznova stvoriti.

Postoji mnogo načina na koje možete koristiti Deset Privida, i mnogo načina na koje ih možete iskusiti. Možete odabrati da ih iskusite kao stvarnosti sadašnjeg trenutka, ili kao sjećanja iz prošlosti. Napredne kulture i bića Privide koriste na ovaj posljednji način.

Visokorazvijena bića ostaju svjesna Privida, i nikada ih ne razaraju (sjetite se, razoriti ih značilo bi razoriti sam život, onakav kakvog ga poznajete), nego ih doživljavaju kao dio svoje prošlosti, a ne kao dio sadašnjosti. Ta bića ohrabruju jedno drugo da uvijek pamte privide, ali i da ih nikada više ne proživljavaju kao da su stvarnosti tipa ovdje i sada.

Pa ipak, bilo da ih iskusite u sadašnjem vremenu, ili kao podsjetnike iz prošlosti, važno je vidjeti ih onakvima kakvi oni jesu - kao Privide. Tada ih možete koristiti kako god želite.

Ako je vaša volja da iskusite određeni vid sebe, Prividi su vaše oruđe. Svaki Privid možete koristiti da biste iskusili mnoge vidove onoga Tko Vi Jeste, a Privide možete kombinirati da biste iskusili mnogostruke vidove - ili da biste iskusili neki pojedinačan vid na mnogo načina.

Na primjer, Prvi i Četvrti Privid - Potreba i Nedovoljnost - mogu se kombinirati da biste iskusili određenu nijansu svoga istinskog bića koju možete nazvati samopouzdanjem.

Samopouzdanje ne možete osjećati ako nema ničega u odnosu na što bi se osjećali samopouzdana. Koristeći Privid Potrebe i Nedovoljnosti, ponajprije se možete pozabaviti idejom da ničega »nema dovoljno«, a zatim je nadrasti.

Čineći neprestano tako, vi stvarate iskustvo samopouzdanja, sigurni da će uvijek biti dovoljno onoga što vam je potrebno. Krajnja Stvarnost će potvrditi i provesti to vaše iskustvo.

Na to se misli kad se kaže da se netko »bavi nekom idejom«. Vi se nalazite u procesu ponovnog stvaranja sebe ispočetka - a to je istinska rekreacija.

Da u kažemo na još jedan od beskrajnog broja primjera, Drugi i Šesti Privid - Neuspjeh i Prosuđivanje - mogu se kombinirati da bi proizveli osobiti učinak ili iskustvo. Možete dopustiti sebi da zamislite da ste doživjeli neuspjeh, a tada možete prosuđivati sami sebe, ili prihvatiti tuđe prosudbe. Tada se možete uzdići iznad svoga »neuspjeha«, podigavši šaku prema nebu, kao da kažete »Pokazat ću ja tebi«, a na kraju osjetiti slast pobjede!

To je slatko iskustvo, i mnogi od vas sami su sebi priskrbili to iskustvo mnogo puta, Pa ipak, ako s uma smetnete činjenicu da su Neuspjeh i Prosuđivanje Prividi, mogli biste se zaglaviti u tim iskustvima, i ona će vam uskoro uistinu izgledati kao gruba stvarnost.

Udaljiti se od »grube stvarnosti« života znači udaljiti se od Privida, sagledati ih onakve kakvi uistinu jesu.

Svaki Privid možete kombinirati s bilo kojim drugim Prividom - Nejedinstvo s Potrebom, Osudu s Nadmoćnošću, Neznanje s Nadmoćnošću, Nedovoljnost /Osudu s Neuspjehom, i tako dalje. Sami ili u kombinaciji s drugima, Prividi postoje kao veličanstvena suprotstavljena kontekstualna polja, koja vam omogućuju da iskusite Tko Vi Uistinu Jeste.

Mnogo vam je puta rečeno da u relativnom svijetu ne možete iskusiti Tko Vi Jeste, osim u smislu onoga što niste. Svrha Privida je da vam pruži upravo to - smisao, kontekst, unutar kojeg možete iskusiti svaki vid samoga sebe, kao i priliku da odaberete Najuzvišeniji Vid kojeg možete zamisliti, u bilo kojem trenutku.

Razumijete li sada? Shvaćate li?

Dobro. Hajde da sada promotrimo svaki Privid zasebno, uz nekoliko primjera kako ih se može koristiti da biste mogli ponovo stvarati sami sebe onako kako je ovdje opisano.

Prvi Privid, Privid Potrebe, može se iskoristiti da biste iskusili obuhvatan vid onoga Tko Vi Jeste, tako da možete shvatiti: vi ste ono čemu ništa drugo nije potrebno.

Ništa vam nije potrebno da biste postojali, i ništa vam nije potrebno da biste nastavili postojati zauvijek. Privid Potrebe stvara kontekstualno polje unutar kojeg možete doživjeti iskustvo potrebe. Kad iskoračite iz Privida, tada doživljavate Krajnju Stvarnost. Privid stvara kontekst unutar kojeg možete shvatiti Krajnju Stvarnost.

Krajnja je Stvarnost da sve što mislite da vam je potrebno, već posjedujete. To postoji unutar vas. Uistinu, to što vam je potrebno, to i jeste. Vi jeste ono što vam je potrebno - i, stoga, vi sebi dajete sve što vam je potrebno u bilo kojem trenutku. To u krajnjem znači da vam uopće ništa nije potrebno. Da biste to razumjeli, k tome, da biste to razumjeli iskustveno, Privid Potrebe morate sagledati kao privid. Morate iskoračiti izvan njega.

Način na koji možete iskoračiti iz Privida Potrebe je da pogledate ono za što mislite da vam je upravo sada potrebno - odnosno, ono za što mislite da sada nemate, a osjećate da to morate imati - a tada uočite da ste, čak i ako to ne posjedujete, ipak i dalje ovdje.

Posljedice tog uvida su ogromne. Ako se nalazite ovdje, upravo sada, a nemate ono što mislite da vam je potrebno, pa zašto onda uopće i mislite da vam je to potrebno?

To je ključno pitanje. Ono će otključati zlatna vrata, vrata koja vode prema svemu.

Sljedeći put kad zamislite da vam je nešto potrebno, upitajte sami sebe: »Zašto misliš da ti je to potrebno?«

To je pitanje koje dubinski oslobađa. Ono označava slobodu u sedam riječi. Ako jasno razmišljate, shvatit ćete da vam nije potrebno »to«, da vam nikada nije bilo potrebno, da ste sve to samo izmislili.

Nije vam potreban čak ni zrak kojeg udišete. Primijetit ćete to onoga trenutka kad umrete. Zrak je nešto što je potrebno samo vašem tijelu, a vi niste vaše tijelo.

Vaše je tijelo nešto što vi imate, to nije nešto što vi jeste. Ono je predivno oruđe. Pa ipak, vama nije potrebno vaše sadašnje tijelo da biste nastavili proces stvaranja.

Ova činjenica može biti ugodna s ezoterijskog stajališta, ali možda ni na koji način ne može ublažiti vaš strah da ćete izgubiti tijelo, svoju obitelj i okolnosti u kojima se nalazite. Put kojim se ublažavaju takvi strahovi vodi kroz odvajanje - vježbe kojima se služe Majstori. Majstori su naučili dosegnuti odvojenost prije nego su dobili dokaz da je život tijela tek privid.

Za one koji ne djeluju na razini Majstora često je potrebno iskustvo onoga što vi nazivate smrt da bi potvrdilo taj dokaz.

Kad se jednom udaljite od svoga tijela (odnosno, kad jednom »umrete«), odmah ćete shvatiti da to stanje ne nalikuje onom užasnom iskustvu o kojem ste slušali, nego da je to, zapravo, iskustvo veličanstvenog čuda. Isto ćete tako uvidjeti da je to iskustvo beskrajno bolje nego vezanost za svoj tjelesni oblik, kakve god povezanosti stvorio vaš najnoviji oblik. Odvojenost će tada biti nešto vrlo jednostavno.

Pa ipak, vi možete ovladati Životom i u svom fizičkom obliku, i ne morate čekati da se odvojite od tog oblika kako biste spoznali veličanstvenost života

i veličanstvenost onoga Tko Vi Jeste. To možete postići dosezanjem odvojenosti prije smrti. A to možete doseći jednostavnim udaljavanjem od Privida Potrebe.

To se udaljavanje postiže dubljim shvaćanjem i života i smrti, uključujući i spoznaju da smrt, kakvom je vi zamišljate, ne postoji, i da se Život zauvijek nastavlja. Kad to shvatite, postat će vam lako odvojiti se od svega u Životu - uključujući i Život Sam - jer znate, budući da se život zauvijek nastavlja, da ponovo možete doživjeti te vezanosti, kao i druge, za koje ste možda mislili da ih nikada više nećete iskusiti.

Zapravo, sve svoje zemaljske vezanosti možete iskusiti u onome što nazivate »zagrobnim životom«, u bilo kojem budućem životu, i tako ćete zadobiti iskustvo da uopće ništa niste izgubili. Postepeno ćete se osloboditi od tih vezanosti, kad postanete svjesni izvanredne mogućnosti za nastavljanje širenja i rasta koje vam nudi beskonačni Život.

Pa ipak, vi nikada nećete prestati voljeti one koje volite, ni u ovom, niti u drugim životima, i iskusit ćete potpunu Jednotu s njima na razini Suštine koliko god puta to zaželite.

Ako vam nedostaje netko tko još uvijek živi tjelesnim životom na Zemlji, možete biti s njim brzinom misli.

Ako vam nedostaje netko tko je već napustio tijelo, voljena osoba koja je umrla prije vas, nakon svoje vlastite smrti bit ćete s njom ujedinjeni ako to odaberete, ili u bilo kojem trenutku kad to poželite - ponavljam - brzinom misli.

To je samo dio čudesa koja će uslijediti. Reći ću vam više -mnogo više - u budućim razgovorima koji će se baviti iskustvom umiranja s Bogom.

Vi ne možete umrijeti bez Boga, ali možete zamisliti da vam se to događa. To je vaš zamišljeni pakao, a strah od pakla izazvao je svaki drugi strah kojeg ste ikada osjetili. Vi se, pak, nemate čega plašiti, i nema ničega što vam je potrebno, jer ne samo da vam je nemoguće umrijeti bez Boga, nego je isto tako nemoguće da živite bez Njega.

To je stoga što sam Ja vi, a vi ste Ja, i između nas nema nikakve odvojenosti. Vi ne možete umrijeti bez Mene, jer »bez Mene« je stanje u kojem se vi nikada ne možete i nikada nećete moći naći.

Ja sam Bog, i Ja sam Sve Što Postoji. Budući da ste i vi dio Svega Sto Postoji, Ja jesam ono što ste vi. Nema niti jednog dijela vas koji ne bi bio Ja.

A ako je Sve Što Postoji uvijek s vama, tada vam ništa nije potrebno - i to je istina vašega postojanja. Kad to shvatite u svojoj dubini, u svome ćete tijelu živjeti na potpuno različit način. Postat ćete neustrašivi - a neustrašivost donosi svoj vlastiti blagoslov, jer nedostatak straha stvara nedostatak onoga čega biste se mogli uplašiti.

Obrnuto, prisutnost straha privlači k vama ono čega se plašite. Strah je snažan osjećaj, a snažan je osjećaj - energija u kretanju - ono što stvara.

Zbog toga sam Ja nadahnuo ljude da stvore izreku:
»Ne treba se bojati ničega, osim samog straha«.

Način na koji možete živjeti bez straha je spoznaja da je svaki ishod života savršen - uključujući i ishod kojeg se ponajviše plašite, a to je smrt. Ja vam to ovdje govorim. Ja vam sada pružam te spoznaje. Ako temeljito proučite svoj život, shvatit ćete da ste uvijek imali ono što vam je bilo potrebno da prijedete u sljedeći trenutak, i to vas je, naposljetku, dovelo ovamo, gdje se sada nalazite, u ovaj trenutak. Dokaz tome je da vi jeste ovdje. Jasno, ništa vam drugo nije ni bilo potrebno. Možda ste željeli i nešto više, ali ništa vam više nije bilo potrebno. Sve su vaše potrebe bile ispunjene.

To je zapanjujuće otkrivenje, ali je uvijek istinito. Svaka pojava koja bi bila suprotna tome je Lažan Dokaz Koji Je Naizgled Stvaran (FEAR). A ipak se kaže:

»I nemajte straha, jer Ja sam s vama«.

Kad znate da je svaki ishod savršen i da nema ničega čega biste se trebali plašiti, uvjete koje ste nekoć definirali kao zastrašujuće, sada sagledavate u potpuno drukčijem svjetlu. Uistinu, vidite ih u svjetlu, a ne u tmini, i svoje strahove počinjete nazivati »pustolovinama«.

Takvo postavljanje novog konteksta može vam promijeniti život. Možete živjeti bez straha, i možete iskusiti slavu zbog koje ste i stvoreni.

Sagledavanje Privida Potrebe kao privida omogućuje vam da taj Privid iskoristite u onu svrhu za koju je i bio namijenjen -kao oruđe kojim možete iskusiti tu slavu, i spoznati sebe kao onoga Tko Vi Uistinu Jeste.

Na primjer, korištenje privida da vam je vaše tijelo potrebno potiče vas da to tijelo štitite, da se brinete za njega, da ga čuvate da ga nitko ne zloupotrijebi. Na taj način tijelo možete koristiti za još veću slavu, za kakvu je i namijenjeno.

Korištenje privida da vam je potreban odnos isto vas tako potiče da štitite taj odnos, da se brinete za njega, da ga čuvate od zloporabe. Na taj način odnos možete koristiti za još veću slavu, za kakvu je i namijenjen.

Isto to vrijedi za sve za što zamišljate da vam je potrebno. Koristite zamišljanje. Koristite ga na praktične načine. Pa ipak, znajte da vam to zamišljanje služi samo kad shvatite da je to Privid. Čim povjerujete da je

Privid stvaran, vaš oprez (vrlo korisna upotreba Privida) pretvara se u strah, a strah prijanja uz vas. Ljubav postaje posjedovanje, a posjedovanje opsjednutost. Upali ste u zamku vezanosti. Izgubili ste se u Prividu.

A kad se izgubite u Prividu Potrebe, uistinu ste izgubljeni. Jer je Privid Potrebe najveći od sviju Privida. To je Prvi Privid, i najsnažniji. To je Privid na kojem se temelje svi ostali Prividi. Ono tko Vi Jeste je ono što ne poznaje potreba, a izgubljeno je upravo to Tko Vi Jeste.

Često se za nekoga kaže da »se pokušava pronaći«. I to je istinito. Ono što svi vi pokušavate pronaći je vaše ja. Pa ipak, to ja nećete pronaći nigdje izvan sebe. Ono za čim tragate može biti pronađeno samo unutra.

Prisjetite se onoga što sam vam rekao: ako ne uđete u unutrašnjost, ostat ćete prazni.

Samo unutra možete pronaći odgovor na svoje pitanje: »Zašto mislim da mi je potrebna ova vanjska osoba, mjesto ili vanjska stvar?« Samo iznutra se možete prisjetiti da vam to nije potrebno. Tada ćete znati što je mišljeno ovim stihom: »Nekoć bijah izgubljen, ali sada sam se pronašao«.

Ono što ćete pronaći vaša je istinska osobnost. Prvi ste Privid koristili da biste sebe iskusili kao Božansko biće kojem ništa nije potrebno, jer je svaka

njegova potreba uvijek ispunjena. Kad se probudite za tu istinu, sve ćete je više doživljavati u svojoj svakodnevnoj stvarnosti. I doslovno ćete postati ono za što znate da jeste.

To zauvijek zapamtite.
Postajete ono što znate da jeste.

Drugi Privid, Privid Neuspjeha, možete koristiti kako biste iskusili svoju nesposobnost da u bilo čemu doživite neuspjeh.

Ništa što učinite ne može biti neuspjeh, nego je tek dio procesa kojem ste se podvrgli da biste dosegli ono što težite dosegnuti, i da iskusite ono što težite iskusiti.

Ono što težite iskusiti je Ono Što Vi Jeste. U nedostatku onoga što niste, vi ne možete iskusiti Ono Što Jeste. Stoga znajte da kad iskusite ono što niste, nije to neuspjeh, nego način da iskusite Ono Što Vi Jeste.

Ono što je upravo rečeno vrlo je značajno, ali je lako proći kroz takve izjave i ne uočiti njihovo ogromno značenje. Stoga ću tu izjavu ponoviti.
Kad iskusite ono što niste, nije to neuspjeh, nego način da iskusite Ono Što Vi Jeste.

I tako, kad ono što vi nazivate »neuspjehom« posjeti vaš život, s ljubavlju ga prigrlite, ne osuđujte ga i ne iskrivljajte ga. Jer ono čemu se odupirete ustrajava, a ono u što pogledate nestaje. Odnosno, nestaje njegov prividni oblik. Tada uočite što to uistinu jest, upravo kao što sebe vidite kao onoga Tko Vi Uistinu Jeste.

Koristeći Privid Neuspjeha da biste zamijetili ono što ste naučili (prisjetili se) o životu, i da biste potaknuli sami sebe da primijenite mudrost koju ste stekli, Privid postaje oruđe uz čiju pomoć uočavate da uvijek doživljavate uspjeh.

Jednostavno rečeno, način na koji možete iskoračiti iz Privida Neuspjeha je da jednostavno sve sagledavate kao dio svoga uspjeha. Sve vodi vašem uspjehu, stvara vaš uspjeh, sve je dio procesa kojim možete iskusiti svoj uspjeh.

Mnogi ljudi to intuitivno razumiju. Među njima su i znanstvenici. Kad se upuste u nekakav važan pokus, ne samo da očekuju neuspjeh, nego u njemu uživaju.

Pravi znanstvenici u potpunosti shvaćaju da »neuspjeli« pokus uopće nije doživio »neuspjeh«, nego je samo ukazao na put prema uspjehu.

Nešto što završi »onako kako ste vi to željeli« nije definicija uspjeha, a nešto što završi »onako kako vi to niste željeli« nije definicija neuspjeha. Uistinu, ako dugo živite, bit će trenutaka kad ćete tvrditi da je upravo ono suprotno istina.

Ono što vi nazivate nizom neuspjeha zapravo je niz iskustava. A kako možete iskustvo koje vi nazivate »uspješnim« biti neuspjeh.

Pa ipak, Privid Neuspjeha je nužan da bi se iskusilo ushićenje uspjeha. Ako u svemu »uspijevate«, tada ćete iskusiti da ni u čemu ne uspijevate. Jednostavno ćete osjećati da radite ono što radite, ali to nećete prepoznavati kao uspjeh, niti ćete iskusiti čudo i slavu onoga Tko Vi Jeste, jer neće postojati kontekstualno polje unutar kojega to možete zamijetiti.

Ako uspijete u prvom pokušaju, to je svakako zanosno. Ako uspijete u svakom pokušaju, uskoro će uzbuđenja nestati. Više ništa neće značiti. Neće biti ničega drugoga osim uspjeha, a uspjeh će postati besmislen i nevažan.

Sveukupni se život kreće u ciklusima. I upravo ti ciklusi životu daju smisao. Zapravo, nema tako nečega kao što je neuspjeh. Postoji samo uspjeh, koji se očituje u svojim mnogim vidovima. Isto tako nema tako nečeg što nije Bog.

Postoji samo Bog, koji se očituje u Svojim mnogim vidovima.
Uočavate li sličnost? Uočavate li obrazac?

Taj jednostavan uvid sve mijenja. Kad vam to postane jasno, istoga ćete trena početi odzvanjati zahvalnošću i čuđenjem. Zahvalnošću zbog sviju »neuspjeha« u svome životu, a čuđenjem što vam je toliko mnogo vremena trebalo da prepoznate blaga koju su vam poklonjena.

Konačno ćete shvatiti da vam uistinu »nisam poklonio ništa osim anđela« i da vam »nisam poklonio ništa osim čudesu«.

U trenutku kad to shvatite, spoznat ćete da ne možete, a da ne uspijete.
To zauvijek zapamtite.
Ne možete, a da ne uspijete!

Treći Privid, Privid Razdvojenosti, može se koristiti da bi se iskusilo
jedinstvo sa svime što postoji.

Ako ste dugo vremena sjedinjeni s nečim, u određenom ćete trenutku
prestati zamjećivati da »vi« uopće postojite. Zamisao »vas« kao odvojenoga
bića postepeno će nestati.

To često osjećaju ljudi koji su dugo vremena zajedno. Njihova pojedinačna
osobnost nestaje. To je do određene točke prekrasno. Pa ipak, ta ljepota
nestaje kad se Jedinstvo doživljava bez kraja, jer Jedinstvo u nedostatku
Razdvojenosti nije ništa. Ne doživljuje se kao zanos, nego kao praznina. U
nedostatku bilo kakve odvojenosti, Jednota je ono što ne postoji.

Zbog toga sam vas nadahnuo da napišete: neka u vašoj bliskosti postoji
slobodan prostor. Ispijajte pune vrčeve, ali ne iz istog vrča. Stupovi koji
podupiru građevinu stoje razdaleko, a i žice lutnje su odvojene, iako
podrhtavaju istom glazbom.

Sveukupan je život proces doživljavanja Jedinstva i odvojenosti. To je ritam
samog života. Uistinu, to je ritam koji stvara Sam Život.

Ponovo vam kažem: Život je ciklus, kao i sve ono što je njime obuhvaćeno.
Ciklus se skuplja i razdvaja, skuplja i razdvaja. Zajedno, odvojeno. Zajedno,
odvojeno.

Čak i kad je nešto odvojeno, uvijek je ipak zajedno, jer se zapravo ne može
razdvojiti, nego se može samo povećati. Stoga, čak i kad se čini da je nešto
razdvojeno, ipak je i dalje zajedno, što znači da uopće nije razdvojeno.

Cijeli je vaš Svemir nekoć bio sjedinjen onkraj razumijevanja, skupljen u
točku koja je bila beskrajno manja od točke na kraju ove rečenice. Tada je
eksplodirao, pa ipak, nije se uistinu razdvojio, nego je jednostavno postao
veći.

Bog ne može razdvojiti Samoga Sebe. Može se činiti da smo se razdvojili, ali smo jednostavno i dalje dio jedan drugoga. Naše unutrašnje Jedinstvo ponovo se doživljava kad ga se prisjetimo.

Kad ugledate druge ljude za koje vam se čini da su različiti od vas, pažljivije ih pogledajte. Zagledajte se u njih. Dugo ih promatrajte i uhvatit ćete njihovu suštinu.

A tada ćete se susresti sa sobom, s onim sobom koje vas ondje očekuje. Kad u svome svijetu ugledate nešto - dio prirode, nekakav drukčiji vid života - što vam izgleda kao da je odvojeno od vas, samo pažljivije pogledajte.

Zagledajte se u to. Dugo to promatrajte i uhvatit ćete njegovu suštinu. A tada ćete se susresti sa sobom, s onim sobom koje vas ondje očekuje.

U tom ćete trenutku spoznati Jedinstvo sa svime što postoji. A kako se vaš osjećaj Jednote širi, patnja i tuga nestat će iz vašega života, jer patnja je odgovor na razdvajanje, a tuga je objava te istine. Pa ipak, to je lažna istina. To je istina koja se samo doima istinitom. To nije konačna istina. Stvarna razdvojenost, od nečega ili nekoga, jednostavno nije moguća. To je privid. Prekrasan privid, jer vam omogućuje da iskusite zanos Jedinstva, ali ipak privid.

Privid Razdvojenosti koristite kao da je oruđe u rukama majstora. Ovim oruđem izrađujete svoje iskustvo potpune sjedinjenosti, i to oruđe koristite ponovo da biste iznova stvarali to iskustvo. Kad, gdje god pogledali, ne vidite ništa osim sebe, tada gledate Božjim očima. I dok vaš osjećaj Jednote raste, bol i razočarenje nestat će iz vašega života.

Zauvijek to zapamtite.

Dok vaš osjećaj Jednote raste, bol i razočarenje nestat će iz vašega života.

Četvrti Privid, Privid Nedovoljnosti, možete koristiti da biste iskusili svoje obilje.

Bog je obilje, a isto ste to i vi. U Rajskom Vrtu imali ste sve, ali to niste znali. Iskusili ste vječni život, ali to vam nije bilo važno. Nije vas se dojmilo zbog toga što ništa drugo niste iskusili.

Rajski je Vrt mit, ali ta priča prenosi veliku istinu. Kad imate sve, a ne znate da imate sve, tada nemate ništa.

Jedini način na koji možete spoznati što znači posjedovati sve, je da u određenom trenutku imate manje. Odatle izvire Privid Nedovoljnosti.

Vaša nedovoljnost trebala je biti blagoslov putem kojeg ste mogli spoznati i iskusiti svoje istinsko i potpuno obilje. Pa ipak, nužno je iskoračiti izvan Privida - sagledati Privid kao privid, i odmaknuti se od njega - da biste doživjeli to iskustvo.

Evo kako možete iskoračiti iz Privida Nedovoljnosti: ispunite nedovoljnost kad je ugledate, bilo gdje se nalazila izvan vas. Jer ondje se Privid skriva: izvan vas.

Ako ugledate nedovoljnost izvan sebe, ispunite tu nedovoljnost.

Ako susretnete ljude koji su gladni, nahranite ih. Ako susretnete ljude kojima je potrebna odjeća, odjenite ih. Ako susretnete ljude kojima je potreban zaklon, dajte im zaklon. Tada ćete iskusiti da uopće ne osjećate nedovoljnost.

Koliko god malo nečega imali, uvijek ćete pronaći nekoga tko ima još manje. Pronađite takvu osobu, i dajte joj od svoga obilja.

Ne težite tome da nešto dobivate, nego da budete izvor. Uredite da drugi dobije ono što vi želite imati. Uredite da drugi iskusi ono što vi želite iskusiti. Tako čineći, prisjetit ćete se da ste cijelo vrijeme u svome posjedu imali te stvari.

Zbog toga je rečeno: »Činite drugima ono što biste željeli da oni vama čine«. Stoga ne zapitkujte: »Sto ćemo jesti? Sto ćemo piti? Promotrite ptice nebeske. Niti siju, niti žanju, nemaju ni smočnice ni žitnice, i Bog ih hrani. Može li tko od vas brigama produžiti svoj život samo za jedan lakat?

I ne pitajte, kako ćemo se odjenuti. Promotrite kako rastu ljiljani! Oni se ne trude i ne predu. A ja vam kažem da se ni Salomon u svoj raskoši svojoj ne obuče kao jedan od njih.«

Stoga, ponajprije tražite kraljevstvo nebesko, a sve će vam se drugo samo dodati. A kako možete tražiti kraljevstvo nebesko? Pružajući kraljevstvo

nebesko drugima. Postajući kraljevstvo nebesko, u kojem drugi mogu pronaći zaklon i snagu. Donoseći kraljevstvo nebesko, i sve njegove blagoslove, svima onima čije živote dodirujete. Jer, ono što dajete, to i postajete.

To zauvijek zapamtite.
Ono što dajete, to i postajete.

Peti Privid, Privid Zahtjeva, možete koristiti da biste iskusili kako nema ničega što morate učiniti da biste spoznali i iskusili ono Tko Vi Uistinu Jeste.

Tek kad učinite sve ono što zamišljate da se od vas zahtijeva da učinite da bi vaš život napredovao, možete dosegnuti potpunu spoznaju da ništa od toga nije potrebno.

Zapitajte one oko sebe koji su jako stari. Zapitajte one koji su plesali kako im je bilo rečeno i koji su išli ravnom crtom i strogo se pokoravali pravilima. Oni će vam svoj savjet izraziti u četiri riječi.

»Ne pokoravaj se pravilima.«

Neće oklijevati. Njihov će savjet biti hitar i jasan.

»Kreći se izvan zacrtanih linija.«

»Ne plaši se.«

»Slušaj svoje srce.«

»Ne dopusti da ti itko govori što da radiš.«

Na kraju svoga života spoznat ćete da ništa što ste radili nije važno - nego samo tko ste bili dok ste to radili.

Jeste li bili sretni? Jeste li bili blagi? Jeste li bili korisni? Jeste li bili brižni, suosjećajni, jeste li marili za druge? Jeste li bili velikodušni i nesebični i - najviše od svega - jeste li bili ispunjeni ljubavlju?

Uvidjet ćete da je vašoj duši važno kakvi ste bili, a ne što ste činili. I uvidjet ćete da je vaša duša, na kraju krajeva, ono Tko Vi Jeste.

Pa ipak, Privid Zahtjeva, zamisao da postoji nešto što morate učiniti, može potaknuti vaš um dok ste združeni sa svojim tijelom. Koristan je sve dok ste na nekoj razini svjesni da je to Privid, i da nitko ne mora učiniti ništa što ne želi učiniti.

Većinu ljudi ova misao istovremeno nevjerojatno oslobađa i nevjerojatno plaši. Strah se javlja zbog toga što ništa što uistinu treba učiniti nikada ne bi bilo učinjeno da je ljudskim bićima uistinu slobodno činiti ono što žele.

Tko bi iznio smeće?

Budimo ozbiljni.

Tko bi radio ono što nitko ne želi uraditi?

To je pitanje, i u njemu se krije strah. Ljudi vjeruju da, kad bi bili prepušteni sami sebi, ne bi radili ono što treba raditi da bi se život i dalje odvijao. Taj je strah neutemeljen. Otkrilo bi se da su ljudi uistinu prekrasna bića. I u zajednici u kojoj ne bi bilo nikakvih pravila i nikakvih zahtjeva, i dalje bi bilo mnogo ljudi koji bi obavljali ono što treba obaviti. Zapravo, bilo bi vrlo malo ljudi koji to ne bi željeli raditi, jer bi ljudima bilo neugodno da postanu poznati kao oni koji ne žele surađivati.

To bi se, eto, promijenilo, kad ne bi bilo pravila, propisa i zahtjeva. Ne bi se promijenilo ono što se radi, nego razlog zbog kojeg se nešto radi.

»Razlog« zbog kojeg se nešto radi bi se promijenio.

Umjesto da stvari obavljaju zbog toga što im je rečeno da ih moraju obaviti, ljudi bi ih obavljali zbog toga što bi odabrali da to učine, kao izraz onoga Tko Oni Jesu.

To je, uistinu, jedini pravi razlog da se bilo što učini. Ali taj razlog preokreće cjelokupni obrazac činjenja-bivanja. Način na koji su ljudi uspostavili taj obrazac izražava se ovako - čovjek nešto učini, a zatim nešto postaje. U okviru novog obrasca, čovjek jest nešto, a tada nešto čini.

Čovjek jest sretan, a tada radi ono što radi sretna osoba. Čovjek/etf odgovoran, a tada radi ono što odgovorna osoba radi. Čovjek/<?5ć ljubazan, a tada radi ono što ljubazna osoba radi.

Čovjek se ne ponaša odgovorno da bi postao odgovoran. Čovjek se ne ponaša ljubazno da bi postao ljubazan. To vodi samo negodovanju (»Nakon svega što sam učinio!«), budući da pretpostavlja da će djela biti nagrađena. A smatrali ste da je upravo to volja nebesa.

Raj su vam obećavali kao vašu vječnu nagradu za sve ono što napravite dok ste na Zemlji - i da ne napravite ono što »niste smjeli napraviti«. Stoga ste

zaključili da isto tako mora postojati i mjesto za one ljude koji ne rade dobro, ili koji rade ono što ne bi trebali raditi. To ste mjesto nazvali paklom. A Ja sam vam sada došao reći ovo: ne postoji takvo nešto kao što je pakao.

Pakao je stanje postojanja. To je iskustvo odvajanja od Boga, zamišljanja da ste odvojeni od svoga vlastitoga ja i da se ne možete ponovo združiti. Pakao je stanje u kojem neprestano pokušavate pronaći svoje ja. Ono što nazivate rajem, isto je tako stanje postojanja. To je iskustvo Jednote, zanos ponovnog sjedinjenja sa Svime Sto Postoji. To je spoznavanje svoga pravoga ja.

Da biste dospjeli u raj, ne postavljaju vam se nikakvi zahtjevi. To je stoga što raj nije mjesto u koje odlazite, nego mjesto u kojem se nalazite, uvijek. Pa ipak, možete biti u raj (Jednoti sa Svime), a da to ni ne znate. Uistinu, to se događa najvećem broju vas.

To se može promijeniti, ali ne vašim djelima. To se može promijeniti samo nečim što vi jeste. To znači kad se kaže: »Nema ničega što trebate učiniti«. Ništa, osim da budete.

I nema ničega drugog osim da budete Jedno.

Ono što zapanjuje je da kad ste Jedno sa svime, na kraju obavljate sve one stvari za koje ste mislili da ih »morate napraviti« da biste primili nagradu zbog koje ste mislili da morate raditi tako teško da biste je dobili. To postaje vaša prirodna volja, da drugima i za druge radite samo ono što biste radili sebi i za sebe. A drugima ne biste učinili ono što ne biste željeli da i oni vama učine. Kad ste Jedno, vi shvaćate - odnosno, ostvarujete - zamisao da »drugih«, zapravo, nema.

Pa ipak, ne »zahtijeva« se čak niti da budete Jedno. Od vas se ne može zahtijevati da postanete ono što već jeste. Ako imate plave oči, nitko vas ne može natjerati da imate plave oči. Ako ste visoki stotinu osamdeset centimetara, nitko vas ne može prisiliti da budete visoki stotinu osamdeset centimetara. A ako ste Jedno sa svime, od vas se ne može zahtijevati da to budete.

Stoga, nema tako nečeg kao što je Zahtjev.
Zahtjev ne postoji.

Tko bi zahtijevao? / od koga bi zahtijevao? Postoji samo Bog.

Ja Sam Onaj Koji Jesam, i nema ničega drugoga.

Koristite Privid Zahtjevnosti da biste zamijetili da ne može biti nikakvih zahtjeva. Slobodu od Zahtjeva ne možete spoznati i iskusiti ako posjedujete samo slobodu od Zahtjeva. Stoga ćete težiti za tim da zamislite da se od vas neke stvari zahtijevaju.

To ste jako dobro obavili. Stvorili ste Boga koji od vas zahtijeva savršenstvo, koji od vas traži da Mu prilazite samo na određen način, putem određenih obreda, od kojih su svi brižljivo propisani. Morate izgovarati točne i savršene riječi, obavljati upravo određena i savršena djela. Morate živjeti na osobit način.

Stvorivši privid da takvi zahtjevi postoje stoga da biste osvojili Moju ljubav, sada počinjete doživljavati neopisivu radost spoznaje da ništa od toga nije nužno.

To ćete zamijetiti kad shvatite da »nagrade« često dolaze ljudima na Zemlji, bez obzira »čine li ono što bi trebali činiti« ili ne. Isto vrijedi i za ono što vi zamišljate svojim nagradama u zagrobnom životu. Vaše, pak, iskustvo o zagrobnom životu nije nagrada, nego posljedica. To je prirodan ishod prirodnog procesa nazvanog Život.

Kad vam to postane jasno, naposljetku ćete spoznati i slobodnu volju.

U tom ćete trenutku spoznati da je vaša prava priroda sloboda. Nikada više nećete zamijeniti ljubav sa Zahtjevom, jer istinska ljubav ništa ne zahtijeva. To zauvijek zapamtite.

Šesti Privid, Privid Prosuđivanja, može se koristiti da bi se iskusilo čudo vas koji ne prosuđujete i Boga koji ne prosuđuje.

Odabrali ste da ćete stvoriti iskustvo prosuđivanja da biste iskusili čudo Boga koji ne prosuđuje, i da biste razumjeli da je prosuđivanje u Božjem svijetu sasvim nemoguće. Tek kad tugu i razornost prosuđivanja iskusite na vlastitoj koži, možete uistinu spoznati da ljubav nikada ne bi mogla podržavati prosuđivanje.

To najoštrije spoznajete kad vas drugi ljudi prosuđuju, jer ništa ne ranjava više od prosuđivanja.

Prosudivanje dublje boli kad oni koji prosuđuju nisu u pravu - ali boli čak još mnogo dublje kad jesu u pravu. To se događa onda kad prosudba zasijeca u osjetljivo mjesto i razdire tkanje duše. Dovoljno je da to doživite samo jednom da biste spoznali da prosudivanje nikada nije proizvod ljubavi.

Stvarajući svoj prividni svijet, stvorili ste društva u kojima prosudivanje ne samo da je prihvaćeno, nego se i očekuje. Na temelju te zamisli da netko drugi može prosuditi jeste li »krivi« ili »nevini«, stvorili ste čak cijeli jedan sustav onoga što nazivate »pravdom«.

Reći ću vam ovo: u Božjim očima nitko nikada nije kriv, i svi su uvijek nevini. To je stoga što Moje oči vide više od vaših. Moje oči uočavaju zašto vi nešto mislite, zašto nešto govorite, zašto nešto činite. Moje srce zna da ste vi jednostavno to pogrešno shvatili.

Nadahnuo sam vas da kažete: »Nitko ne čini ništa neprikladno s obzirom na svoj obrazac svijeta«. To je velika istina. Nadahnuo sam vas da kažete: »Krivnja i strah jedini su čovjekovi neprijatelji«. To je velika istina.

U visokorazvijenim društvima, niti jedan pripadnik društva nikada nije podvrgnut prosudivanju i okrivljavanju. Jednostavno se primjećuje da su nešto napravili, pa im se razjašnjava ishod njihovih djela i njihov utjecaj. Tada im se omogućuje da odluče žele li bilo što učiniti s obzirom na to. I svima je drugima u tom društvu isto tako omogućeno da odluče žele li bilo što učiniti sebi ili za sebe s obzirom na to. Oni ništa ne rade drugome.

Zamisao kazne jednostavno se kod njih ne pojavljuje, zbog toga što im je samo načelo kažnjavanja neshvatljivo. Zašto bi Jedino Biće poželjelo kazniti Samoga Sebe? Čak i ako je učinilo nešto loše, zašto bi kaznom ponovo željelo sebi nanijeti bol? Kako još jedna povreda Samome Sebi može ispraviti zlo prve povrede? To je kao da nogom slučajno udarite u nešto, a onda ponovite udarac da biste se osvetili.

Naravno, u društvu koje samo sebe ne shvaća kao jedno, i koje samo sebe ne vidi kao jedno s Bogom, ta usporedba ne bi imala smisla. U takvom bi društvu prosudivanje bilo savršeno smisljeno.

Prosudivanje nije isto što i promatranje. Promatranje je jednostavno gledanje, jednostavno uočavanje onoga što jest. S druge strane, prosudivanje je zaključak da nešto drugo mora biti takvo zbog onoga što je primijećeno.

Promatranje je svjedočenje. Prosudba je zaključivanje. To je kad rečenici dodate »stoga«. Zapravo, prosuđivanje postaje rečenica - često izrečena bez ikakve milosti.

Prosuđivanje žigoše dušu, jer označava duh Prividom onoga tko vi jeste, zanemarujući dublju stvarnost.

Ja vas nikada neću prosuđivati, nikada. Jer, čak i ako učinite nešto, Moje promatranje vašeg djela bit će jednostavno zamjećivanje. Neću izvlačiti nikakvih zaključaka o tome Tko Vi Jeste, budući da vi nikada niste završili sa svojim stvaranjem sebe. Vi neprestano napredujete. Niste dovršili svoje stvaranje - nikada ga nećete ni dovršiti.

Vi nikada niste ona osoba kakva ste bili u prethodnom trenutku. I ja vas nikada takvom ne promatram, nego vas radije promatram onakvima kakvi sada želite biti.

Ja sam nadahnuo ljude da to ovako opišu: vi neprestano stvarate sebe iz polja beskonačnih mogućnosti. Vi sebe neprestano iznova ponovo stvarate u sljedećoj najveličanstvenijoj inačici najuzvišenije vizije koju ste ikada imali o tome Tko Vi Jeste. Vi se u svakom trenutku ponovo rađate. A to se događa svim ljudima.

U trenutku kad to shvatite, uvidjet ćete da je prosuđivanje samoga sebe, kao i prosuđivanje drugih, besmisleno. Zbog toga što je onaj kojeg prosuđujete prestao postojati, čak i dok ga prosuđujete. Završio je dok vi još donosite svoje zaključke.

U tom trenutku zauvijek ćete odbaciti svoju zamisao Boga koji prosuđuje, jer ćete shvatiti da ljubav nikada ne može prosuđivati. Kako vaša svjesnost raste, shvatit ćete potpuni učinak istine da stvaranje samoga sebe nikada ne prestaje.

To zauvijek zapamtite.

Stvaranje samoga sebe nikada ne prestaje.

Sedmi Privid, Privid Osude, može se koristiti da biste iskusili činjenicu da ne zaslužujete ništa osim pohvale. To je nešto što vi ne možete shvatiti, jer tako duboko živite u svome Prividu Osude. Međutim, kad biste u svakom trenutku živjeli u srcu pohvale, ne biste je mogli iskusiti. Pohvala vam ništa ne bi značila. Ne biste znali što je to.

Veličanstvenost pohvale nestaje kad postoji samo pohvala. Pa ipak, vi ste tu svjesnost odveli u krajnosti, uzdižući privid nesavršenstva i Osude na nove razine, gdje sada zaista vjerujete da je pohvala nešto pogrešno - osobito pohvala samoga sebe. Ne smijete se hvaliti, a ne smijete ni zamijetiti (a kamoli objaviti) veličanstvenost onoga Tko Vi Jeste. I morate biti škrti u svojim pohvalama drugih. Zaključili ste da pohvala nije nešto osobito dobro. Privid Osude ujedno je i vaš proglas da se i vama i Bogu može nanijeti zlo.

Naravno, istina je upravo suprotna, ali vi ne možete spoznati ovu istinu, niti je iskusiti, u nedostatku bilo kakve druge stvarnosti. I tako ste stvorili alternativnu stvarnost u kojem je zlo moguće, a Osuda je tome dokaz.

Da ponovim - zamisao da se vama ili Bogu može nanijeti zlo je privid. Ako je Bog Sve u Svemu (a Ja to jesam), i ako je Bog Svemoćan (a Ja to jesam), i ako je Bog Vrhovno Biće (to je istina), tada je nemoguće Bogu nanijeti bol ili zlo. A ako ste vi načinjeni na sliku i priliku Božju (a jeste), tada je i vama nemoguće nanijeti bol ili zlo.

Osuda je sredstvo koje ste stvorili da bi vam pomoglo iskusiti čudo tako nečega, stvarajući kontekst u kojem ta istina ima svoje značenje. »Šteta« je jedan od mnogih manjih privida koji svakoga dana izrastaju iz Deset Privida. Prvi Privid (da je Bogu i vama nešto potrebno) ono je što stvara privid da ako ne dobijete ono što vam je potrebno, i Bog i vi bit ćete povrijeđeni, tužni ili oštećeni.

To postavlja savršeno okružje za odmazdu. A to nije maleni, nego jako veliki privid.

Maštu ljudi ništa nije privlačilo više od zamisli da pakao postoji, da u Svemiru postoji mjesto na koje Bog osuđuje one koji se nisu pokorili Njegovom zakonu.

Zastrašujuće, sablasne slike tog užasnog mjesta pojavljuju se na freskama na stropovima i zidovima crkvi po cijelome svijetu. Jednako uznemirujuće slike ukrašavaju stranice čitanke iz vjeronauka i knjižica nedjeljne škole koje se dijele maloj djeci - da ih se tim slikama što više zaplaši.

I dok su dobri ljudi, koji su išli u crkvu, stoljećima vjerovali u poruku koju su im prenosile te slike, ta je poruka zapravo lažna. Zbog toga sam nadahnuo papu Ivana Pavla II da na papinskoj audijenciji u Vatikanu (dvadeset osmog srpnja 1999. godine) izjavi da »neprikladna upotreba biblijskih slika ne

smije izazivati psihozu ili tjeskobu«. Biblijski opisi pakla simbolički su i metaforični.

Nadahnuo sam papu da izjavi da »vječna vatra« i »goruće peći« o kojima Biblija govori »upućuju na potpuno razočarenje i prazninu života u kojem nema Boga«. Pakao je stanje odvojenosti od Boga, objasnio je papa, stanje koje je uzrokovao ne Bog koji kažnjava, nego mi sami.

Nije uloga Boga da provodi odmazdu ili da bilo koga kažnjava, a papa je to na svojoj audijenciji pojasnio.

Ipak, zamisao o Bogu koji određuje kazne koristan je privid. Taj je privid stvorio kontekst unutar kojega možete iskusiti mnoštvo stvari, mnoge vidove postojanja. Na primjer, strah. Ili opraštanje. Suosjećaj i milosrđe.

Osuđeni čovjek na najdubljoj razini razumijeva izraz milosrđa. Isto tako i ona osoba koja donosi osudu - ili oslobođenje.

Oproštaj je druga nijansa izražavanja ljubavi i pomogao je vašoj vrsti da iskusi ljubav. Oproštaj se doživljava samo u mladim, primitivnim kulturama (napredne kulture nemaju potrebu za opraštajem, jer znaju da, budući da ne može biti nanošenja štete, ni oproštaj nije potreban), ali u kontekstu evolucije - u procesu kojim kulture postaju zrelije i rastu - posjeduje ogromnu vrijednost.

Oproštaj vam omogućuje da iscijelite doslovce svaku psihološku, osjećajnu, duhovnu, a katkad čak i fizičku, povredu, za koju zamišljate da vam je nanesena. Oproštaj je veliki iscjelitelj. Opraštanjem se doslovno možete u potpunosti iscijeliti. Opraštanjem možete postići sreću.

U tom je smislu vaša upotreba Privida Osude vrlo stvaralačka, jer stvara mnogo trenutaka u vašem životu, kao i u ljudskoj povijesti, u kojima se oproštaj može izraziti. Vi ste to doživjeli kao vid božanske ljubavi, koji vas dovodi sve bliže i bliže istini i ljubavi i samog Božanstva.

Jedna od najčuvenijih priča o opraštanju je priča o Isusu koji na križu oprašta čovjeku pored Sebe, a otkriva vječnu istinu da nitko tko traži Boga nikada neće biti osuđen. To znači da nitko nikada nije osuđen, jer svi na kraju traže Boga, bez obzira zovu li Ga tim imenom ili ne.

Pakao je iskustvo odvojenosti od Boga. Pa ipak, onaj tko ne želi iskusiti vječnu odvojenost to ne mora učiniti. Već i puka želja za ponovnim sjedinjenjem s Bogom dovodi do tog sjedinjenja.

To je neobična izjava, pa ću je ponoviti.

Već i puka želja za ponovnim sjedinjenjem s Bogom dovodi do tog sjedinjenja.

Opraštanje nikada nije nužno, budući da Božanstvo nikada ne može počinuti nikakvu stvarnu uvredu, niti čovjek može nanijeti stvarnu uvredu Božanstvu, s obzirom na to da je samo Božanstvo Sve Što Postoji. Napredne kulture to razumiju. Tko bi kome trebao oprostiti? I zbog čega?

Oprašta li ruka nozi što se udarila? Oprašta li oko uhu?

Ruka može ublažiti bol nožnom prstu, to je istina. Može ga protrljati i odmah će se bolje osjećati. Ali je li potrebno da ruka oprost prstu? Ili, bi li moglo biti da je opraštanje na jeziku duše samo druga riječ za tješnje?

Nadahnuo sam pisca da napiše: ljubav znači da se nikada ne moraš ispričavati.

Kad i vaša kultura to shvati, više nikada nećete osuđivati ni sebe ni druge za one trenutke kad duša »udari prstom u nešto tvrdo«. Nikada više nećete prigrliti osvetoljubivog, bijesnog Boga koji proklinje i osuđuje na vječne muke zbog onoga što bi Bogu svakako manje značilo nego da se udari u prst.

U tom trenutku zauvijek ćete napustiti svoju zamisao o Bogu koji osuđuje, jer ćete spoznati da ljubav nikada ne može osuđivati. Tada ni vi više nikoga nikada nećete osuđivati, prema Mojoj zapovjedi: ne sudi i ne osuđuj.

Zauvijek to zapamtite.

Ne sudi i ne osuđuj.

Osmi Privid, Privid Uvjetovanosti, možete koristiti da biste iskusili onaj vid svoga ja koji postoji bez ikakvih uvjeta - i koji upravo zbog toga može i voljeti bez uvjeta.

Vi ste neuvjetovana bića, ali ne možete spoznati da ste neuvje-tovana bića zbog toga što nema takvog uvjeta pod kojim vi ne biste bili neuvjetovani. Stoga niste uvjetovani.

To je doslovna istina. Vi niste uvjetovani da bilo što činite. Vi samo možete biti. Pa ipak, puko postojanje vas ne zadovoljava. S tog ste razloga stvorili

Privid Uvjetovanosti. To je zamisao da jedan dio vas - jedan dio Života, jedan dio Boga - ovisi o nekom drugom dijelu da bi postojao.

To je posljedica, proširenje, vašeg Privida Razdvojenosti, koji, sa svoje strane, izvire iz vašeg Privida Potrebe, što je Prvi Privid. Uistinu, postoji samo Jedan Privid, a svi su drugi prividi njegova proširenja, kao što sam vam već govorio.

Na temelju Privida Uvjetovanosti stvoreno je ono što vi nazivate relativnošću. Toplo i hladno, na primjer, zapravo nisu suprotnosti, nego jedna te ista stvar u različitim uvjetima.

Sve je jedna te ista stvar. Postoji samo jedna energija, a to je ona energija koju nazivate Životom. Umjesto te riječi, možete upotrijebiti riječ »Bog«. Vi o pojedinačnoj i osobitoj vibraciji ove energije govorite kao o uvjetu. Pod određenim uvjetima određene se stvari događaju i postaju ono što vi nazivate istinitima.

Primjerice, gore je dolje, a dolje je gore - pod određenim uvjetima. Vaši su astronauti naučili da u vanjskom svemiru nestaju odrednice »gore« i »dolje«. Istina se promijenila zbog toga što su se promijenili uvjeti. Promjenjivi uvjeti stvaraju promjenjivu istinu.

Istina nije ništa drugo nego riječ u značenju »ono što je tako upravo sada«. A ono, pak, što jest, neprestano se mijenja. Stoga se i istina neprestano mijenja.

Vaš vam svijet to pokazuje. Svedeno na jednu riječ, život je promjena.

Bog Jest Život. Stoga, Bog Jest Promjena.

Riječju, Bog Jest Promjena.

Bog je proces. Ne biće, nego proces.

A taj se proces naziva promjenom.

Nekima bi se od vas više svidjela riječ evolucija.

Bog je energija koja evoluirala... ili, Ono Što Postaje.

Ono Što Postaje ne treba nikakve osobite uvjete da bi postalo. Život jednostavno postaje ono što postaje, i da biste ga vi definirali, opisali, procijenili, izmjerili i pokušali nadzirati, vi mu pripisujete određene uvjete. Život, pak, nema nikakvih uvjeta. Život jednostavno jest. Život jest ono što jest.

JA JESAM ONO ŠTO JESAM.

Sada možda prvi put možete u potpunosti shvatiti ovu drevnu zagonetnu izjavu.

Kad spoznate da se mora pričiniti da uvjeti postoje da biste mogli iskusiti neuvjetovanost (odnosno, da biste spoznali Boga), blagoslovit ćete uvjete svoga života, i svaki uvjet kojega ste ikada iskusili. Ti su vam uvjeti omogućili da iskusite da ste veći od bilo kojeg od njih. Veći od sviju njih zajedno. Vaš vam je život to pokazao.

Razmislite o tome na trenutak, i uvidjet ćete da je to istina. Zamislite uvjet u kojem pronalazite sebe, u kojem zamišljate da postojite. Jeste li se ikada uzdigli iznad tog uvjeta da otkrijete da ste ga prerasli? Istina je da ga uopće niste prerasli. Nikada niste ni bili uvjet. Jednostavno ste odbacili svoju zamisao da je taj uvjet u kojem ste se pronašli bio vi. Sebe ste sagledali kao većeg od uvjeta, kao nešto različito od njega.

»Ja nisam moj uvjet«, možda ste rekli. »Ja nisam moja poteškoća, ja nisam moj posao, ja nisam moje bogatstvo, ili njegov nedostatak, ja nisam to. To nije ono Tko Ja Jesam.«

Ljudi koji su donijeli takve proglose u svojim su životima izazvali izvanredna iskustva, izvanredne ishode. Na taj su način iskoristili Privid Uvjetovanosti da bi sebe iznova nanovo stvorili, u najve-ličanstvenijoj inačici najuzvišenije vizije koju su ikada imali o tome Tko Oni Jesu.

Zbog toga ima ljudi koji su blagoslovili upravo one životne uvjete koje su ostali osudili. Jer oni su te uvjete prigrlili kao veliki dar, koji im je omogućio da uoče i objave istinu svoga bića.

Kad blagoslovite uvjete svoga života, vi ih mijenjate. Jer vi ih smatrate nečim drugim, a ne onakvima kakvi se čine da jesu, dok sebe smatrate nečim drugim, a ne onim što se čini da jeste.

U tom trenutku počinjete svjesno stvarati, a ne samo zamjećivati, uvjete i okolnosti svoga života, jer ćete spoznati da ste oduvijek bili i da ćete uvijek biti onaj koji zamjećuje i definira svaki uvjet. Ono što jedan čovjek zamjećuje kao siromaštvo, vi možete zamijetiti kao obilje. Ono što jedan čovjek smatra porazom, vi možete definirati kao pobjedu (kao što ćete i učiniti, kad odlučite da je svaki neuspjeh zapravo uspjeh).

Tako ćete svoje ja doživjeti kao stvoritelja svakog stanja - onoga koji stanje »zamišlja« ako želi (ali samo ako je to vaša volja), budući da istinska Uvjetovanost ne postoji.

U tom ćete trenutku prestati kriviti druge ljude, mjesta ili stvari u svome životu za život svojih iskustava. A promijenit će se sveukupnost vašega iskustva -prošlost, sadašnjost i budućnost. Znat ćete da nikada zapravo niste bili žrtva, a ono što znate, to će rasti. Konačno ćete shvatiti da žrtve uopće ne postoje.

To zauvijek zapamtite.

Žrtve uopće ne postoje.

Deveti Privid, Privid Nadmoćnosti, možete koristiti da biste iskusili da ništa nije nadmoćnije nečemu drugome, a da je i podređenost isto tako izmišljotina. Sve su stvari ravnopravne. Pa ipak, dok postoji samo ravnopravnost, vi ne možete spoznati da su sve stvari ravnopravne.

Ako je sve ravnopravno, tada ništa nije ravnopravno - jer i sama zamisao »jednakosti« je nešto što ne možete iskusiti, budući da postoji samo jedno, a to jedno ravnopravno je samo sebi.

Nešto ne može biti »neravnopravno« samo sebi. Ako uzmete neku stvar i razdijelite je na dijelove, ti su dijelovi ravnopravni cjelini. Oni nisu nešto manje od cjeline samo stoga što su razdvojeni.

Pa ipak, privid nejednakosti omogućuje svakom dijelu da sebe zamijeti kao dio koji jest, a ne da sebe primjećuje samo kao cjelinu. Sebe ne možete sagledati kao dio, ako se ne sagledate kao da ste odvojeni. Razumijete li? Ne možete zamisliti sebe kao dio Boga ako ne zamislite da ste odvojeni od Boga.

Drukčije rečeno, Mene ne možete vidjeti ako se ne udaljite i ne pogledate Me.

Pa ipak, ne možete se povući unazad i pogledati me, ako mislite da ste vi Ja. Stoga, da biste Me iskusili, morate zamisliti da vi niste Ja.

Vi ste ravnopravni Bogu, a ta ravnopravnost s Bogom nešto je što vi čeznete iskusiti. Vi niste podređeni Bogu, niti čemu drugome, ali ne možete spoznati

ili iskusiti to nepostojanje podređenosti kad ništa nije nadmoćno. Stoga stvarate Privid Nadmoćnosti, da biste mogli spoznati da ste ravnopravni svemu - što znači da ničemu niste nadmoćni.

Vaša Jednota s Bogom ne može se iskusiti izvan konteksta u kojem je nepostojanje Jednote, ili Razdvojenost, moguće. Morate se nalaziti unutar log konteksta, ili unutar onoga što smo mi ovdje nazvali prividom, da biste spoznali istinu koja postoji izvan privida. Morate biti »u ovom svijetu, ali ne i od ovoga svijeta«.

Isto tako, ne možete iskusiti svoju ravnopravnost s Bogom, ni sa svime ostalim u životu, sve dok ne uspijete shvatiti neravnopravnost. Zbog toga ste stvorili Privid Nadmoćnosti.

K tome, postoji još jedna dobra strana te zamisli o Nadmoćnosti. Zamišljajući da ste nadmoćni uvjetima i okolnostima svoga života, vi sebi omogućujete da iskusite onaj vid vašega bića koji je veći od svijetu tih uvjeta i okolnosti - o čemu smo već govorili.

Postoji prekrasan dio vas kojeg možete zazvati kad se suočite s negativnim uvjetima i okolnostima. Neki od vas to nazivaju hra-brošču. Privid Nadmoćnosti na taj vam je način vrlo koristan dok živite unutar većeg Privida koji se naziva Život u Tjelesnom Carstvu, jer taj vam privid daje snagu da se uzdignete iznad negativnih okolnosti i da ih nadvladate.

Kad taj Privid shvatite kao privid, uvidjet ćete da ne postoji niti jedan dio vas koji bi bio nadmoćan Svemu Tome, jer je svaki dio vas Sve To. Tada se više nećete oslanjati na svoju hrabrost, jer ćete spoznati da vi niste hrabrost. Nećete više zazivati ni Boga, jer ćete spoznati da vi niste Boga kojeg biste zazivali.

Vi ste onaj koji zove i onaj kojeg zovete. Onaj koji mijenja i ono što se mijenja. Stvoritelj i stvoreno. Početak i kraj. Alfa i omega. To vi jeste, budući da Sam Ja to. A vi ste načinjeni na Moju sliku i priliku. Vi jeste Ja. Ja jesam vi. Ja se krećem u vama, kao vi, i kroz vas. U vama Ja nalazim Svoje postojanje. U svakome i u svemu.

Stoga, nitko od vas nije nadmoćan nekome drugome. Tako nešto je nemoguće. Vi ste, pak, stvorili Privid Nadmoćnosti da biste mogli spoznati

svoju moć-a, prema tome, i moć sviju ostalih ljudi; vaše jedinstvo i ravnopravnost s Bogom i ljudima; i jedinstvo i ravnopravnost sviju ljudi s Bogom i svim ljudima.

Pa ipak, mora vam se reći da je taj Privid Nadmoćnosti vrlo opasan privid, ako želite izbjeći ljudsku bol i patnju.

Već sam vam rekao da ćete bol i patnju izbjeći kad iskusite svoju Jednotu sa svime što postoji i s Bogom. Upravo Privid Nadmoćnosti niječe to jedinstvo, i dovodi do još većeg razdvajanja.

Nadmoćnost je najzavodljivija zamisao koja je ikada prebivala u ljudskome iskustvu. Tako je privlačna - kad ste vi onaj koji si zamišlja da je nadmoćan. A može biti tako teška kad netko drugi tvrdi da je nadmoćan vama.

Budite stoga oprezni s tim prividom, jer je moćan. Morate ga duboko i potpuno razumjeti. Zamisao Nadmoćnosti može biti veliki dar u svijetu relativnoga iskustva, kao što sam vam pokazao. Uistinu, može vam donijeti snagu i hrabrost da sagledate i iskusite da ste veći od svojih okolnosti, od svojih protivnika, veći nego što vi sami o sebi mislite. Ali ta zamisao može biti podmukla.

Čak su i religije, jedina ljudska tvorevina navodno stvorena da bi vas približila Bogu, prečesto koristile Nadmoćnost kao svoje glavno oružje. »Naša je religija bolja od ostalih religija«, mnoge su tvrdile, tako više razdvajajući, nego sjedinjujući, ljudska bića na njihovom putu prema Bogu.

Države i narodi, rase i spolovi, političke stranke i gospodarski sustavi - svi su pokušavali iskoristiti svoju navodnu Nadmoćnost da bi privukli pozornost, poštovanje, suglasnost, naklonost, moć, ili, jednostavno, pristalice. Ono što su tim oruđem postizali bilo je sve, samo ne nadmoćno.

Pa ipak, najveći dio ljudske rase čini se da je slijep ili neobično tih. Najveći dio ljudi ne može shvatiti da njihovo vlastito ponašanje, utemeljeno na nadmoćnosti, zapravo dovodi do različitih vrsta podređenosti. Ili to uviđaju, a jednostavno odbijaju priznati. Posljedica je da se ciklus u kojem se

Nadmoćnost koristi kao opravdanje za djelovanje, a posljedica toga je patnja zbog slabih ishoda tih postupaka, neprestano nastavlja. Postoji način da se taj ciklus zaustavi.

Sagledajte taj Privid kao privid. Shvatite i spoznajte naposljetku da Smo Svi Mi Jedno. Ljudska rasa i sveukupnost Života sjedinjeno su polje. Sve Je To Jedno. Stoga nema ničega u odnosu na što biste mogli biti nadmoćni, kao što nema ničega što bi vama moglo biti nadmoćno.

To je suštinska istina životnoga iskustva. Je li tulipan nadmoćan ruži? Jesu li planine veličanstvenije od mora? Koja je snježna pahuljica raskošnija od ostalih? Je li moguće da su sve raskošne - i da dok slave svoju združenu raskoš, stvaraju prekrasan prizor? Tada se stapaju jedna s drugom, u

Jednotu. Pa ipak, nikada ne odlaze. Nikada ne nestaju. Nikada ne umiru. Jednostavno mijenjaju oblik. I to ne samo jednom, nego nekoliko puta: iz čvrstoga stanja u tekuće, iz tekućeg u paru, iz vidljivog u nevidljivo, da bi se ponovo uzdigle, a tada se opet vratile u novom obliku ljepote i čudesa od kojeg zastaje dah. To je Život, Život koji živi.

To ste vi.

Ova je metafora potpuna.

Ova je metafora stvarna.

Vi ćete to ostvariti u svome iskustvu kad jednostavno odlučite da je to istina, i kad se tako počnete ponašati. Sagledajte ljepotu i čudo sviju onih života s kojima ste u dodiru. Jer svi ste vi uistinu čudesni, pa ipak, nitko od vas nije čudesniji od drugoga. I svi ćete se vi jednoga dana stopiti u Jednoti, i tada ćete znati da zajedno tvorite jedinstveni tijek.

Takva će spoznaja promijeniti sveukupnost vašega iskustva na Zemlji. Promijenit će vašu politiku, vaše gospodarstvo, vaše društvene odnose, način na koji obrazujete svoju djecu. Takva će vas spoznaja konačno uvesti u raj na Zemlji.

Kad shvatite da je Nadmoćnost privid, znat ćete da je i podređenost isto tako privid. Tada ćete osjetiti čudo i moć ravnopravnosti - jednoga s drugim, i s Bogom. Vaše će shvaćanje samoga sebe postati šire, i shvatit ćete razlog zbog kojeg je došlo do stvaranja Privida Nadmoćnosti. Jer, što je veća vaša zamisao o vama samima, to će veće biti vaše iskustvo.

To zauvijek zapamtite.

Što je veća vaša zamisao o vama samima, to će veće biti vaše iskustvo.

Deseti Privid, Privid Neznanja, stvorio je zamisao da vi ništa od svega ovoga ne znate; da je sve ovo što je do sada rečeno vama sasvim novo, i da vi to ne možete shvatiti.

Taj vam privid omogućuje da i dalje nastavite živjeti u Carstvu Relativnosti. Pa ipak, vi ne morate nastaviti živjeti onako kako ste do sada živjeli, u bolu i patnji, ranjavajući sebe i sve oko sebe, čekajući, neprestano čekajući bolja vremena - ili svoju vječnu nagradu u raju. Vi možete ostvariti svoj raj na Zemlji. Vi možete živjeti u svom rajskom vrtu. Nikada niste bili izbačeni iz njega. Ja vam to nikada ne bih učinio.

Vi to znate. U svome srcu vi to već znate. Upravo kao što znate za Jedinstvo čovječanstva i sveukupnog života. Upravo kao što znate za ravnopravnost svega što postoji, i kao što znate da je ljubav bezuvjetna. Vi znate sve to i još daleko više, a te spoznaje čuvate duboko u svojoj duši.

Neznanje je privid. Kad uvidite da je Privid privid, mudro ga koristite - kad shvatite da nije istina da ne znate. Vi znate... i znate da znate. To se govori za sve Majstore.

Oni znaju da znaju, i svoje znanje koriste da bi živjeli s izmišljenim svijetom u kojeg su se doveli, anew njemu. Tada se vama, u vašem svijetu, čini kao da su čarobnjaci, jer s lakoćom stvaraju i koriste Životne privide.

»Neznanje« je prekrasan privid, i vrlo koristan. Omogućuje vam da ponovo spoznate, da ponovo naučite, da se još jednom prisjetite. Omogućuje vam da iskusite ciklus. Da postanete snježna pahuljica.

Privid neznanja je ono što vam omogućuje da spoznate da znate. Ako sve znate, i znate da znate, tada ništa ne možete znati. Pažljivo razmotrite ovu istinu, i shvatit ćete je.

Dopustite, dakle, sebi privid da nešto ne znate. Bilo što. U tom trenutku doživjet ćete iskustvo onoga što znate - i ono što znate nenadano će vam postati očigledno.

To je ljepota poniznosti. To je moć izjave: »Postoji nešto što ne znam, a ta bi spoznaja sve mogla promijeniti«. Već i samo ta jednostavna izjava mogla bi iscijeliti svijet.

Predavanje poniznosti predavanje je slavi.

Rečeno jezikom vaše teologije, nema boljeg oruđa za napredovanje. Ja sam nadahnuo da se izgovori da je malo »ponizne teologije« ono što je svijetu potrebno. Malo manje sigurnosti da sve znate, i malo više voljnosti da nastavite potragu, da priznate da može biti nešto što ne znate - a spoznaja toga što ne znate mogla bi sve promijeniti.

Ponovo vam kažem, neznanje vodi znanju. Sveznanje vodi neznanju. Zbog toga je Privid Neznanja toliko važan. A tako je i sa svim ostalim Prividima. Prividi su ključevi do vašeg iskustva o tome Tko Vi Uistinu Jeste. Oni otvaraju vrata koja vode iz Carstva Relativnog u Carstvo Apsolutnog. Vrata prema svemu što postoji.

Pa ipak, kao što je slučaj sa svih Deset Privida, kad vas Privid Neznanja prevlada, kad postane vaše jedino iskustvo, vaša uvijek prisutna stvarnost, tada vam više ne može služiti. Tada ste nalik čarobnjaku koji je zaboravio svoje vlastite čarolije. Zavarani ste svojim vlastitim prividima. Tada vas netko drugi treba »spasiti«, netko tko sagledava privid, tko će vas probuditi i podsjetiti vas Tko vi Uistinu Jeste.

Ta će duša uistinu biti vaš spasitelj, kao što i vi možete uistinu biti spasitelj drugih ljudi, jednostavno ih podsjećajući Tko Oni Uistinu Jesu, vraćajući ih njima samima. »Spasitelj« je samo drugi naziv za »onoga koji podsjeća«. To je netko tko vas podsjeća, netko tko vas navodi da se ponovo prisjetite, navodeći vas da usvojite novo mišljenje i da ponovo sebe spoznate kao dio Tijela Božjega.

Činite to drugima. Jer vi ste spasitelji ovoga vremena. Vi ste Moji Voljeni, s kojima sam Ja jako zadovoljan. Vi ste oni koje sam poslao da druge dovedu kući.

Stoga, iskoračite iz privida, ali se ne udaljavajte od njega. Živite s prividom, ali ne unutar njega. Činite tako i bit ćete u ovome svijetu, ali ne i od ovoga svijeta. Spoznat ćete svoje vlastite čarolije, a ono što znate, to raste. Vaša zamisao o vlastitoj čaroliji bit će sve veća, sve dok jednoga dana ne shvatite da ste vi ta čarolija.

To zauvijek zapamtite.
Vi ste čarolija.

Kad počnete koristiti Privid Neznanja, kad ga više ne budete živjeli nego ga jednostavno koristili, tada ćete priznati i prihvatiti da ima još mnogo toga što još ne znate (čega se ne sjećate), i upravo vas ta poniznost uzdiže iznad svake skromnosti, omogućujući vam da razumijete sve više, da se sve više prisjećate, da postajete sve svjesniji. Sada se nalazite među onima koji su cognoscenti- oni koji znaju.

Zapamtite da privide jednostavno koristite da biste stvorili ograničeno kontekstualno polje unutar kojega možete doživljavati iskustva, a ne samo razumom shvaćati, bilo koji vid od bezbrojnog mnoštva vidova onoga Tko Vi Jeste. To kontekstualno polje počinjete svjesno koristiti, kao što umjetnik koristi kist za slikanje, stvarajući prekrasne slike, stvarajući snažne i izuzetne trenutke - trenutke milosti - u kojima sebe iskustveno spoznajete.

Ako svoje ja želite iskusiti kao, primjerice, opraštanje, možete združiti Privide Prosudbe, Osude i Nadmoćnosti. Predstavivši si te privide ispred sebe, nenadano ćete u svome životu otkriti (stvoriti) ljude koji vam pružaju mogućnost da proživite opraštanje. Možete čak dodati i Privid Neuspjeha, projiciravši ga na sebe, da pojačate to iskustvo. Konačno možete upotrijebiti Privid Neznanja, i glumiti da ne znate da vi sami sve to radite.

Ako svoje ja želite iskusiti kao suosjećaj, ili kao velikodušnost, možete združiti Privide Potrebe i Nedovoljnosti, da biste stvorili kontekstualno polje unutar kojega možete izraziti te vidove Božanstva u samome sebi. Tada sebe možete naći na ulici, okruženog prosjacima. Čudno, možda ćete reći u sebi, nikada prije na ovom uglu nisam susreo prosjake...

Prema njima osjećate samilost. Ganuli su vaše srce. Osjećate kako se u vama budi velikodušnost, i vi posežete u džep i dajete im novac.

Ili će vas možda telefonom nazvati rođak i zamoliti da mu posudite novaca. U tom trenutku možete odabrati da osjetite bilo koji od mnogih vidova vašega bića. Ali u ovoj prilici odabrali ste blagost, brižnost i ljubav. Kažete: »Naravno, koliko ti je potrebno?«

Ali, budite oprezni, jer ako niste oprezni, nećete shvatiti kako su prosjaci na ulici ili rođak preko telefona pronašli put u vaš život. Zaboravit ćete da ste ih vi doveli u svoj život.

Ako preduboko zaglibite u Prividu, zaboravit ćete da ste vi prizvali k sebi svaku osobu, mjesto i događaj svoga života. Zaboravit ćete da su svi oni

ovdje da bi stvorili savršenu situaciju, savršenu priliku, da biste sebe spoznali na sasvim osobit način.

Zaboravit ćete Moju najuzvišeniju poruku: Ja vam nisam poslao ništa osim anđela.

U svojoj priči vi Moje anđele možete pretvoriti u negativne likove. Ako niste oprezni, sebe ćete smatrati žrtvom, a ne osobom koja je blagoslovljena mnogim trenucima milosti koji su se pojavili u vašem životu - u početku ih nećete sve dočekati dobrodošlicom, ali će svi oni vama nositi dar.

Ili možete odlučiti da postanete onaj koji uživa darove, ali na malo drukčiji način nego što ste to u početku odabrali. Primjerice, možete odlučiti da ne želite iskusiti samo suosjećaj, nego i moć i nadzor. Možete nastaviti davati milostinju onom istom prosjaku, svakoga dana prolazeći istom ulicom u isto vrijeme, sve dok vas dvojica ne uspostavite ritual. Možete nastaviti davati pomoć rođaku, šaljući mu novčanu uputnicu svakoga mjeseca, sve dok ne uspostavite ritual.

Sada su uzde u vašim rukama. Vi imate moć. Vi ste njima oduzeli moć-doslovce, uzeli ste njihovu moć da biste njihove živote ponovo stvorili daleko od njih samih - tako da se možete osjećati uzvišeni, nagrađeni i moćni. Iznenada, oni bez vas više ne mogu živjeti. Ni prosjak ni rođak - dva čovjeka koja su na ovoj planeti godinama živjela i bez vaše pomoći - sada više ne mogu bez vas. Vi ste ih onemogućili i s njima ste ostvarili negativan odnos.

Umjesto da im pomognete da se izvuku iz jame tako što ćete im baciti užu i izvući ih, vi ste užu ubacili u jamu i još k tome skočili i sami. Stoga brižljivo promatrajte svoje porive kad hoćete nešto učiniti. Promatrajte svoj dnevni raspored. Pažljivo nadgledajte koji vid svoga bića iskušavate.

Postoji li način da ga iskusite, a da nekome drugome ne oduzmete njegovu moć? Postoji li način da se prisjetite Tko Vi Jeste, a da ne navedete nekoga drugoga da zaboravi tko je on?

To su neke od mogućnosti korištenja Deset Privida, i još bezbroja manjih privida osim deset osnovnih. Sada vidite, sada razumijete, sada se sjećate kako se Prividi koriste.

Prisjetite se što je ranije rečeno. Da bi se stvorilo kontekstualno polje unutar kojega možete iskusiti više vidove svoga ja, nije nužno u sadašnjem trenutku koristiti Privide. Napredna bića ne samo da iskoračuju iz Privida, nego se i udaljavaju od njih. Odnosno, Privide ostavljaju iza sebe i jednostavno koriste sjećanje na privide da bi stvorili to kontekstualno polje.

Bilo da ih u sadašnjem trenutku koristite u obliku sjećanja ili u fizičkom obliku, vi ih koristite svakoga dana. Ako, pak, Privide ne koristite svjesno - ako ne znate da ih stvarate, i zašto to činite - mogli biste zamisliti da doživljavate posljedice, a ne da stvarate uzroke svoga života. Mogli biste pomisliti da se život događa vama, a ne kroz vas.

To je ono što možda ne znate, a ta bi spoznaja mogla sve promijeniti: S obzirom na sve što se događa u vašem životu, vi ste uzrok stvari.

To savršeno razumijete kad iskoračite iz Privida. To doživljavate u svome tijelu, na staničnoj razini, kad iskusite zajedništvo s Bogom.

Za tim svaka duša čezne. To je krajnja svrha svega života. Vi se nalazite na putovanju prema spoznaji, vraćate se Jednoti, da biste mogli u svojoj vlastitoj duši spoznati čudo i slavu Boga i izraziti je kroz sebe, kao sebe, na tisuće načina, tijekom milijuna trenutaka, u bezbrojnim životima koji sežu do u vječnost.

[Ponovno stvaranje vlastite stvarnosti](#)

Dok putujete u susret vječnosti, dok se krećete prema spoznaji, otkrit ćete da se suočavate s mnogim okolnostima, situacijama i zbivanjima u svome životu, a neka od tih zbivanja neće vam se činiti dobrodošlima. Ono što najveći dio ljudi najprije napravi kad se nađe u takvom položaju upravo je ono posljednje što bi trebali učiniti, a to je da pokušaju shvatiti što sve to znači.

Neki ljudi misle da se stvari događaju zbog nekog razloga, i stoga pokušavaju otkriti kakav je to razlog. Drugi kažu da su određena zbivanja »znak«. Stoga pokušavaju razumjeti što im ti znaci govore.

Ovako ili onako, ljudi pokušavaju pronaći značenje događaja i iskustava u svojim životima. Pa ipak, činjenica je da sve to nema baš nikakvog značenja.

Nema nikakve unutrašnje istine skrivene u susretima i iskustvima života. Tko bi je sakrio onamo? I zašto?

Da se ona ondje nalazi zbog toga da je vi otkrijete, ne bi li bilo mnogo učinkovitije da je očigledna? Ako vam je Bog želio nešto reći bi li bilo mnogo jednostavnije (a da se i ne govori o tome da bi bilo mnogo ljubavnije) da vam to jednostavno kaže, a ne da postavlja zagonetku koju vi morate razriješiti?

Činjenica je da se ni u čemu ne skriva baš nikakvo značenje, osim onoga koje vi pridajete određenoj stvari. Život je besmislen.

To je mnogim ljudima teško prihvatiti, pa ipak, to je Moj najveći dar. Učinivši život besmislenim, pružio sam vam mogućnost da odlučite kakvo se značenje skriva iza stvari i pojava. Na temelju svojih odluka vi ćete definirati sebe u odnosu na sve što postoji u vašem životu.

To je, zapravo, sredstvo putem kojega vi doživljavate ono Što Odaberete Biti.

To je čin samostvaranja, ponovnog stvaranja samoga sebe u najveličanstvenijoj inačici najuzvišenije vizije koju ste ikada imali o tome

Tko Vi Jeste.

Stoga, kad vam se nešto dogodi, ne postavljajte sebi pitanje zašto se događa.

Sami odaberite razlog tog događanja. Odlučite zašto se nešto događa. Ako ne možete odabrati ili odlučiti, tada sve izmislite. I tako izmišljate. Vi izmišljate sve one razloge zbog kojih nešto činite, ili zašto se stvari događaju tako kako se događaju. Pa ipak, najveći dio vremena to činite nesvjesno. A sada se odlučite (i odredite svoj život) svjesno!

Ne tragajte za značenjem u životu, niti za značenjem bilo kojeg određenog događaja, zbivanja ili okolnosti. Pridajte svemu njegovo značenje. Tada objavite i proglasite, izrazite i iskusite, ispunite i postanite Što Odabirete Biti u odnosu na to zbivanje. Ako ste pažljiv promatrač, zamijetit ćete da neprestano, uvijek iznova, u svoj život dovodite istu situaciju ili okolnost, dok sebe iznova stvarate.

To je putovanje prema spoznaji.

Majstor, kao i učenik na putu prema spoznaji, zna da su Prividi prividi, odlučuje zašto postoje, a zatim svjesno stvara ono što će sljedeće iskusiti putem svoga ja i pomoću Privida.

Kad se suočite s bilo kojim životnim iskustvom, postoji formula, proces, kroz kojega se i vi možete kretati prema spoznaji. Jednostavno izrecite sljedeće izjave:

1. U mome svijetu ništa nije stvarno.
2. Sve stvari posjeduju značenje koje im ja pridajem.
3. Ja sam ono što ustvrdim da jesam, a moje je iskustvo onakvo kakvo kažem da jest.

Tako treba prihvaćati Privide Života. Sada ćemo još jednom pogledati nekoliko »stvarnih« primjera i ponovo se osvrnuti na neke ranije tvrdnje, jer naglašavanje donosi veću jasnoću.

Kad se suočite s Prividom Potrebe, može vam se učiniti da je to iskustvo sasvim stvarno. Potreba će vam se prikazati prerušena na jedan od dva načina: kao vaša potreba, ili kao potreba drugih.

Kad se učini da se radi o vašoj Potrebi, doimat će se mnogo hitnijom. Mogao bi se pojaviti i strah, što ovisi o prirodi Potrebe koju zamišljate.

Ako vam se učini da vam je potreban, na primjer, kisik, istoga vas trenu može zaskočiti prava panika. To je logična posljedica vašega uvjerenja da je vaš život na kocki. Samo bi pravi Majstor, ili netko tko je doživio iskustvo tik do smrti, ostao smiren i pod takvim okolnostima. Drugi bi se ljudi morali vježbati da ostanu smireni.

Ali i to je moguće postići.

Ironija je u tome što bi upravo takva smirenost bila nužna. Samo bi smirenost mogla dovesti do misli i djela koja bi osigurala miran ishod.

Ronioci razumiju o čemu se radi. Zbog toga oni uče da se ne prepuste panici kad osjete da im ponestaje zraka, ili kad im se pokvari dovod kisika. I drugi su ljudi učili kako izbjeći paniku pod okolnostima koje bi mnogi nazvali vrlo napetim i strašnim.

Postoje i druge situacije, ne tako teške, ali koje isto tako ugrožavaju život, a koje izazivaju i strah. Na primjer, vijesti o neizlječivoj bolesti. Ili oružana

pljačka. Ali ima ljudi koji su otkrili da se mogu suočiti s bolestima koje su potencijalno smrtonosne, ili čak s mogućnošću da će doživjeti nasilje, s nevjerojatnom staloženošću. Kako to uspijevaju? O čemu se tu radi? Sve je to pitanje stajališta.

I upravo o tome mi ovdje govorimo - o vašem stajalištu. Sagledajte privid smrti kao privid, i sve će se promijeniti. Spoznaja da smrt nema nikakvog drugog značenja osim onoga koje joj vi date, omogućuje vam da odlučite što smrt znači. Shvaćanje da je sveukupnost života proces ponovnog stvaranja, proizvodi kontekst unutar kojeg možete iskusiti Tko Vi Uistinu Jeste u odnosu prema smrti.

Isus je to učinio i zapanjio svijet. I drugi su u tome uspjeli, krećući se kroz smrt sa smirenom uzvišenošću koja zapanjuje i nadahnjuje sve oko njih.

Ispod razine smrtonosnih iskustava, moć Potrebe kao Privida mnogo je manja. Ispod razine tjelesne boli doslovno nema nikakve moći.

Mnogi ljudi, ali ne svi, imaju velikih poteškoća s tjelesnim bolovima. Kad bi im netko, u trenutku boli, rekao: »To je privid«, oni se možda s tim ne bi složili.

Uistinu, mnogi se ljudi više plaše boli - pa i same njezine mogućnosti - nego smrti.

Pa ipak, i s tim se prividom može izaći na kraj. Nešto ranije u ovom razgovoru, govorio sam o razlici između bola i patnje. Majstori znaju koja je razlika, kao i svi oni ljudi koji sagledavaju Privide Života.

Privid Potrebe neizravno podrazumijeva da je ljudima potrebno da ne osjećaju bol da ne bi patili i da bi bili sretni. Pa ipak, bol i sreća se uzajamno ne isključuju - što mogu potvrditi mnoge žene koje su rađale djecu.

Sloboda od bola nije potreba, nego sklonost. Prebacivši Potrebu na razinu sklonosti, vi sebe stavljate u položaj u kojem posjedujete nevjerojatnu moć nad iskustvom koje proživljavate.

Možete čak ovladati i bolom - možete imati dovoljno moći da je doslovno zanemarite, a često i da je navedete da nestane. Mnogi su ljudi to dokazali.

Pozabaviti se s Prividima Potrebe koji se nalaze ispod razine tjelesnog bola još je jednostavnije.

Možda mislite da vam je potrebna određena osoba da biste bili sretni, određeni posao da biste bili uspješni, ili neka druga osjećajna ili fizička nagrada da biste bili zadovoljni. Tada ćete možda poželjeti primijetiti da ste upravo sada i upravo ovdje bez te stvari. Zašto onda mislite da vam je potrebna?

Pomno će istraživanje pokazati da vam nije potrebna, barem ne da biste preživjeli, pa čak ni da biste bili sretni. Sreća je odluka, a ne iskustvo.

Možete odlučiti da ćete biti sretni i bez onoga za što ste mislili da vam je potrebno da biste bili sretni, i bit ćete sretni. To je jedna od najvažnijih tvrdnji koje ikada možete shvatiti. Zbog toga se ponovo vraćam na tu temu.

Sreća je odluka, a ne iskustvo. Možete odlučiti da ćete biti sretni i bez onoga za što ste mislili da vam je potrebno da biste bili sretni, i bit ćete sretni. Vaše je iskustvo posljedica vaše odluke, a ne njezin uzrok. (Slučajno to isto vrijedi i za ljubav. Ljubav nije reakcija, ljubav je odluka. Kad se toga prisjetite, već se približavate položaju Majstora.)

Druga maska Potrebe je potreba drugog čovjeka. Ako taj Privid ne shvatite kao privid, mogli biste upasti u zamku u kojoj ćete neprestano pokušavati ispuniti potrebe drugih ljudi, osobito ljudi koje volite - djece, supružnika ili prijatelja.

To vas može odvesti u tiho negodovanje, a zatim, u sve veću ljutnju - i ta se ljutnja može pojaviti i u vama i u osobi kojoj pomažete. Ironija je u tome da ispunjavajući potrebe drugih, uključujući (a možda se to upravo na njih najviše i odnosi) djecu i životne suputnike, više im oduzimate moć, nego što im pomažete, a i o tome smo već govorili.

Kad vidite čovjeka kojemu je nešto »potrebno«, dopustite sebi da upotrijebite Privid da biste izrazili onaj dio sebe kojeg želite iskusiti. Možda ćete odabrati ono što biste nazvali suosjećanjem ili velikodušnošću, blagošću ili svojim vlastitim obiljem, ili čak sve to zajedno - ali neka vam bude jasno da nikada ništa ne činite zbog drugoga. Zapamtite ovu izjavu: sve što činim, činim zbog sebe.

To je još jedna od najvažnijih tvrdnji koje ikada možete shvatiti. Stoga ću je ponoviti. Sve što činim, činim zbog sebe.

To je Božja istina, a ujedno i vaša. Jedina je razlika u tome što Bog to zna. Ne postoji nikakav drugi interes, osim vlastitog. To je stoga što je »Ja« sve što postoji. Vi ste Jedno sa svime, i nema ničega što niste vi. Kad vam to postane jasno, vaša će se definicija vlastitog interesa promijeniti.

Kad se suočite s Prividom Neuspjeha, može vam se učiniti da je to iskustvo vrlo stvarno.

Neuspjeh će vam se prikazati prerušen na jedan od dva načina: kao vaš »neuspjeh« i kao »neuspjeh« drugih.

Kad se suočite s onim što se doima kao neuspjeh, istoga trena izrecite tri tvrdnje krajnje istine:

1. U mome svijetu ništa nije stvarno.
2. Sve stvari posjeduju značenje koje im ja pridajem.
3. Ja sam ono što ustvrdim da jesam, a moje je iskustvo onakvo kakvo kažem da jest.

To je trojedna istina - ili, Sveto Trojstvo.

Donesite odluku što vaše iskustvo neuspjeha znači. Odaberite svoj neuspjeh nazvati uspjehom. Tada, suočeni s tim neuspjehom, ponovo stvorite sebe. Odlučite Tko Vi Jeste u odnosu na iskustvo koje doživljavate. Nemojte se pitati zašto ga doživljavate. Ne postoji razlog, osim onoga razloga kojeg mu vi pridaje te.

Stoga odlučite : »Ovo sam iskustvo doživio da bih se za korak mogao primaknuti bliže uspjehu za kojim težim. Ovo mi je iskustvo poklonjeno kao dar. Prihvaćam ga i poštujem ga, i učim iz njega«.

Sjetite se da sam vam rekao da je sveukupno učenje samo prisjećanje.

Stoga, slavite neuspjeh. Na vašoj planeti postoje prosvijetljena društva koja to uistinu čine. Kad netko napravi »pogrešku«, kad se otkrije »zabluda« ili kad netko iskusi »neuspjeh«, poslodavac poziva sve prisutne da proslave taj događaj! Taj poslodavac razumije ono što vam Ja ovdje govorim - a njegovi bi zaposlenici za njega skočili s debla u ledeno hladnu vodu. Nema ničega što zbog njega ne bi učinili, jer on je stvorio okružje sigurnosti i uspjeha u

kojima zaposlenici mogu iskusiti najveličanstveniji dio sebe i svoga stvaralaštva.

Kad se suočite s Prividom Razdvojenosti, može vam se učiniti da je ono što doživljavate vrlo stvarno.

Razdvojenost će vam se prikazati prerušena na jedan od dva načina: kao vaša »razdvojenost« i kao »razdvojenost« drugih.

Možete osjećati da ste duboko odvojeni od Boga. Možete osjećati da ste u potpunosti razdvojeni od svojih bližnjih. A možete osjećati i da su drugi u potpunosti odvojeni od vas. To bi moglo dovesti do stvaranja manjih privida osamljenosti i očajanja.

Kad se suočite s onim što nalikuje Razdvojenosti, istoga trenutka izrecite tri tvrdnje krajnje istine:

1. U mome svijetu ništa nije stvarno.
2. Sve stvari posjeduju značenje koje im ja pridajem.
3. Ja sam ono što ustvrdim da jesam, a moje je iskustvo onakvo kakvo kažem da jest.

Te izjave potiču trojni proces:

- A. Sagledaj Privid kao privid.
- B. Odluči što taj privid znači.
- C. Nanovo sebe stvori.

Ako se osjećate osamljenima, svoju »osamljenost« sagledajte kao privid. Odlučite da vaša osamljenost znači da niste dovoljno daleko posegnuli u svijet koji vas okružuje - kako bi itko mogao biti osamljen u svijetu prepunom osamljenih ljudi? Tada odaberite da ćete sebe iznova stvoriti kao onoga koji s ljubavlju dodiruje druge.

Činite tako tri dana, i sveukupno će se vaše raspoloženje promijeniti. Činite tako tri tjedna, i vaše će osamljenosti nestati. Činite tako tri mjeseca i više nikada nećete biti osamljeni.

I tada ćete shvatiti da je vaša osamljenost bila samo privid, kojim vi u potpunosti upravljate.

Čak i ljudi koji se nalaze u samicama ili bolesničkim krevetima, u potpunosti odvojeni od drugih ljudi, čak i oni mogu promijeniti svoje vanjsko iskustvo tako što će promijeniti svoju unutrašnju stvarnost. To mogu učiniti putem zajedništva s Bogom, putem upravo onog iskustva kojem vas vodi ova knjiga. Jer, kad se jednom susretnete sa Stvoriteljem iznutra, više vam nikada ništa izvan vas neće biti potrebno da biste pobjegli osjećaju osamljenosti.

To neprestano dokazuju mističari i redovnici, religijske zajednice i duhovni štovatelji. Ništa u vanjskome svijetu ne može se usporediti s unutarnjim zanosom duhovnog zajedništva i Jednote sa svime stvorenim.

Uistinu, Razdvojenost je Privid.

Tako ćete vi sve sagledati kao prividno, i kao blagoslovljen dar, koji vam omogućuje da odabirete i iskusite ono Tko vi Uistinu Jeste.

Navedimo još nekoliko primjera, koristeći još nekoliko Privida. Kad se suočite s Prividom Osude, može vam se učiniti da je to iskustvo vrlo stvarno.

Osuda će vam se prikazati prerušena na jedan od dva načina: vaša »osuda« ili »osuda« drugih.

Kad se suočite s Prividom Nadmoćnosti, može vam se činiti da je to iskustvo vrlo stvarno. Nadmoćnost će vam se prikazati prerušena na jedan od dva načina: vaša »nadmoćnost« i »nadmoćnost« drugih.

Kad se suočite s Prividom Neznanja, može vam se učiniti da je to iskustvo vrlo stvarno. Neznanje će vam se prikazati prerušeno na jedan od dva načina: vaše »neznanje« i »neznanje« drugih.

Uočavate li obrazac? Jeste li, još i prije nego li vam ih Ja navedem, počeli smišljati neke od načina na koje možete koristiti ove Privide?

Suočeni s osudom drugih, osjetit ćete izazov da i vi osudite. Suočeni s vašom osudom, drugi će osjetiti izazov da vas osude.

Suočeni s nadmoćnošću drugih, osjetit ćete izazov da o sebi razmišljate kao o nadmoćnijem. Suočeni s vašom nadmoćnošću, drugi će ljudi biti izazvani da o sebi razmišljaju kao o nadmoćnijima.

Uočavate li obrazac? Jeste li, još i prije nego li vam ih Ja navedem, počeli smišljati neke od načina na koje možete koristiti ove Privide?

Važno je uočiti obrazac. To je obrazac kojim ste prekrili tkanje vaše vlastite kulturalne priče. Taj vas je obrazac naveo da svoju kolektivnu stvarnost iskusite takvom kakva ona na vašoj planeti jest.

Više vam nije potrebno da vam Ja pružam dodatne primjere koji bi vam pokazali kako da se odmaknete od tih Privida i da ih iskoristite. Uistinu, ako vam Ja nastavim pružati određene primjere, postat ćete ovisni o Meni. Osjetit ćete kao da ne možete shvatiti ili znati kako sebe iznova stvoriti licem u lice sa »stvarnim životom«, u svakodnevnim iskustvima.

Tada ćete se početi moliti. »Bože, pomози mi!«, zazivat ćete Me, a zatim ćete se Meni zahvaljivati ako ishod bude povoljan, a proklinjati Me ako ne bude - kao da ja ispunjavam neke želje, a druge odbijam... ili, što je još gore, da ispunjavam želje nekih ljudi, a odbijam želje drugih.

Reći ću vam ovo: nije posao Boga da ispunjava ili odbija molitve. Na temelju čega bih ja to činio? Kakvim mjerilima bih se koristio? Shvatite ovo, ako ništa drugo i ne shvaćate: Bogu ništa nije potrebno.

Ako mi ništa nije potrebno, tada ne posjedujem mjerila prema kojima bih odlučivao trebate li v/nešto dobiti ili ne trebate. Ta odluka pripada vama.

Tu odluku možete donijeti svjesno ili nesvjesno.

Nesvjesno je donosite već stoljećima. Uistinu, tisućljećima. Evo kako je možete donijeti svjesno.

- A. Sagledaj Privid kao privid.
- B. Odluči što taj privid znači.
- C. Nanovo sebe stvori.

Sljedeće tvrdnje krajnje istine koristite kao oruđa kad želite postići ono gore navedeno.

1. U mome svijetu ništa nije stvarno.

2. Sve stvari posjeduju značenje koje im ja pridajem.
3. Ja sam ono što ustvrdim da jesam, a moje je iskustvo onakvo kakvo kažem da jest.

Komunikacija kakvu Ja imam ovdje s vama je vaš pokušaj da u ljudske riječi prenesete složene pojmove koje intuitivno razumijete na dubokoj unutarnjoj razini svijesti.

Te su zamisli već i prije dolazile vama i kroz vas. Ako ne budete oprezni, učinit će vam se kao da su se pojavile zbog nekoga drugoga, kroz nekoga drugoga. To je privid.

Vi ste ovo iskustvo donijeli sami sebi, kroz same sebe, i to uvijek iznova. To je vaš proces vašeg prisjećanja.

Sada imate priliku da ove riječi preobrazite u stvarno iskustvo, zamjenjujući svoje Privide s novopročivljenom stvarnošću. To je ona preobrazba života na vašoj planeti o kojoj sam vam govorio. Zbog toga sam nadahnuo nekog čovjeka da izgovori: »I Riječ tijelom postala, i nastanila se među nama«.

TREĆI DIO

Susret sa unutarnjim stvoriteljem

[Preuzimanje nadzora nad svojim tijelom](#)

Da bi riječi postale tijelom - da bi postale nešto više od pukih zvukova, fizička stvarnost u vašem fizičkom svijetu - morate obratiti pažnju na onaj dio svoga ja koji je tjelesan u svijetu.

Vaše zajedništvo s Bogom, vaš susret s unutarnjim tvorcem, počinje sa spoznajom vašega fizičkog tijela, razumijevanjem fizičkog tijela, poštovanjem fizičkog tijela i korištenjem vašega fizičkog tijela kao sredstva koje je smišljeno da vam služi.

Da biste u tome uspjeli, ponajprije morate razumjeti da vi niste u svom fizičkom tijelu. Vi ste onaj koji upravlja svojim tijelom, živi u vašem tijelu i djeluje u fizičkom svijetu putem vašega tijela. Ali vi niste samo tijelo.

Ako zamišljate da jeste svoje tijelo, Život ćete iskusiti kao izraz tijela. Kad shvatite da ste duša, tada ćete Život iskusiti kao izraz duše. Kad obznanite da

su vaša duša i duša Boga jedno, tada ćete Život iskusiti kao izraz Jednoga Duha. To će sve promijeniti.

Da biste upoznali svoje tijelo, razumjeli ga i iskusili u njegovoj potpunoj veličanstvenosti, težite tome da sa svojim tijelom živite na kvalitetan način. Volite svoje tijelo, brinite se za njega, oslušajte ga. Ono će vam reći što je istina.

Zapamtite, istina je ono što jest upravo sada - a to je nešto što svako tijelo zna. Stoga, oslušajte ono što vam vaše tijelo govori. Prisjetite se kako treba oslušivati. Obratite pozornost na ono što vam vaše tijelo pokazuje. Prisjetite se kako treba obratiti pozornost.

Ne promatrajte samo jezik tijela drugih ljudi, nego i svoga vlastitog. Zdravlje je objava skladnosti između vašega tijela, uma i duha. Kad niste zdravi, potražite one dijelove sebe koji nisu u skladu. Možda je vrijeme da odmorite svoje tijelo, ali vaš um ne zna kako bi to učinio. Možda se vaš um bavi negativnim, ljutitim mislima, ili brine zbog sutrašnjega dana, pa se vaše tijelo ne može opustiti.

Vaše će vam tijelo pokazati istinu. Samo ga promatrajte. Zamijetite što vam pokazuje, oslušajte što vam govori.

Udovoljite svome tijelu. Održavajte ga u dobrom stanju. Ono je najvažnije fizičko oruđe koje imate. Tijelo je veličanstveno oruđe, izvanredan instrument. Možete ga podvrgnuti neizrecivom iskorištavanju, a ono će vam i dalje služiti najbolje što može. Ali zašto smanjivati njegovu učinkovitost? Zašto zloupotrebljavati njegove sustave?

Kao što sam vam rekao da svakoga dana meditirate tako da stišate svoj um i iskusite Jednotu sa Mnom, sada vam kažem da svakoga dana vježbate.

Vježbanje je meditacija tijela.

I ono vam omogućuje da osjetite Jednotu sa sveukupnošću Života. Nikada se nećete osjećati toliko živima i toliko dijelom Života, kao kad vježbate. Kretanje tijela na prirodan će vas način dovesti u zanos. Taj je osjećaj zanosa dobio prikladan naziv. Vi i jeste u zanosu kad ste povezani sa Stvoriteljem! A sa Stvoriteljem ste povezani kad je vaše tijelo zdravo i usklađeno sa Životom.

U pravom ste zanosu!

Vaše tijelo nije ništa drugo nego energetski sustav. Energija koja je Život kruži vašim tijelom. Možete usmjeravati tu energiju. Možete njome upravljati.

Ta energija ima mnogo imena. Neki je nazivaju chi. Na nekim jezicima je ki. Postoje i drugi nazivi. Svi oni označavaju istu stvar.

Kad se prisjetite kako osjetiti tu energiju, njezinu tananost, njezinu moć, isto se tako prisjetite kako upravljati njome, kako je usmjeravati. Postoje Majstori koji vam u tome mogu pomoći. Oni potječu iz različitih disciplina, različitih kultura i tradicija.

To možete učiniti i sami, tako da vam pomaže samo vaša unutrašnja odlučnost. Pa ipak, ako tražite vodstvo Majstora, učitelja ili gurua, važno je znati kako možete prepoznati pravoga.

Majstora možete prepoznati po načinu na koji vas podučava da stupite u dodir s Bogom, po načinu na koji vam pokazuje kako da se susretnete sa Stvoriteljem.

Ako viče na vas, vrišti, potiče vas i navodi da Boga tražite izvan sebe - u njegovoj istini, u njegovoj knjizi, na njegov način, na njegovom mjestu - tada budite na oprezu. Napustite ga i prisjetite se da je ovaj put to bio privid.

Ako vas tiho poziva da Boga tražite u sebi, ako vam govori da smo vi i Ja Jedno - i da vam nije potrebna njegova istina, njegova knjiga, njegov način ili mjesto - tada ste pronašli Majstora, makar i samo stoga što vas vodi do Majstora koji prebiva duboko u vama. Kako god bilo, kojim god sredstvima ili programom, održavajte svoje fizičko tijelo u stanju u kojem će vas najučinkovitije podržavati, s obzirom na ono što pokušavate učiniti.

Znajte da u ovom životu težite izraziti i iskusiti najveličanstve-niju inačicu najuzvišenije vizije koju ste ikada imali o tome Tko Vi Jeste. Ako to ne iskusite na razini svijesti, ako se vama samima ne čini da to radite, tada nećete primijeniti ništa od ovih riječi koje vam sada šaljem. Vrlo malo tih riječi bit će vam smisljeno.

Ako ste na svjesnoj razini svjesni da ste zbog ovoga došli u ovaj život, dok čitate ove riječi, moglo bi vam se učiniti da govorite sami sa sobom.

A upravo to i činite.

Stoga vas ne iznenađuje što su preporučene tjelesne vježbe. Kao i prehrana koja podupire vaše namjere. Ako oslušujete svoje tijelo, točno ćete znati kakva vam prehrana treba biti, i dok promatrate različitu hranu, odmah ćete biti svjesni je li za vas dobro pojesti takvo što.

Do takvih spoznaja možete doći ako jednostavno svoju ruku pokrenete iznad hrane. Vaše će tijelo istoga trenutka znati sve što vam je potrebno da znate o tome je li određena hrana u skladu s najskrivenijim vašim namjerama za tijelo i dušu. Bit ćete u stanju osjetiti vibraciju. Ne morate čitati knjige o prehrani, ne morate polaziti tečajeve, ne morate tražiti vanjski savjet ili uputu. Potrebno je samo da oslušujete svoje vlastito tijelo, i da nakon toga slijedite njegov savjet.

[PREUZIMANJE NADZORA NAD SVOJIM OSJEĆAJIMA](#)

Kad počnete više brinuti o svome tijelu, sljedeći korak u postizanju komunikacije s Bogom putem susreta s unutrašnjim Stvoriteljem uključuje preuzimanje nadzora nad vlastitim osjećajima. Lako je razumjeti što je osjećaj.

Osjećaj je, jednostavno rečeno, energija u kretanju. Možete uzeti tu energiju i potaknuti je ili oslabiti.

Kad je pokrenete u pogrešnom smjeru - odnosno, tako da po-teče prema najnižoj razini - tada stvarate negativan osjećaj. Kad je unaprijedite - odnosno, kad je potaknete prema najvišoj razini -stvarate pozitivan osjećaj.

Radosno vježbanje vašeg fizičkog tijela jedan je od načina na koji možete unaprijediti, ili potaknuti, svoju energiju. Vi doslovno povećavate vibraciju te kienergije, što je pretvara u pozitivan osjećaj koji se kroz vas izražava. Meditacija je još jedan način na koji možete unaprijediti energiju Života koja je uvijek prisutna u vašem tijelu.

Kombinacija vježbanja i meditacije izuzetno je snažna. Kad ta kombinacija postane dio vaše duhovne provedbe, vi stvarate mogućnosti za ogroman rast.

Korištenje te kombinacije podsjeća vas da vi upravljate svime, i stoga i svoje tijelo i svoje osjećaje doživljavate onakvima kakve odaberete. Mnogima je - zapravo, većini ljudi - tako nešto zadivljujući podsjetnik.

Osjećaji su iskustva koja su odabrana, a ne iskustva kojima ste podvrgnuti. To rijetki shvaćaju.

Vanjske okolnosti vašega tjelesnog života ne moraju uopće biti povezane s unutrašnjim iskustvom vašeg duhovnog života. Nije nužno da budete oslobođeni bolova da biste bili oslobođeni patnje. Nije nužno da u vašem životu ne dolazi do poremećaja da biste vi bili spokojni.

Uistinu, pravi Majstori doživljavaju spokojstvo kad su suočeni s poremećajima i sukobima, a ne stoga što su pronašli način da ih izbjegnu. To unutrašnje spokojstvo nešto je čemu teže sva bića, budući da je ono suština onoga što sva bića jesu. A vi ćete uvijek tragati za iskustvom onoga Tko Vi Uistinu jeste.

To unutarnje spokojstvo možete dosegnuti i kad ste suočeni s bilo kakvim vanjskim stanjima ili okolnostima, i to jednostavno tako da shvatite da vi niste vaše tijelo, i da je sve što vidite oko sebe privid.

Sjetite se da živite Deset Privida. I tada shvatite istinu tih Privida - da ste ih vi stvorili, kao i sve one male privide osim njih, tako da biste mogli odlučiti i objaviti, izraziti i iskusiti, postati i ispuniti ono Tko Vi Uistinu Jeste. Mnogo sam vam puta prije rekao, i reći ću vam ponovo: Sveukupnost Života je dar, i savršenstvo - savršeno oruđe kojim možete stvarati savršene prilike za savršeno izražavanje samog savršenstva - u vama i kroz vas.

Kad to shvatite, ostat ćete u stanju trajnog poštovanja. Odnosno, rasti ćete. Značenje poštovanja je rast. Kad netko poštuje, postaje više on sam nego što je to prije bio.

Istina je da ne samo da ste sposobni odabirati, i stoga upravljati svojim osjećajima i kad ste suočeni s bilo kakvim okolnostima, nego vi njih možete odabirati i upravljati njima i prije nego se suočite s određenom okolnošću.

Odnosno, vi unaprijed možete odlučiti kako ćete pokrenuti svoju energiju - kakav će biti vaš osjećaj - u odgovor na bilo koju predviđenu situaciju u životu.

Kad dosegnete tu razinu umješnosti, isto ćete tako biti u stanju donositi iste takve odluke u odgovor na bilo koju nepredviđenu situaciju u životu.

Na taj ćete način odrediti tko Vi Jeste u skladu s vanjskim prividima svoga života, a ne usprkos njima.

Kako se to može učiniti objasnio sam potanko u ovoj trilogiji, koja obuhvaća Razgovore s Bogom i Prijateljstvo s Bogom, kao i putem mnogih drugih izvora u mnogim različitim razdobljima. Ovo je tek podsjetnik.

Nakon što se prisjetite kako se treba brinuti za fizičko tijelo i kako možete upravljati svojim osjećajima, bit ćete spremni poduzeti i sljedeći korak prema susretu s unutrašnjim Tvorcem.

[NJEGOVANJE VOLJNOSTI](#)

Sada ste utrli put, i ostaje vam samo da pokrenete voljnost da se susretnete s unutrašnjim Tvorcem, da iskusite zajedništvo s Bogom.

To može biti susret kojeg ćete iskusiti fizički ili mentalno - ili i jedno i drugo. Možete plakati od radosti, drhtati od uzbuđenja, ili se ljuljati u zanosu. Ili se jednoga dana jednostavno i tiho možete prebaciti u blagu svjesnost koju sada poznajete.

Svjesni ste Privida i Stvarnosti.
Svjesni ste sebe i Boga.
Razumijete Jednotu, i individuaciju Jednote.
Sve to razumijete.

To iskustvo spoznaje može ostati s vama, ili može nestajati i vraćati se. Ne budite u zanosu ako se vrati, i ne budite obeshrabreni ako nestane. Jednostavno primijetite da je tako, a zatim odaberite što nakon toga želite iskusiti.

I za Majstore se zna da katkad odabiru ne doživljavati svoju umješnost - ponekad zbog radosti njezina ponovnog buđenja, a katkad zbog buđenja drugih ljudi. Zbog toga se Majstorima mogu događati takve stvari za koje vi, sa svog stajališta, mislite da se ne bi trebale ili mogle događati da su oni »pravi Majstori«.

Stoga, ne prosuđujte, i ne osuđujte. Jer svoga Majstora možete susresti upravo danas - kao prosjakinju na ulici, kao uličnog napadača u parku, a ne samo kao gurua s planinskog vrhunca. Majstora koji izgleda kao Majstor rijetko kad ljudi priznaju, a često mu prigovaraju. Majstor, pak, koji hoda među vama, koji se doima kao jedan od vas, često je onaj Majstor čiji je utjecaj najsnažniji.

Stoga budite budni, jer ne znate u kojem se trenutku Majstor može pojaviti. Može se pokazati čak i kao ono što vi nazivate zločincem, kao onaj koji se suprotstavlja najsvetijim zakonima i običajima vašega društva, zbog čega može biti i razapet.

Ali ćete kasnije težiti tome da se prisjetite svake riječi koju je ikada izgovorio.

Kad biste dosegli razinu Majstora, ili se uzdigli na tu razinu tek kratko vrijeme, i vas bi vaše društvo moglo suditi, osuditi i razapeti. Jer drugi bi vas se mogli plašiti, zbog toga što su zabrinuti da vi možda znate nešto što oni ne znaju, ili zbog toga što vi dovodite u sumnju nešto za što oni misle da znaju. A strah je taj koji opažanje pretvara u prosudbu, a prosudbu u ljutnju.

Tako je kako vam rekoh. Ljutnja je objavljeni strah.

Ljutnja drugih ljudi bit će dio njihovog Privida o tome tko su oni i tko ste vi. I stoga će im Majstor u vama oprostiti, shvaćajući da ne znaju što čine. To je ključ izražavanja i doživljavanja Božanstva u vama: opraštanje. Nećete uočiti ono što je Božansko, ako ne oprostite i sve dok ne oprostite onome za što mislite da nije istina. I nećete biti sposobni uočiti Božanstvo u drugome ako i sami to ne učinite i sve dok i sami to ne učinite.

Opraštanje je širenje zamjedbe.

Kad oprostite sebi zbog onoga što vi i drugi ljudi niste, tada ćete iskusiti ono što i vi i drugi uistinu jeste. U tom ćete trenutku shvatiti da samo opraštanje nije nužno. Jer, tko kome oprašta? I za što?

Svi smo Mi Jedno.

U tome se krije duboko spokojstvo i velika utjeha. Mir vam svoj dajem.
Budite u miru.

Opraštanje je na jeziku duše tek druga riječ za mir.

To je nešto što vi negdje duboko u sebi razumijete kad se probudite iz sna svoje zamišljene stvarnosti.

Do trenutka vašeg buđenja može doći u bilo koje vrijeme, putem bilo koje osobe. Stoga, poštujujte svaki trenutak i sve ljude, jer je trenutak vašega oslobođenja blizu. U trenutku kad uspijete biti s Prividima, ali ne i u njima, to će biti vaše oslobođenje od Privida.

U vašem će životu biti više takvih trenutaka. Uistinu, vaš je život stvoren tako da vam donosi upravo takve trenutke.

To su vaši trenuci slave, kad vama i kroz vas dolaze jasnoća i mudrost, ljubav i razumijevanje, vodstvo i uvid.

Ti trenuci milosti zauvijek mijenjaju vaš život, a često i živote drugih. Upravo vas je takav trenutak milosti doveo i do ove knjige. Zbog toga ste u stanju primati i duboko razumijevati sadašnju komunikaciju.

U jednom obliku, ovo je susret s Tvorcem.

Došao je do vas putem vaše voljnosti, putem vaše otvorenosti, putem vašeg opraštanja, kao i putem vaše ljubavi. Vaše ljubavi prema sebi, vaše ljubavi prema drugima i vaše ljubavi prema Životu.

I, da, vaše ljubavi prema Meni.

Upravo ljubav prema Bogu dovodi Boga do vas. Ljubav prema sebi donosi svjesnost onoga dijela vašega ja ko}Vest Bog - i taj dio stoga zna da Bog ne dolazi k vama, nego kroz vas. Jer Bog nikada nije odvojen od vas, nego je uvijek dio vas.

Stvoritelj nije odvojen od stvorenog. Ljubavnik nije odvojen od svoje voljene. To nije u prirodi ljubavi, i to nije ni u prirodi Boga. Niti je to u Vašoj prirodi. Vi ni od čega i ni od koga niste odvojeni, a ponajmanje od Boga.

Vi ste sve to znali od samog početka. To ste uvijek razumijevali. Sada, naposljetku, vi sebi dajete dopuštenje da to i iskusite; da doživite istinski trenutak milosti; da budete u zajedništvu s Bogom.

Kako to izgleda biti u stanju takvog zajedništva? Ako se sada nalazite makar i na rubu takvog iskustva, već znate odgovor. Ako ste tu povezanost ostvarili tek na trenutak, u meditaciji, već znate odgovor. Ako ste iskusili nevjerojatan zanos najradosnijeg tjelesnog iskustva, već znate odgovor.

U stanju zajedništva s Bogom privremeno ćete izgubiti svaki osjećaj pojedinačne osobnosti. Ipak, to će se dogoditi bez ikakvog osjećaja gubitka, jer ćete znati da ste jednostavno shvatili svoju istinsku osobnost. Odnosno, ostvariliste je. Vi ste je, sasvim doslovno, učinili stvarnom.

Obavit će vas neopisivo blaženstvo, prekrasan zanos. Osjećat ćete da ste stopljeni s ljubavlju, da ste jedno sa svime. I više nikada nećete biti zadovoljni ni sa čim manjim od toga.

Ljudi koji su doživjeli to iskustvo u svijet i u svoje živote vraćaju se na nov način. Otkrivaju da se zaljubljuju u svakoga koga ugledaju. U iznenađujućim trenucima Svetog Zajedništva Jednotu doživljavaju sa svim ljudima.

Povećana svjesnost i duboko poštovanje prema prirodi mogu im izazvati neočekivane suze radosnice i na najmanji povod. Može ih preobraziti nova jasnoća prema svemu što vide oko sebe i u svijetu. Često se počinju polaganije kretati, tiše govoriti, blaže postupati.

Te i druge promjene mogu trajati nekoliko sati ili nekoliko dana, nekoliko mjeseci ili nekoliko godina - ili cijeli život. Trajnost iskustva isključivo je izbor pojedinca. Izblijedjet će samo od sebe ako ga se ne obnavlja. Upravo kao što blistavost svjetla nestaje što se čovjek više udaljava od izvora, tako i blaženstvo Jednote blijedi što je čovjek duže odvojen od njega.

Da biste ostali u svjetlosti, morate ostati u njezinoj blizini. Da biste ostali u blaženstvu, morate učiniti to isto.

Zbog toga vas se, dok živite sa svojim sadašnjim Prividima, potiče, da radite sve ono što je potrebno - da •• ditirate, vježbate, molite se, čitate, pišete, slušate glazbu, da ra(sve ono što mislite da djeluje - da biste svoju svjesnost svakoj lana potpirivali.

Tada ćete se nalaziti u svetištu Najuzvišenijega. I osjećat ćete se uzvišeno, i imat ćete visoko mišljenje i o sebi i o drugima, i o svem Životu.

Tada ćete, isto tako, stvarati Život i pridonositi Životu kako nikada prije niste činili.

PORUKA STVORITELJA

Nakon jednog iskustva susreta s unutrašnjim Stvoriteljem, zapamtit ćete poruku Stvoritelja, jer to je poruka vašega vlastitoga srca.

Ta se poruka ne razlikuje od poruke koju vaše srce pjevuši svaki put kad s ljubavlju pogledate u oči drugom čovjeku. Ta se poruka ne razlikuje od poruke koju vaše srce izvikuje kad ugledate patnju.

To je poruka koju vi donosite svijetu, i koju ćete ostaviti sa svijetom kad postanete svoje istinsko ja.

To je poruka koju Ja sada ostavljam s vama, tako da je se uspijete još jednom prisjetiti i podijeliti je sa svima onima čije živote dodirujete.

Budite blagi jedni s drugima, i dobri.

Budite blagi i prema sebi, i dobri.

Shvatite da te dvije izjave ne isključuju jedna drugu.

Budite velikodušni jedni prema drugima, i dijelite.

Budite velikodušni prema sebi, isto tako.

Znajte da samo dijeleći sa sobom možete dijeliti i s drugima. Jer drugome ne možete pružiti ono što ne posjedujete.

Budite blagi jedni s drugima, i iskreni.

Budite blagi i prema sebi, i iskreni.

Budite vjerni svome istinskom ja, a iz toga slijedi, kao što nakon noći slijedi dan, da niti jednom čovjeku tada ne možete biti nevjerni.

Zapamtite zauvijek da je izdaja vašega vlastitog ja u svrhu da ne izdate drugog čovjeka, ipak izdaja. To je najviša izdaja.

Zauvijek zapamtite da je ljubav sloboda. Ne treba vam niti jedna druga riječ kojom biste mogli opisati ljubav. Ne treba vam niti jedna druga misao kojom biste je mogli shvatiti. Ne treba vam niti jedan drugi postupak kojim biste je mogli izraziti.

Vaša potraga za istinskim određenjem ljubavi je završila. Sada ostaje samo pitanje jeste li taj dar ljubavi sposobni pružiti sami sebi i drugom čovjeku, onako kako sam ga Ja pružio vama.

Svi sustavi, ugovori, odluke i odabiri koji izražavaju slobodu izražavaju Boga. Jer Bog/erf sloboda, a sloboda je izražena ljubav.

Zauvijek zapamtite da je vaš svijet svijet Privida, da ništa što vidite nije stvarno, i da Privid možete koristiti da bi vam pribavio veličanstveno iskustvo Krajnje

Stvarnosti. Uistinu, upravo ste zbog toga i došli ovamo.

Vi živite u snu kojeg ste sami stvorili. Neka to bude san vašega životnog vijeka, jer upravo to i jest.

Sanjajte o svijetu u kojem Bog i Božica u vama nikada nisu zanijekani, i u kojem nikada više nećete zanijekati Boga i Božicu u drugome. Neka vaš pozdrav, i sada i zauvijek, glasi Namaste.

Sanjajte o svijetu u kojem je ljubav odgovor na svako pitanje, odgovor na svaku situaciju, iskustvo svakoga trenutka.

Sanjajte o svijetu u kojem je Život, i ono što podržava Život, najviša vrijednost, u kojem prima najviše počasti i posjeduje najuzvišeniji izraz.

Sanjajte o svijetu u kojem sloboda postaje najuzvišeniji izraz Života, u kojem onaj koji tvrdi da voli ne teži tome da ograniči voljenu osobu i u kojem je svima dopušteno izraziti slavu svoga bića u potpunoj i istinskoj mjeri.

Sanjajte o svijetu u kojem su svima zajamčene ravnopravne mogućnosti, jednaki izvori dostupni svima i u kojem se svima pripisuje jednako dostojanstvo, tako da svi jednako mogu iskusiti neusporediva čudesa Života.

Sanjajte o svijetu u kojem nikada više jedan drugoga nećete prosuđivati, u kojem se više nikada neće postavljati uvjeti prije ponude ljubavi, u kojem nitko više nikada neće smatrati strah sredstvom kojim se izaziva poštovanje.

Sanjajte o svijetu u kojem razlike ne dovode do podjela, u kojem pojedinačni izraz ne stvara razdvajanje, i u kojem se veličanstvenost Cjeline odražava u veličanstvenosti njezinih dijelova.

Sanjajte o svijetu u kojem uvijek ima dovoljno, u kojem jednostavan dar dijeljenja vodi do svjesnosti da uvijek ima dovoljno - i stvara tu svjesnost, a svako je djelo podržava.

Sanjajte o svijetu u kojem se više nikada neće zanemariti patnja, u kojem se više nikada neće pokazivati netrpeljivost, u kojem više nitko nikada neće iskusiti mržnju.

Sanjajte o svijetu u kojem će se ljudi odreći ega, u kojem će Nadmoćnost biti napuštena, u kojem će Neznanja nestati iz stvarnosti svakoga čovjeka, svedena na Privid koji i jest.

Sanjajte o svijetu u kojem pogreške ne izazivaju stid, žaljenje ne izaziva krivnju, a Prosudba ne vodi Osudi.

Sanjajte o svemu tome, i o još mnogo više toga.
Odabirete li takve snove?
Tada ih snovima ostvarite.

Snagom svojih snova dokrajčite noćnu moru svoje stvarnosti.

Vi to možete odabrati.
Ili možete odabrati Privid.

I prije sam vam već rekao, riječima pjesnika i vođa i filozofa: Ima ljudi koji vide stvari kakve jesu i pitaju: »Zašto?« A ima i onih koji sanjaju o onome što se nikada nije dogodilo, i kažu: »Zašto ne?«

Što vi kažete?

[KAKO ZGRABITI SVOJ TRENUTAK MILOSTI](#)

Došlo je vrijeme vaše odluke. Došao je trenutak odabira. Vi ste - kao i vaša vrsta - stigli na raskrižje. Vi ćete, u danima i tjednima, mjesecima i godinama, koji slijede nakon ovoga trenutka, odabrati kakav život želite na svojoj planeti - i želite li uopće da na vašoj planeti postoji život.

Odabrat ćete ili da nastavite živjeti Privid kojeg ste stvorili kao da je stvaran. Ili ćete umjesto toga odabrati da se odmaknete od Privida, da ga sagledate kao Privid, i da Privid koristite da biste iskusili nebo na Zemlji, Krajnju Stvarnost onoga Tko Vi Uistinu Jeste.

To je Moja poruka svijetu:

Vi možete stvoriti novu vrstu civilizacije. Vi možete tragati za novijim svijetom. Izbor je vaš. Trenutak je došao. Ovo je vaš trenutak milosti.

Iskoristite taj trenutak.

Iskoristite dan.

Kad se probudite, počnite tako što ćete sebe sagledati kao onoga Tko Vi Uistinu Jeste, hvaleći sve ono što ste ikada bili, i sve ono što ste postali. I počnite odabirući, u ovom trenutku milosti, da postanete više nego što ste ikada bili ili što ste ikada sanjali da budete; da dosegnete onkraj svoga vlastitog dosega; da se prisjetite da ništa nije onkraj dosega.

Sebe sagledajte kao svjetlost koja će uistinu obasjati svijet. Proglasite da ste svjetlost. Objavite to svome srcu, a zatim, kroz svoje srce, svim ljudima. Neka vaša djela budu vaša objava. Ispunite svoj svijet ljubavlju.

Znajte da ste vi spasitelj kojega su svi očekivali, koji je došao spasiti sve one, čiji ste život dodirnuli, od svake misli koju su ikada pomislili, a u kojoj su zaniijekali čudo onoga tko jesu, i slavu svoga vječnoga razgovora s Bogom.

Znajte da u sobu ulazite da biste iscijelili sobu. U svemir ste došli da biste iscijelili svemir. Nema nikakvog drugog razloga vašem boravku ovdje.

Vi ste na putovanju prema razini Majstora, a sada je došlo vrijeme da nastavite s putovanjem. Prigrлите sveti trenutak. To je Moja poruka, a ima je još.

Budite u svijetu, ne zanemarujte ga. Duhovnost ne znači da morate pronaći špilju i zauvijek se u njoj sakriti. Budite u svome svijetu, ali ne od svijeta. Živite s Prividom, ali ne u njemu. Pa ipak, ne napuštajte ga, ne povlačite se iz svijeta.

To nije način kojim biste mogli stvoriti bolji svijet, to nije način da iskusite najveličanstveniji dio sebe.

Sjetite se da je svijet stvoren za vas, tako da biste vi mogli imati kontekst unutar kojega sebe možete iskusiti kao Onoga Tko Vi Uistinu Jeste. Sada je došlo vrijeme da to učinite. Svijet kojeg ste načinili mogli bi uskoro raščiniti mnogi među vama, ako još dugo budete zanemarivali taj svijet, puštajući ga da ide svojim putem, dok vi idete svojim, zabavljeni samo svojim svakodnevnim iskustvima, igrajući tek sporednu ulogu u težnji da sudjelujete u stvaranju većih iskustava oko sebe.

Pogledajte svijet oko sebe. Osjetite svoju strast. Neka vam kaže koji dio svijeta oko sebe želite nanovo stvoriti. Tada uzmite oruđa koja su vam poklonjena, i počnite to ponovno stvaranje. Koristite oruđa svoga vlastitoga društva: oruđa religije, obrazovanja, politike, gospodarstva i duhovnosti. Tim oruđima možete napraviti izjave, izjave o tome Tko Vi Jeste.

Ne zamišljajte da se duhovnost i politika ne mogu združiti. Politika je izražena duhovnost.

Ne zamišljajte da gospodarstvo ni na koji način nije povezano s duhovnošću. Vaše gospodarstvo razotkriva vašu duhovnost.

Ne mislite da obrazovanje i duhovnost mogu, ili trebaju, biti razdvojeni. Jer, ono čemu podučavate, to i jeste - a ako to nije duhovnost, što je onda?

I ne zamišljajte da religija i duhovnost nisu jedno te isto. Duhovnost je ono što podiže most između tijela, uma i duše. Sve istinske religije podižu most, a ne zid.

Stoga, budite graditelj zidova. Zatvorite pukotine koje su nastale između religija, između kultura, između rasa, između naroda. Združite zajedno ono što je odvojeno.

Poštujte svoj dom u Svemiru, i budite njegov dobar upravitelj. Štitite svoju okolinu i spasite je. Obnovite svoje izvore i podijelite ih.

Proslavite svoga Boga slaveći jedan drugoga. U svakome pronađite Boga i pomozite svakome da u sebi pronađe Boga. Zauvijek dokrajčite svoje podjele i svoja neprijateljstva, svoja natjecanja i svoje bitke, svoje ratove i svoje ubijanje. Dokrajčite ih. Stavite točku na njih. Sva civilizirana društva na kraju to učine.

To je Moja poruka vama, a ima još.

Ako uistinu čeznete da iskusite svijet svojih najuzvišenijih za-mišljanja, tada ljubiti morate bezuvjetno, dijeliti slobodno, razgovarati otvoreno, stvarati udruženo. Ne mogu postojati skriveni rasporedi, granice ljubavi, bilo kakvo sprečavanje.

Morate odlučiti da uistinu jeste svi Jedno, da je ono što je dobro za drugoga dobro i za vas; da je ono što je loše za drugoga loše i za vas; da ono što činite drugome činite i sebi; i da ono što ne činite drugome ne činite ni sebi.

Možete li se tako ponašati? Jesu li ljudska bića sposobna za takav sjaj? Jesu. Ja vam kažem da jesu, i jesu, i tisuću puta jesu!

I ne brinite da tada neće ostati dovoljno onoga »što vi niste« da biste mogli stvarati kontekstualno polje unutar kojega možete doživjeti iskustvo onoga Tko Vi Uistinu Jeste. Cijeli je Svemir vaše kontekstualno polje! A tako i sveukupno vaše pamćenje.

Stariji i mudriji među vama često vas potiču da podižete spomenike, da određujete posebne dane i svete obrede da biste se prisjećali svoje prošlosti - svojih ratova, svojih pokolja, svih svojih trenutaka sramote. Zašto ih obilježavati, mogli biste se zapitati. Zašto izvlačiti prošlost? A ti će stariji reći:

»Da ne zaboravimo«.

Njihov je savjet zdraviji nego što i mislite, jer, stvarajući u sjećanju kontekstualno polje, više nije nužno tako isto činiti u sadašnjem trenutku. Iskreno možete reći: »Nikada više«, i misliti ozbiljno. I izjavljujući tako, vi koristite svoje trenutke sramote da biste stvarali trenutke milosti.

Može li vaša vrsta donijeti takav proglas? Može li se ljudska rasa prisjetiti kakva je bila kad je u svakoj misli, riječi i djelu zrcalila sliku i priliku Boga? Jeste li sposobni za takav sjaj?

Da. Kažem vam da i da, i tisuću puta da!

Tako ste i zamišljeni, takav je i život o biti, prije nego ste se izgubili u Prividima.

Nije prekasno. Ne, ni izbliza nije prekasno. Vi, stvoreni od takve slave i čudesa, vi to možete učiniti, vi to možete biti. Vi možete biti ljubav.

Znajte da sam Ja, kroz sve to, uvijek s vama. Ovo je kraj sadašnjeg razgovora, ali nikada ne može označavati i kraj naše suradnje, našeg združenog stvaranja, ili našeg zajedništva. Vi ćete uvijek voditi razgovor s Bogom, uvijek ćete uživati u prijateljstvu s Bogom, i uvijek ćete biti u zajedništvu s Bogom.

Ja ću uvijek biti s vama, sve do kraja vremena. Nikada i ne može biti da ja nisam s vama, jer Ja jesam vi, a vi ste Ja. To je istina, a sve ostalo je Privid. Stoga nastavi put, prijatelju Moj, nastavi svoj put. Svijet čeka da čuje tvoju poruku svoga spasenja.

Ta je poruka vaš življeni život.

Vi ste proroci čiji je čas kucnuo. Jer ono što vi prikazujete kao istinito u vašem današnjem životu, apsolutno je predviđanje onoga što će biti istina i za vašu sutrašnjicu. Zbog toga ste uistinu prorok.

Vaš će se svijet promijeniti, jer vi odabirete da ćete ga promijeniti. Vaš rad više iscjeljuje nego što vi to i mislite, a vaša ruka pruža se i onkraj sutrašnjega dana.

Sve je ovo istina stoga jer vi odabirete omogućiti čudesima vašeg razgovora sa Mnom da se pokazuju u vama, kao vi i kroz vas. Često tako odaberite i donesite mir Mome svijetu.

Postanite instrument Moga mira.

Postoji li mržnja bilo gdje, širite ljubav;

Postoji li povreda bilo gdje, širite oprostaj;

Postoji li sumnja bilo gdje, širite vjeru;

Postoji li očaj bilo gdje, širite nadu;
Postoji li tmina bilo gdje, širite svjetlost;
Postoji li tuga bilo gdje, širite radost.
Ne težite toliko tome da vas netko utješi, nego da vi tješite;
Ne toliko da vas shvate, nego da vi shvatite;
Ne toliko da budete ljubljani, nego da vi ljubite.

Jer ljubav je ono Tko Vi Jeste, i tko ćete uvijek biti. Ljubav je sve što je ikada postojalo, i što će ikada postojati.

Tragali ste za istinom prema kojoj biste mogli živjeti svoj život, a Ja vam je ovdje ponovo poklanjam.

Budite ljubav, Moji Voljeni.

Budite ljubav i vaše dugačko putovanje prema majstorstvu bit će dovršeno, iako je upravo počelo vaše novo putovanje - da i druge dovedete do majstorstva. Jer ljubav je sve što jeste, sve što Ja jesam, i sve što smo Mi ikada i trebali biti.

Stoga, neka tako bude.

NA KRAJU...

Ovaj nevjerojatan razgovor, za kojeg vjerujem da je božanski nadahnut, odgovorio je na mnoga od konačnih pitanja koja sam nekada postavljao o bogu i životu. Uz prethodne knjige S Bogom, stvara zapanjujuće jasnu i iznenađujuće dosljednu kozmologiju.

Za mene je najznačajnije »otkriće« da mi ovih pet knjiga uopće nije potrebno - a isto tako i ništa drugo. Cijela je kozmologija Privid, a Prvi je Privid Privid Potrebe.

To je zapanjujuća svjesnost, koja jasno i sažeto određuje Tko Ja Zapravo Jesam.

Ja jesam:

To Koje Jest Bez Potreba.

Ili, jednostavno rečeno, To Koje Jest.

Ili, još jednostavnije, To.

To postaje krajnji izraz Postojanja.
Ja Sam To.

Zanimljivo je da je to izjava svih istinskih Majstora. Samo što ja to nikada nisam razumio. Sada razumijem.

Kad stvari više nisu jasne, kad život postane zbrkan, samo se morate suočiti s onim što vidite i reći: »Ja sam To«.

Zbrke nestaje. Bijes i mržnja nestaju. Sve poteškoće i nestalnosti nestaju. Sve što ostaje ste vi i ljubav, a to je jedno te isto.

U takvom stanju potpune svijesti rješenja se sama pojavljuju. Uistinu, najuzvišenije rješenje je svjesnost da poteškoća uopće ne postoji.

U očima Boga nema nikakvih poteškoća.

Kroz oči Boga treba gledati. Vi to jednostavno ne znate učiniti, dok to ne učinite. Kad to učinite, tada možete pjevati: nekoć bijah slijep, ali progledao sam.

A to je uistinu nevjerojatna milost⁶. To je jedan od vaših trenutaka milosti - trenutaka svjesnosti Božanskog - koji se mogu pojaviti u bilo kojem trenutku.

⁶ Amazing Grace, Nevjerojatna milost, naziv američke duhovne pjesme kojoj pripada i stih - nekoć bijah slijep, ali progledao sam; (prim. prev.)

Vjerujem da su svi ti trenuci dio istog procesa. Taj sam proces počeo nazivati prisjećanjem. (Drugi su ga nazivali evolucijom.) To je proces kojim svi mi prolazimo. Kako djeluje?

Ponajprije postajemo svjesni onoga što je Božansko oko nas. Tada postajemo svjesni onoga što je Božansko u nama. Konačno, postajemo svjesni da je sve

Božansko, i da nema ničega drugoga.
To je trenutak našeg buđenja.

A kad se jednom probudimo, željet ćemo buditi i druge. Jedino je to prirodno. To je ono što slijedi. To je ono što nam omogućuje da djelujemo, ono što nam omogućuje da iskusimo Tko Mi Uistinu Jesmo.

U svijetu ćemo tragati za mogućnostima da to napravimo. Neki od nas će i stvarati te mogućnosti.

Ako se u tom stvaranju udružimo, vjerujem da će ono što stvorimo imati veću moć. To je ono što je mišljeno izrekom, kad god se dvojica ili trojica među vama okupe u Moje Ime...

To me podsjeća na riječi prekrasne kršćanske himne: okupljamo se zajedno da bismo zatražili blagoslov Gospodinov... Jedan od načina na koji bismo to mogli učiniti - a mnogo ih je, uistinu - je da se udružimo s drugima koji su osjetili da ih je poruka Zajedništva s Bogom,

Prijateljstva s Bogom, kao i trilogija Razgovora s Bogom, duboko dodirnuia, i koji žele da zapise iz RSB-a svi pročitaju.

Ta je poruka promijenila živote milijuna ljudi, a ima i moć promijeniti svijet. Mi imamo moć promijeniti svijet.

Do danas su Razgovori s Bogom prevedeni na dvadeset i sedam jezika. Popratne su knjige pronašle svoj put u domove ljudi na cijeloj zemaljskoj kugli. To je dovelo do ogromnog pokretanja energije. Ljudi iz svih krajeva pitaju, kako da ova mudrost koja oslobađa dušu postane dio moga svakodnevnog života? Kako daje podijelim s drugima?

Kad su 1995. godine Razgovori s Bogom prvi put objavljeni, moja supruga, Nancy, i ja pisma smo otvarali i na njih odgovarali na kuhinjskom stolu.

Sada se ta pisma slijevaju brzinom više od tri stotine tjedno - a ponekad ih stiže i šest stotina! Dodajte tome jednak broj telefonskih poziva i poruka elektronske pošte, i možete zamisliti da je vrijeme kad smo mogli odgovarati na sve upite odavno prošlo.

Ta bujica energije obuhvaća sve, od molbi za pojašnjenjem nekih težih dijelova, do hitnih pitanja o tome kako tu poruku primijeniti u svakodnevnom životu, do zahtjeva za dodatnim knjigama, video vrpcama ili programima, do nevjerojatnih i uzbudljivih poslovnih ponuda od ljudi sa sviju strana, koji imaju svojih zamisli kako proširiti poruku RSB-a.

Nancy i ja smo, u naporu da odgovorimo na sve upite, osnovali dvije organizacije - neprofitnu zakladu ReCreation, i profitnu organizaciju, Greatest Visions.

Neprofitna nam zaklada omogućuje da u svijetu obavljamo izvanredan posao, da dijelimo i primjenjujemo poruku knjiga S Bogom, na mnogo različitih načina. Profitna nam tvrtka daje velike mogućnosti da skupljamo zalihe sredstava koja su nam potrebna da bismo obavljali taj posao. Nakon plaćanja poreza, prihodi od Greatest Visions predaju se zakladi ReCreation i drugim neprofitnim organizacijama čiji je rad u dubokom skladu s RSB-om.

Rad kojeg su pokrenule obje organizacije narastao je do tog stupnja da sada primamo pomoć od ljudi sa sviju strana, koji su odabrali pridružiti nam se u ovom poslu, jer ga shvaćaju kao svoj vlastiti posao.

Naše je poslanstvo »vratiti ljude njima samima«. Odnosno, vratiti ih najuzvišenijem izrazu i najveličanstvenijem iskustvu i najvišoj svijesti o tome što znači biti u potpunosti čovjek.

Nema mnogo ljudi koji to doživljavaju. Još uvijek prevelik broj ljudi živi životom tihog očajanja. Mi možemo otkloniti taj očaj. Nikada nam nije nedostajalo dobrih zamisli o tome kako to učiniti. Jednostavno nam je nedostajala volja.

Ali sada, sve više i više, prikupljamo volju. Sve više i više uočavamo ono što treba uočiti, govorimo ono što treba biti izrečeno, prizivamo ono što treba prizvati - kakvu god mudrost, kakvu god hrabrost, kakvu god odlučnost - da pomognu ljudima sa sviju strana da žive život kakav bi i trebali živjeti, da privedu kraju našu kolektivnu noćnu moru, i da ostvare naše najveličanstvenije snove.

Sve više i više promatramo svoj svijet i odlučujemo da ćemo nanovo stvoriti sebe u sljedećoj najveličanstvenijoj inačici najuz-višenije vizije koju smo ikada imali o tome Tko Mi Jesmo.

Obje su naše organizacije duboko zaokupljene tim procesom ponovnog stvaranja. I sve ljude kojih su se Razgovori s Bogom dojmili, pozivamo da sudjeluju upravo u tom procesu.

Mnoge su razine na kojima čovjek može »ostati povezan« s tom energijom, ili se uključiti u ovaj rad.

Bilten Conversations (Razgovori) jedan je od takvih načina. Možete ga dobiti ako na adresu »Nevvsletter«, ReCreation Foundation, pošaljete 35\$ za dvanaest primjeraka (45\$ za sve izvan SAD-a). Conversations obuhvaćaju vijesti o novim programima, boravišnim tečajevima, seminarima, predavanjima i drugim djelatnostima, kao i praktične, sasvim prizemne savjete o tome kako u svom vlastitom životu, upravo sada, možete očitovati svoju vlastitu najuzvišeniju viziju, a ujedno i moje odgovore na pitanja čitateljima širom svijeta.

Bilten isto tako obuhvaća i popis ljudi, proizvoda, programa i službi koje su dostupne u vašoj zemlji i mogu vam pomoći na vašem putovanju do viših duhovnih iskustava i prema dubljoj povezanosti s Bogom. Konačno, bilten obuhvaća i osobiti odjeljak o Pravom Načinu Zараđivanja, nudeći vam savjete o tome kako da poruka iz knjiga S Bogom postane učinkovita na tržištu.

Naš program pod nazivom Empowerment Week (Tjedan osnaživanja) vrlo je osobit i nudi vodstvo za dublje razumijevanje materijala S Bogom, kao i praktičnu pomoć i savjete onima koji žele preuzeti djelatnu ulogu prenošenja poruke svojoj zajednici i svijetu u cjelini, bilo kao pomagači u skupinama za proučavanje, kao predavači na tečajevima, boravišnim tečajevima i radionicama. Empowerment Week pruža korisne savjete o učinkovitom dječljenju onoga stoje vašu vlastitu dušu tako duboko dirnulo.

Slično tome, naš tečaj pod nazivom Re-creating Yourself five-day Intensive Retreats (Petodnevni boravišni tečajevi u utočištu za snažno obnavljanje samoga sebe), nude izvanrednu priliku da primijenite mudrost RSB-a na djelotvoran način, putem petodnevnog iskustva - i da se nanovo stvorite.

Zbog takvih je programa naš rad vrlo uzbudljiv, kao i vaš odgovor na prilike koje ti programi pružaju. Vjerujemo da ćemo združeni dovesti do promjene. Conversations with God In Action (Razgovori s Bogom na djelu), primjerice, pruža vam priliku da se združite s drugim ljudima u članskoj organizaciji putem koje možete pomoći održavanju nekih izuzetnih poduhvata, kao što su:

- Međunarodni forum - koji će se održati u Seoulu, u Južnoj Koreji, u lipnju 2001. godine - o korištenju duhovnosti da bi se ukinuli sukobi, kojeg organizira New Millennium Peace Foundation (Mirovna zaklada novog tisućljeća), čijem su osnutku pripomogli članovi CWG In Action.

- Program Heartlight School (Škola Svjetlosti Srca), smiona i nova vrsta škole, s uzbudljivim školskim programom koji se temelji na načelima RSB-a; to je pokusni poduhvat kojeg je Zaklada osnovala u Ashlandu, u državi Oregon.

- Wisdom Circle (Krug Mudrosti), putem kojeg stotine ljudi širom svijeta šalju svoje uvide o tome kako se materijal RSB-a može primijeniti na svakodnevni život onih ljudi koji nam šalju pisma, žurno tražeći takve savjete.

- Home, Street Home7 (Dome, ulični dome), program za one čiji je »dom, slatki dom« na pločniku ili u parku, ili ispod mosta. Program nudi trenutno ispunjavanje najhitnijih potreba, da bi se tim ljudima pomoglo da postepeno i sami počnu ispunjavati svoje vlastite potrebe - da bi na kraju shvatili, kao što i svi mi ostali učimo, da je i sama Potreba Privid.

CWG In Action od svojih članova zahtijeva prilog od 125\$, kojim pripomažu - na vrlo stvarne načine, koji su gore opisani -djelovanje programa. Pridruživanjem programu CWG In Action vi šaljete poruku podrške onome što mi radimo, kao i svoju odluku da svoje energije združite s našima. Članovi primaju posebno izvješće, Quarterly Update, koji prikazuje kamo odlazi njihov novac i na koji način pripomažu mijenjanju svijeta, kao i zgodnu potvrdu

Zaklade u znak zahvalnosti za važnu ulogu koju članovi imaju u mijenjanju obrasca našeg kolektivnog iskustva na ovoj planeti.

Neki su od vas pokazali zanimanje ne samo za to da nam pomognu širiti poruku koja je dodirnutu vaš život na pozitivan način, nego i za to da je šire zajedno s nama. Pisali su nam ljudi sa svih strana svijeta, pitajući kako bi to mogli raditi, i je li to u redu.

Odgovor glasi - da, naravno. Ako su vaši osjećaji prema ovim zapisima dovoljno duboki da biste ih željeli dijeliti s drugima, svakako to učinite. Nije vam potrebna moja dozvola. Više od dvije stotine pedeset Study Groups

(Skupina za proučavanje) širom svijeta (a to su samo one za koje znamo), započele su takav rad i prije nego smo mi toga bili svjesni. Mi ih ne potičemo, niti smo na bilo koji način njihovi pokrovitelji.

Ako vam je potrebna naša pomoć i podrška da se pridružite ovim prekrasnim poduhvatima, tražite od Zaklade naš program Empowered Partners (Osnaženi partneri). Program je besplatan. Nudi upute i vodstvo, kao i mogućnosti mrežnog rada, onima koji žele sebe osnažiti prenošenjem poruke RSB-a cijelome svijetu.

Ako želite više obavijesti o CWG In Action, Empowered Partners Program, o našim petodnevničkim tečajevima Recreating Yourself, Em-powerment Week, ili o bilo kojem drugom vidu našega djelovanja, molimo vas da se slobodno javite:

The ReCreation Foundation
PMB 1150
1257 Siskivou Blvd.
Ashland, Oregon 97520
Na Internetu: www.conversationswithgod.org
Telefon: 541-482-8806
E-mail: recreating@cwg.cc

Ako biste željeli predložiti proizvod ili službu povezanu s knjigama S Bogom, za koje vjerujete da bi mogle služiti dvostrukoj svrsi stvaranja dodatnog prihoda kojim bi se jačala vizija RSB-a širom svijeta, dok bi istovremeno omogućavala pravilno zarađivanje vama i drugim ljudima, molimo vas da nam se javite na adresu:

Greatest Visions, Inc.
PMB 502
2305-C Ashland Street
Ashland, Oregon 97520
Na Internetu www.conversationswithgod.org
Telefon: 541-482-5706
E-mail: mail@greatestvisions.com

Sve vas Bog blagoslovio, i hvala vam što ste bili uza me tijekom procesa koji je doveo do stvaranja niza knjiga s Bogom. To je bilo izuzetno iskustvo,

i ako je na vaš život utjecalo samo djelić od onoga koliko je utjecalo na moj život, znam da se svi mi mijenjamo na prekrasan način.

A sada, hoćemo li promijeniti svoj svijet?